

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΑ'

Τετάρτη 17 Νοεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1265
2. Συζήτηση και τήρηση ενός λεπτού σιγής για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, σελ. 1284-1289
3. Αίτημα της Νέας Δημοκρατίας για επανάληψη της ψηφοφορίας για την άσκηση Ποινικής Δίωξης κατά των πρώην Υπουργών κ. Α. Κοντού, Ε. Μπασιάκου και Π. Δούκα που έγινε στις 16 Νοεμβρίου 2010, σελ. 1285

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Νοεμβρίου 2010, σελ. 1265

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: "Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων", σελ. 1265
2. Κατάθεση Εκθέσεων Διάρκων Επιτροπών.
 - α) Η Διάρκης Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: "Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης-Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις", σελ. 1275
 - β) Η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Οδικής Ασφάλειας καταθέτουν την Έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: "Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Οδικής Ασφάλειας και Γενικής Διεύθυνσης Οδικής Ασφάλειας, εποπτεία και βελτίωση του θεσμού του τεχνικού ελέγχου οχημάτων για την προαγωγή της Οδικής Ασφάλειας και την προστασία του περιβάλλοντος, κύρωση Σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ο.Α.Σ.Θ. και άλλες διατάξεις", σελ. 1276
 - γ) Η Διάρκης Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: "Κύρωση των Τροποποιήσεων του Καταστατικού της Συνδιάσκεψης της Χάγης, όπως αυτές υιοθετήθηκαν από την εικοστή Διπλωματική Σύνοδο της 30ης Ιουνίου 2005", σελ. 1297

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου:

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 1289
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 1288
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 1288
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ.,	σελ. 1284, 1286, 1287, 1288
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ.,	σελ. 1284
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1287
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 1285
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1286

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε.,	σελ. 1277
ΒΛΑΤΗΣ Ι.,	σελ. 1279, 1280
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 1276
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 1283
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 1303, 1304, 1305
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 1296
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 1291, 1296
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 1305, 1306
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 1281
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 1298, 1299, 1304
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 1290
ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ Χ.,	σελ. 1265, 1292, 1293, 1296, 1300, 1305, 1306, 1307
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.,	σελ. 1271
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ.,	σελ. 1301
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ.,	σελ. 1306
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1282
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,	σελ. 1275
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε.,	σελ. 1280
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1302
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 1273

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΑ'

Τετάρτη 17 Νοεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 17 Νοεμβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16.11.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προέδρου τα Πρακτικά της Κ' συνεδριάσεώς του, της 16ης Νοεμβρίου 2010 σε ό,τι αφορά τη συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση Βατοπεδίου»).

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Νοεμβρίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 178/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανασίου Αλευρά προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη συνυπηρέτηση συζύγων στο δημόσιο τομέα κ.λπ..

2. Η με αριθμό 176/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη μεταφορά της Παθολογικής Κλινικής στη νέα πτέρυγα του νοσοκομείου «Άγιος Ανδρέας» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 180/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τις απολύσεις συμβασιούχων εργαζομένων στο Κέντρο Πληροφορικής του Υπουργείου Οικονομικών (ΚΕΠΥΟ) κ.λπ..

4. Η με αριθμό 181/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με το πρόγραμμα απονιτροποίησης στη Θεσσαλία κ.λπ..

5. Η με αριθμό 183/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη χαμηλή τιμή διάθεσης του

ελαιολάδου κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 177/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Γιαννάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) κ.λπ..

2. Η με αριθμό 179/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των καλλιτεχνών και των εργαζομένων στον Πολιτισμό κ.λπ..

3. Η με αριθμό 182/15-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την ονομασία του κρατιδίου των Σκοπίων κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Επικρατείας: «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της 2.11.2010, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Κύριε Υπουργέ, ζητήσατε να κάνετε μία παρέμβαση.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις στο νομοσχέδιο, τις οποίες καταθέτω και παρακαλώ πάρα πολύ να καταγραφούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Επικρατείας κ. Χαράλαμπος Παμπούκης καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις στο νομοσχέδιο, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, χρόνια και χρόνια τώρα στη χώρα μας υπάρχει ένας δημόσιος διάλογος αναφορικά με το καθεστώς των αντικινήτρων, το καθεστώς των εμποδίων, το καθεστώς των αγκυλώσεων που υπάρχει αναφορικά με τις δυνατότητες επενδυτικής δραστηριότητας στη χώρα μας.

Νομίζω ότι είναι κοινός τόπος πια ότι το υφιστάμενο καθεστώς για τους επενδυτές είναι δραματικό. Η γραφειοκρατία, τα αντικίνητρα, η αστάθεια των φορολογικών συστημάτων, οι ελλειμματικές υποδομές, η αδιαφάνεια στις εγκρίσεις των επενδυτικών σχεδίων είναι μερικά από αυτά τα οποία αποτελούν τα βασικά προβλήματα για τη μη προσέλκυση ξένων, αλλά και εγχώριων επενδυτών.

Είναι, λοιπόν, προφανές μ' αυτές τις διαπιστώσεις, μ' αυτήν την καταγραφή, με αυτήν την περιγραφή που γίνεται χρόνια και όλοι την έχουμε συνειδητοποιήσει υπάρχει άμεση ανάγκη αλλαγής του πλαισίου, βελτίωσης του επενδυτικού πλαισίου για μεγαλύτερη ευελιξία, για ταχύτητα στις επενδύσεις, για αποτελεσματικότητα στις επενδύσεις.

Με το νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση πιστεύω ότι ο στόχος επιτυγχάνεται. Είναι ένα πάρα πολύ καλό νομοσχέδιο. Είναι μια πάρα πολύ καλή προσπάθεια. Είναι μια προσπάθεια που θα πρέπει να επαινεθεί και θέλω να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά και μία μνεία στις προσπάθειες που έγιναν μετά την τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, αλλά και τις αλλαγές που επέφερε η Κυβέρνηση στον τρόπο διαβούλευσης.

Δεν έχει ξαναγίνει στη σύγχρονη λειτουργία της Βουλής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαδικασία, η οποία περιέχει τρία στάδια. Το πρώτο στάδιο αφορά και αφορούσε την πρώτη παρουσίαση και φυσικά, στη συνέχεια έγιναν δύο αναγνώσεις. Η επιτροπή μας ασχολήθηκε ώρες επί ωρών για να μπορέσει να μορφοποιήσει και να κάνει το νομοσχέδιο πολύ πιο αποτελεσματικό, πολύ πιο ολοκληρωμένο. Και σ' αυτό πρέπει να πω και πρέπει να συγχαρώ τον Υπουργό, ο οποίος ήταν και εφεκτικός και άκουσε όλους τους συναδέλφους και όλες τις πλευρές. Όχι μόνο τους άκουσε, αλλά και ενσωμάτωσε πολλές από τις παρατηρήσεις, οι οποίες ήταν και χρήσιμες και καλές και νομίζω ότι έφεραν αυτό το αποτέλεσμα, το οποίο είναι επαινετό.

Έγινε, λοιπόν, πολύ καλή δουλειά. Έγινε δουλειά, όμως και στο στάδιο της διαβούλευσης μέσα από το διαδίκτυο, μέσα από τις παρεμβάσεις και τις παρατηρήσεις που έκαναν πάρα πολλές οργανώσεις, πάρα πολλοί φορείς, αλλά και φυσικά πρόσωπα. Θα αναφερθεί, φαντάζομαι, ο κύριος Υπουργός εν εκτάσει στο εύρος και την έκταση του διαλόγου που υπήρξε σε αυτό το νομοσχέδιο.

Η πρόβα, λοιπόν, για αυτές τις αλλαγές που επήλθαν στη Βουλή για την πρώτη, δεύτερη ανάγνωση, αλλά και για την πρώτη παρουσίαση ήταν και είναι επιτυχής. Έφερε το αποτέλεσμα. Άρα έχουμε ένα πρώτο νομοσχέδιο, μια πρώτη πρόβα που έφερε θετικά αποτελέσματα και κατά αυτήν την έννοια θα πρέπει να είμαστε όλοι περήφανοι.

Επειδή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πάρα πολλές φοβίες, υπάρχει μια κριτική η οποία είναι γενική σε πολλές των περιπτώσεων, αλλά σε πολλές άλλες είναι και ειδική και επειδή υπήρξαν και χαρακτηρισμοί και άρθρα τα οποία είχαν μια επιφύλαξη αναφορικά με το εγχείρημα, θέλω να πω ότι επί της ουσίας με αυτό το νομοσχέδιο παρεμβαίνει η Κυβέρνηση, παρεμβαίνει η πολιτεία στην επιτάχυνση και ρύθμιση της διαδικασίας για τις επενδύσεις.

Δεν επέρχονται, κατά τη γνώμη μου, βασικές και ουσιαστικές αλλαγές στο υφιστάμενο νομικό και συνταγματικό πλαίσιο της χώρας μας. Δεν παραβιάζεται, κατά τη γνώμη μου –και θέλω να το πω αυτό, γιατί με προβληματίσε όταν ανέλαβα την ευθύνη παρουσίασης από τη μεριά του κόμματος και της Κυβέρνησης της εισήγησης για το νομοσχέδιο– καμιά διαδικασία στην έγκριση των επενδυτικών σχεδίων της κείμενης νομοθεσίας.

Παράλληλα, πρέπει να πω ότι με το νομοσχέδιο εμπεδώνονται

οι αρχές, οι αξίες και οι απόψεις της διαφάνειας και της προσπάθειας που γίνεται το τελευταίο χρονικό διάστημα για διαύγεια και διαφανή λειτουργία του συνόλου του κρατικού τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό ξεκαθαρίζεται η έννοια της στρατηγικής των μεγάλων επενδύσεων. Υπήρχε στο πρώτο στάδιο ένας μεγάλος προβληματισμός που κατατέθηκε από τους συναδέλφους. Τι είναι τάχα στρατηγική επένδυση;

Νομίζω ότι ιδιαίτερα στα δύο πρώτα άρθρα ορίζεται η έννοια της στρατηγικής επένδυσης. Ορίζεται από το μέγεθος πρώτα από όλα, αλλά και από άλλες συνέργειες που θα επιφέρει στην κοινωνική και οικονομική δομή της χώρας μια επένδυση, όπως η απασχόληση. Το ύψος της επένδυσης, αλλά και άλλα στοιχεία, όπως η απασχόληση δημιουργούν την τάξη μεγέθους που καθιστά αυτήν την επένδυση στρατηγικού χαρακτήρα.

Συνάμα, στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2 υπάρχουν και άλλες προσεγγίσεις για την έννοια και το χαρακτήρα της στρατηγικής επένδυσης, όπως η προστιθέμενη αξία, η παραγωγή ποιοτικών προϊόντων που συνάδουν με το μοντέλο το οποίο θέλουμε να εμπεδώσουμε στη χώρα, το μοντέλο της ποιοτικής παραγωγής, της περιβαλλοντικής παραγωγής, της αειφόρου ανάπτυξης, της «πράσινης» ανάπτυξης, όπως λέγεται.

Ζητήματα όπως η τεχνονομία, η τεχνολογία είναι από αυτά τα οποία λαμβάνονται ως κριτήρια για το χαρακτηρισμό μιας επένδυσης ως τέτοιας επένδυσης, ως επένδυσης στρατηγικού χαρακτήρα, ως στρατηγικής σημασίας. Υπό αυτήν την έννοια εντάσσεται η επένδυση στη λειτουργία του fast track, στη λειτουργία δηλαδή της ταχείας διαδικασίας ένταξης στα επενδυτικά πράγματα της χώρας.

Υπάρχουν, παράλληλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και καθορίζονται διαδικασίες και κριτήρια. Πώς γίνεται αυτό; Γίνεται καταρχάς με την ίδρυση μιας διυπουργικής επιτροπής, της οποίας προϊστάται ο Υπουργός Επικρατείας, εν προκειμένω ο κ. Παμπούκης. Αυτή η επιτροπή αποφασίζει στο τέλος, αλλά μετά από εισήγηση της «INVEST IN GREECE», της επενδυτικής εταιρείας του δημοσίου, η οποία διαχειρίζεται και είναι υπεύθυνη για την αξιολόγηση. Επειδή και σε αυτήν την εταιρεία πολλές φορές υπάρχουν ελλείμματα και προβλήματα στην αξιολόγηση, στην προσέγγιση μεγάλων επενδυτικών σχεδίων, γίνεται χρήση επενδυτικών συμβούλων οι οποίοι προσλαμβάνονται μετά από δημόσιο διαγωνισμό.

Άρα, έχουμε ένα σχήμα την «INVEST», σύμβουλοι και επικύρωση από τη ΔΕΣΕ, τη διυπουργική επιτροπή. Είναι, λοιπόν, αυτό το σχήμα που στο τέλος-τέλος θέτει τις προϋποθέσεις, τα κριτήρια και αξιολογεί τα επενδυτικά σχήματα, προκειμένου να υπαχθούν στο πλαίσιο των επενδυτικών δραστηριοτήτων της χώρας μας.

Φυσικά, ο ρόλος της ΔΕΣΕ είναι πολύ πιο διευρυμένος, διότι θέτει και πρόσθετα κριτήρια. Θέτει ποιοτικά κριτήρια σε αυτές τις επενδύσεις. Υπάρχουν αποφάσεις ad hoc, εάν κριθεί δηλαδή ότι η επένδυση είναι μείζονος σημασίας, είναι σπουδαίας σημασίας για τη χώρα μας και φυσικά, χαρακτηρίζονται ή όχι από τη ΔΕΣΕ πολλές επενδύσεις ως μείζονος σημασίας.

Έχει, λοιπόν, η ΔΕΣΕ μετά την «INVEST IN GREECE» και μετά τη χρήση συμβούλων μια συμβολή στην επένδυση, αφ' ης στιγμής χαρακτηρίζεται, μάλιστα, ως ύψιστης σημασίας και συμβολής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν στο νομοσχέδιο πάρα πολλές ειδικές ρυθμίσεις με τις οποίες αντιμετωπίζονται προβλήματα που αφορούν το περιβάλλον, τον αιγιαλό και τις παραλίες. Εδώ πρέπει να σας πω ότι υπήρξε ένας ευρύς προβληματισμός από πάρα πολλούς φορείς κατά τη δημόσια διαβούλευση, υπήρχε ένας προβληματισμός από τους συναδέλφους και τα Κόμματα –και οι εκπρόσωποι των Κομμάτων και οι εισηγητές– νομίζω ότι συνέβαλαν στο να ξεκαθαριστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ιδιαίτερα σε αυτό τον τομέα, σε αυτή την ενότητα ο φόβος που υπάρχει και πρέπει να υπάρχει για τις επιπτώσεις από τέτοιου είδους μεγάλες επενδύσεις, στρατηγικής σημασίας επενδύσεις στο περιβάλλον, στον αιγιαλό, στην παραλία, στα δάση, γενικότερα, δηλαδή, σ' αυτό που χαρακτηρίζεται οικοσυστήματα, χαρακτηρίζεται περιουσία του ελληνικού λαού

και που έχει σχέση με το μέλλον της κοινωνίας και των επόμενων γενιών.

Εδώ υπάρχουν τρεις ενότητες. Πρώτον, στον αιγιαλό και την παραλία υπάρχει εισήγηση πάντα για την υπαγωγή της επένδυσής του Υπουργείου Οικονομικών και επαναλαμβάνω ότι, όταν αφορά στον αιγιαλό και την παραλία και του ΓΕΝ ή μάλλον του ΓΕΝ και του Υπουργείου Οικονομικών προς τη ΔΕΣΕ. Υπάρχει η έκδοση στη συνέχεια προεδρικών διαταγμάτων, ενώ έρχονται στη Βουλή για συζήτηση πολλά από αυτά τα projects, όπως λέγονται, τα επενδυτικά σχέδια και φυσικά, ποτέ μα ποτέ δεν παραχωρείται οριστικά τμήμα του αιγιαλού ή της παραλίας στους επενδυτές. Παραμένει ιδιοκτησία και είναι σωστή αυτή η προσέγγιση, γιατί πουθενά στον κόσμο τα τελευταία χρόνια και επειδή υπάρχει σπάνις της γης υψηλής απόδοσης στις παραλίες και στους αιγιαλούς, δεν παραχωρούνται, οιονεί, αυτές οι παραλίες και οι αιγιαλοί στους επενδυτές.

Δεύτερον, όταν υπάρχουν παρεκκλίσεις για τις εντός σχεδίου πόλεως, πάντα αυτές συνοδεύονται με εισήγηση προς τη διυπουργική επιτροπή του Υπουργείου Περιβάλλοντος, του ΥΠΕΚΑ, υπάρχει γνωμάτευση του ΣΧΟΠ και υπάρχουν, επίσης και διαδικασίες έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων ή και συζήτησης στη Βουλή. Αυτές οι διαδικασίες θεωρώ ότι διασφαλίζουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και επιβεβαιώνουν αυτό που είπα στην αρχή, ότι δεν υπερβαίνουμε την κείμενη νομοθεσία, απλώς επιταχύνουμε τις διαδικασίες για να δημιουργήσουμε το κατάλληλο επενδυτικό περιβάλλον στη χώρα μας. Στο περιβάλλον ιδιαίτερα υπάρχει επιτάχυνση των διαδικασιών και σε περίπτωση που οι υπηρεσίες δεν απαντούν, υπάρχει θεωρητικά μία σιωπηρή αποδοχή της επενδυτικής πρότασης από το Υπουργείο.

Μια άλλη ενότητα είναι οι απαλλοτριώσεις, όπου και εκεί υπήρχαν πολλές δύσπιστες προσεγγίσεις -και λογικό είναι. Δεν αλλάζει ούτε εδώ η κείμενη νομοθεσία και το υφιστάμενο καθεστώς. Έχουμε μια σύντμηση των ημερομηνιών και φυσικά, η εκτίμηση των περιουσιών οι οποίες απαλλοτριούνται γίνεται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

Θα μου πει κάποιος εκ των συναδέλφων και έχει δίκιο: «Ωραία. Και γιατί έρχεται αυτό το νομοσχέδιο, αν δεν αλλάξει τίποτα στην κείμενη νομοθεσία»;

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έρχεται ακριβώς για να επιταχύνει τις χρονοβόρες διαδικασίες που καθήλωναν τους επενδυτές, τους απέτρεπαν στη χώρα μας και έτσι έχουμε αυτήν την επενδυτική απραξία και την επενδυτική καθήλωση.

Φυσικά υπάρχει κι ένας άλλος αντίλογος. Μήπως υπάρχουν ψήγματα αντισυνταγματικότητας στο νομοσχέδιο; Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τις απαλλοτριώσεις, για τις διαδικασίες που αφορούν ιδιαίτερα το περιβάλλον έχουμε το προηγούμενο των Ολυμπιακών Αγώνων όπου εκεί παρόμοιες ενστάσεις και παρόμοια προβλήματα αντιμετωπίστηκαν από τα δικαστήρια, από το Συμβούλιο Επικρατείας κι όσους θεσμούς έχουν ταχθεί να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και την προστασία, την προστασία της περιουσίας του ελληνικού λαού.

Υπ' αυτήν την έννοια προκύπτει κι ένα άλλο ερώτημα. Τότε, αφού τα δικαστήρια πάντα χρονοτριβούν -αυτή είναι μία πρώτη προσέγγιση- ή οι διαδικασίες αυτές πάντα είναι διελκυστικές, τι χρησιμότητα, τι χρησιμότητα θα έχει αυτό το νομοσχέδιο;

Η άποψή μου είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι και μόνο η επίκληση ενός επενδυτή στη διαδικασία προσφυγής στο δικαστήριο του νομοθετικού εξοπλισμού που του παρέχει η πολιτεία, είναι μία ενίσχυση της επενδυτικής πρωτοβουλίας, είναι μία ισχυροποίηση των επενδυτών οι οποίοι ούτως ή άλλως όλα αυτά τα χρόνια βασανίζονται, ταλαιπωρούνται από τα δικαστήρια, ταλαιπωρούνται από τις χρονοβόρες διαδικασίες των δημοσίων υπηρεσιών και όσων ετάχθησαν να βελτιώνουν την αποδοτικότητα της λειτουργίας του δημοσίου, του κράτους και που υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι, επίσης προβλέψεις και πολύ σωστές προβλέψεις για τη διαδικασία υπαγωγής ενός επενδυτικού σχεδίου στη διαδικασία αυτή του fast track. Οι διαδικασίες αυτές προβλέπουν την κατάθεση επιχειρηματικού σχεδίου, αυτό που λέγεται στα αγγλικά business plan, την κατάθεση εγγυητικών και μάλιστα υπάρχει και μία πρόβλεψη κατά τη γνώμη μου πάρα

πολύ σωστή, ότι αν η καθυστέρηση είναι υπαιτιότητα του δημοσίου επιστρέφονται και δεν καταστρέφονται οι επενδυτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρίες Πρόεδρε.

Το λέω, γιατί έχει γίνει κι αυτό στο παρελθόν, να καταστρέφονται επιχειρηματίες που κατέθεσαν στη δημόσια διαδικασία υπαγωγής σε έναν αναπτυξιακό νόμο του επενδυτικού τους σχεδίου κι επειδή καθυστερούσαν λοιπόν, κατέπεσαν εγγυητικές σε βάρος των επιχειρηματιών και όχι μόνο δεν έγινε επένδυση, όχι μόνο δεν ωφελήθηκαν επενδυτές, όχι μόνο δεν ωφελήθηκε η χώρα, αντίθετα θα έλεγα καταστράφηκαν πολλοί επενδυτές και αυτό είναι μία πρόβλεψη η οποία θα βοηθήσει στην εμπέδωση σύγχρονου επενδυτικού κλίματος.

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι, πολλές προβλέψεις για τη διαδικασία -σε άλλα σημεία του νομοσχεδίου -ένταξης των επενδυτικών σχεδίων στο fast track για την ανάθεση, για τους διαγωνισμούς οι οποίοι πάντα είναι διαγωνισμοί διεθνείς, κλειστοί ή ανοιχτοί διαγωνισμοί υπάρχει μία διάκριση, για την αξιολόγηση των επενδυτικών σχεδίων, όπως και για τις αδειοδοτήσεις.

Θα έχουμε την ευκαιρία στη συνέχεια να αναφερθούμε στην κατ' άρθρο συζήτηση σε ένα- ένα τα άρθρα για να φωτίσουμε όλες αυτές τις πτυχές του νομοσχεδίου, τις θετικές πτυχές και προβλέψεις του νομοσχεδίου.

Τέλος, υπάρχει το περίφημο άρθρο για τα ειδικά σχέδια ολοκληρωμένης ανάπτυξης όπου καθιερώνονται κατά το πρότυπο των ΒΙΠΕ και των ΠΟΑΥ και των ΠΟΤΑ -εκεί έχουμε μεγάλα projects, μεγάλα προγράμματα- τα ειδικά σχέδια ολοκληρωμένης ανάπτυξης.

Αλλά όχι μόνο αυτό, μετά από παρατηρήσεις που έγιναν απ' όλους μας νομίζω ο κύριος Υπουργός πολύ εύστοχα δέχθηκε αυτές οι επενδύσεις να εντάσσονται και σε δομημένες ήδη περιοχές ΒΙΠΕ, όπου υπάρχει πλεονασματική χωρητικότητα, υπάρχουν χώροι ελεύθεροι, για παράδειγμα στη Σίνδο δεν υπάρχουν, υπάρχουν άλλες ΒΙΠΕ όμως, ΒΙΟΠΑ που μπορούν να εντάσσονται κι εκεί και όχι μόνο αποκλειστικά στα ειδικά σχέδια ολοκληρωμένης ανάπτυξης.

Δεν παραβιάζεται τίποτα -επαναλαμβάνω- από την αρμοδιότητα των δικαστηρίων. Θεωρώ και κλείνω, κυρίες Πρόεδρε, ότι το νομοσχέδιο είναι μία πρωτοπόρα πρωτοβουλία της Κυβέρνησης είναι ένα εργαλείο -και επειδή δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες σ' αυτήν τη χώρα- που δεν μπορεί όμως να υποκαταστήσει τους επενδυτές, δεν μπορεί να υποκαταστήσει τα πάντα σ' αυτήν τη χώρα αναφορικά με την προαγωγή της επενδυτικής δραστηριότητας, με τις επενδύσεις που παράγουν πλούτο στη χώρα, που είναι χρειαζόμενο ετούτη την ώρα της ύφεσης.

Είναι, όμως, ένα νομοσχέδιο που δείχνει το δρόμο. Αυτό το νομοσχέδιο, δίπλα σε άλλα νομοσχέδια που ψηφίστηκαν, αφορά την ίδρυση εταιρειών σε μια μέρα, δηλαδή one stop shop, και αυτό το οποίο υποσχέθηκε η Κυβέρνηση ότι θα φέρει στη Βουλή για διάλυση των εταιρειών. Γιατί και τέτοιο πρόβλημα υπάρχει.

Πολλοί ξένοι επενδυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σκέφτονται μόνο ότι αν έρθουν στη χώρα και ιδρύσουν μια εταιρεία, θα βασανιστούν και θα ταλαιπωρηθούν. Σκέφτονται ότι αν αποφασίσουν να φύγουν από τη χώρα, για να διαλύσουν την εταιρεία τους, θα εμπλακούν σε μια διαδικασία χρονοβόρα, κοστοβόρα και καταστροφική.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι με αυτό το νομοσχέδιο ανοίγει ένας πολύ πλατύς δρόμος, μια δίοδος ταχείας και αποτελεσματικής λειτουργίας για την επενδυτική δραστηριότητα στη χώρα μας.

Όπως και στη διαδικασία των διαβουλεύσεων, θα μας δώσετε, κυρίες Υπουργέ, την ευκαιρία να κάνουμε μικρές παρατηρήσεις στην κατ' άρθρον συζήτηση, ώστε να συμβάλουμε να γίνει το νομοσχέδιο πολύ πιο σωστό και αποτελεσματικό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, κάνει γνωστό ότι κατά τη συζήτηση του

νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Επικρατείας, με θέμα «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων», ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Αντώνη Σκυλλάκο.

Επίσης, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης κάνει γνωστό ότι κατά τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Μαυρουδής Βορίδης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης.

Επίσης, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, κάνει γνωστό ότι κατά τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ορίζει ειδική αγορήτρια την Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Το λόγο τώρα έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πρόσφατα σε δηλώσεις του έμμεσα έχει παραδεχθεί ότι υπάρχει ζήτημα με την αναπτυξιακή πολιτική της Κυβέρνησης. Άλλωστε αυτό κατέστη περισσότερο σαφές από τον ανασχηματισμό της Κυβέρνησης, στον οποίο άλλαξε ολόκληρο το επιτελείο του αρμόδιου Υπουργείου.

Η Νέα Δημοκρατία εδώ και καιρό έχει επισημάνει πως υπάρχει τεράστιο ζήτημα στον τομέα αυτό και πως αν δεν υπάρξουν τα κατάλληλα μέτρα, η πατρίδα μας κινδυνεύει να πέσει σε ένα βαθύ τέλμα ύφεσης.

Θεωρούμε, φυσικά, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος παρά η στήριξη της υγιούς επιχειρηματικότητας, της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, της ανοικτής αγοράς, γιατί σε όλο τον κόσμο έχει αποδειχθεί πως αυτός είναι ο τρόπος, για να επιταχυνθεί η ανάπτυξη και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Με αυτό το σκεπτικό ήδη από τον περασμένο Φλεβάρη καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις χαμηλού ή μηδενικού δημοσιονομικού κόστους, οι οποίες στόχευαν ακριβώς σε αυτό: Να αποφύγουμε ένα βαθύ τέλμα ύφεσης. Προτείνουμε την προώθηση των συμβάσεων παραχώρησης, των συμβάσεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας κ.λπ..

Μεταξύ των μέτρων που προτείνουμε τότε ήταν να βγουν δυο υπουργικές αποφάσεις που εκκρεμούσαν σε σχέση με το ν. 3775/2009, που ψηφιάστηκε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και αφορούσε ακριβώς την επιτάχυνση των μεγάλων επενδύσεων. Ήταν ένας νόμος, ο οποίος, μιμούμενος αντίστοιχα παραδείγματα ευρωπαϊκών κρατών, έκανε το «INVEST IN GREECE», το «επενδύστε στην Ελλάδα» one stop shop, για να διευκολυνθούν οι επενδυτές που ήθελαν να κάνουν μεγάλες επενδύσεις στην πατρίδα μας, ιδιαίτερα σε τομείς, όπως η βιομηχανία, η ενέργεια, ο τουρισμός, η τεχνολογία και η καινοτομία.

Οι αποφάσεις αυτές δεν εξεδόθησαν ποτέ. Αντί γι' αυτό η Κυβέρνηση επεξεργάστηκε το δικό μας νόμο και έφερε δική της πρόταση, την οποία συζητάμε και σήμερα, η οποία σε πολλές περιπτώσεις αντιγράφει –μάλιστα και κατά λέξη– πολλές από τις διατάξεις του νόμου της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι προφανές ότι ως κόμμα εξακολουθούμε να πιστεύουμε στη φιλοσοφία αυτού του νόμου και στην ανάγκη προσέλκυσης επενδύσεων. Πιστεύουμε στη διαδικασία της απλοποίησης της αδειοδότησης, πιστεύουμε ότι τώρα περισσότερο από ποτέ χρειάζονται επενδύσεις με δύο προφανείς προϋποθέσεις: διαφάνεια από τη μια πλευρά και προστασία του περιβάλλοντος από την άλλη. Ο ρόλος μας ως Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι να αναγνωρίζουμε κάθε θετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αλλά και να κριτικάρουμε φυσικά όλες τις κινήσεις εκείνες που νομίζουμε ότι δεν εξυπηρετούν τους στόχους που τίθενται. Γι' αυτό και στη συζήτηση που είχε προηγηθεί στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής στηρίξαμε τις διατάξεις του νομοσχεδίου, οι οποίες ουσιαστικά επαναλαμβάνουν τις διατάξεις του δικού μας νόμου, όπως και άλλες ρυθμίσεις που κινούνται σε σωστή κατεύθυνση και δι-

ευκολύνουν την προσέλκυση επενδύσεων.

Θέλω, λοιπόν, σε αυτό το σημείο να σας πω ότι, επειδή το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνει ρυθμίσεις του νόμου της Νέας Δημοκρατίας, επειδή πρέπει να στείλουμε ως Ελλάδα σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία ένα μήνυμα πως όλοι μαζί παλεύουμε για να ξεπεράσουμε την κρίση και να προσελκύσουμε επενδύσεις και επειδή και ο Υπουργός στην επιτροπή της Βουλής δέχθηκε αρκετές από τις παρατηρήσεις που κάναμε ως Νέα Δημοκρατία, αποφασίσαμε να στηρίξουμε κατ' αρχάς το νομοσχέδιο, να το υπερψηφίσουμε, έχοντας φυσικά πολλές ενστάσεις, τις οποίες θα επισημάνω στη συνέχεια.

Για να γίνω πιο σαφής θέλω να πω πως πρώτα από όλα συμφωνούμε με το σκοπό να προσελκυστούν μεγάλες επενδύσεις, να αντιμετωπιστούν γραφειοκρατικά εμπόδια και να αντιμετωπιστούν με ειδικές ρυθμίσεις πράγματι μεγάλες επενδύσεις που έχουν προστιθέμενη αξία στην οικονομία μας. Συμφωνούμε φυσικά με τις ρυθμίσεις που προβλέπουν one stop shop για υλοποίηση των στρατηγικών ιδιωτικών επενδύσεων. Αυτή ήταν η φιλοσοφία και του δικού μας νόμου. Συμφωνούμε με την καθιέρωση άπρακτης προθεσμίας, όπως λέγεται, σε περίπτωση καθυστέρησης απάντησης της διοίκησης, έτσι ώστε σε αυτές τις περιπτώσεις να θεωρείται η απάντηση θετική και να μην καθυστερεί ο επενδυτής. Συμφωνούμε επίσης με τη διαδικασία ένταξης και δημόσιων επενδύσεων, πράγμα που κάνει τώρα η Κυβέρνηση, έτσι ώστε και αυτές οι επενδύσεις να μην καθυστερούν, εφόσον είναι στρατηγικής σημασίας. Και ευχόμαστε να υπάρξει fast track διαδικασία για όλες τις επενδύσεις, απλοποιώντας τις σχετικές διαδικασίες. Θέλω να σας πω μάλιστα και από αυτό το Βήμα ότι εμείς ως κόμμα δουλεύουμε ήδη προς αυτή την κατεύθυνση για να καταθέσουμε σχετική πρόταση.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας υπήρξε αναλυτικός ως προς τα θετικά του νομοσχεδίου. Δεν χρειάζεται εγώ να επαναλάβω τα ίδια. Στάθηκαν σε μερικά βασικά σημεία.

Υπάρχουν ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημεία στα οποία εξακολουθούμε να έχουμε ενστάσεις. Υπάρχουν σημεία που δημιουργούν προβλήματα και γκρίζες ζώνες αδιαφάνειας. Αυτός ήταν και ο λόγος που ζητήσαμε τη διαγραφή του άρθρου 4, με το οποίο θα μπορούσε να ενταχθεί κάθε επένδυση ανεξαρτήτως ύψους στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ο Υπουργός ορθώς διέγραψε αυτή την πρόβλεψη. Τα προβλήματα όμως δεν έχουν εκλείψει. Θα ξεκινήσω και θα αναφέρω τηλεγραφικά κάποια από τα μικρότερα προβλήματα:

Κατ' αρχάς, υπάρχει συναρμοδιότητα τριών διαφορετικών Υπουργών στο «INVEST IN GREECE»: του Υπουργού Οικονομικών, του Υπουργού Επικρατείας και του Υπουργού Ανάπτυξης. Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ότι άλλος Υπουργός διορίζει τον πρόεδρο του «INVEST IN GREECE» και άλλος Υπουργός διορίζει το διευθύνοντα σύμβουλο, για να εξυπηρετηθούν προφανώς ενδοκυβερνητικές ισορροπίες.

Έχουμε ενστάσεις για τη δημιουργία μιας επιπλέον Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων, τη ΔΕΣΕ όπως λέγεται, ενώ παραμένει εν ισχύ μια παλιά διυπουργική επιτροπή επενδύσεων, η οποία έχει συναφές αντικείμενο. Διερωτώμεθα πώς θα συνδυαστεί ο ρόλος αυτής της καινούργιας διυπουργικής επιτροπής με το ρόλο που έχει ο κ. Πάγκαλος ως Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, αρμόδιος για την απεμπλοκή μεγάλων επενδύσεων. Δεδομένης μάλιστα και μιας παρατηρήσεως που είχα κάνει πρόσφατα, ότι αυτός εδώ ο νόμος θα προχωρήσει στο βαθμό που είναι συνταγματικός, διερωτώμεθα πόσο ομαλή θα είναι η συνεργασία του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης με τους τέσσερις Υπουργούς, οι οποίοι είναι μέλη αυτής της διυπουργικής επιτροπής.

Έχουμε όμως και άλλες πιο βασικές ενστάσεις. Έχουμε ενστάσεις στα θέματα της διαφάνειας, οι οποίες επικεντρώνονται σε δύο σημεία. Στο άρθρο 18, παρά τις βελτιώσεις που έκανε ο Υπουργός, υπάρχει πρόβλεψη ακόμα και τώρα για απευθείας ανάθεση σε περίπτωση αξιοποίησης της δημόσιας γης, όταν προηγείται διακρατική συμφωνία.

Ξέρω, κύριε Υπουργέ, ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη με το Κοινοτικό Δίκαιο, αλλά

υπάρχει ένα ζήτημα ηθικής τάξεως. Και για να μην είμαι θεωρητικός, θα χρησιμοποιήσω κατ' ευθείαν το παράδειγμα, διότι είναι πιθανόν η ρύθμιση να αναφέρεται σε αυτό το παράδειγμα: το αεροδρόμιο του Ελληνικού. Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει μία συμφωνία της Κυβέρνησεως με το Κατάρ και με απευθείας ανάθεση ανατίθεται στο Κατάρ, σε κάποιο όμιλο από το Κατάρ, η αξιοποίηση του Ελληνικού. Ποιος μας εγγυάται ότι έχουμε το μέγιστο δυνατό όφελος, όπως θα συνέβαινε αν είχαμε μία διαδικασία ανοικτού πλειοδοτικού διαγωνισμού;

Θέλω να υπενθυμίσω ότι στην περίπτωση του ΟΛΠ στο λιμάνι του Πειραιά, εμείς δεν κάναμε διακρατική συμφωνία με τους Κινέζους. Κάναμε διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό και απλώς οι Κινέζοι, η «COSCO», ήταν πλειοδότες.

Σας προτρέπουμε να εγκαταλείψετε αυτή την αντίληψη, ιδιαίτερα καθώς ζούμε σε πονηρές εποχές. Και μπορεί, κύριε Υπουργέ, να παρεξηγηθείτε από πολλές και διαφορετικές πλευρές ως Κυβέρνηση για τέτοιου είδους κινήσεις. «Η γυναίκα του Καίσαρα», το ξέρετε, «δεν πρέπει μόνο να είναι τίμια, αλλά και να φαίνεται».

Εξακολουθούμε, επίσης, να έχουμε ένσταση σε σχέση με τις μεταβατικές τελικές διατάξεις του άρθρου 25. Σε αυτό περιέχονται κάποιες φορολογικές ελαφρύνσεις στις επιχειρήσεις που συμμετέχουν σε στρατηγικές επενδύσεις. Αυτές θα μπορούσαν να απορριφθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για λόγους ανταγωνισμού, ισότιμος σε σχέση με άλλες εταιρείες που κινούνται στο χώρο και γι' αυτό εμείς θα θεωρούσαμε ότι θα ήταν πιο σκόπιμη μία διαδικασία με την οποία θα υπήρχε πράσινο φως από την Κομισιόν εκ των προτέρων.

Υπάρχουν, όμως, ενστάσεις μας και για ζητήματα που αφορούν την πολεοδομική, περιβαλλοντική και χωροταξική νομοθεσία. Έχουμε ενστάσεις, διότι η πρόταση της Κυβέρνησης ενέχει, τελικά, τον κίνδυνο, έτσι όπως είναι διατυπωμένες οι ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο, οι ρυθμίσεις αυτές να αποδειχθούν δώρον άδωρον για τους επενδυτές, ακριβώς γιατί έρχονται σε σύγκρουση με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ενώ, δηλαδή, οι επενδυτές, ιδίως από το εξωτερικό, μπορεί να πιστέψουν ότι εδώ υπάρχει μια μεγάλη ευκαιρία, στο τέλος μπορεί να έρθουν και να απογοητευτούν στην πράξη. Δείτε την πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την επένδυση «Costa Navarino» στη Μεσσηνία.

Μιλάμε συχνά για καθρεφτάκια στους ιθαγενείς. Εδώ κινδυνεύουμε να έχουμε μια περίπτωση με καθρεφτάκια στους επενδυτές. Το επισημαίνω, διότι υπάρχει μεγάλη επισφάλεια στις ρυθμίσεις σε σχέση με τους όρους δόμησης, την παραχώρηση χρήσης αιγιαλού και παραλίας κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων και την απαλλοτρίωση δασικών εκτάσεων, χωρίς τήρηση οποιασδήποτε διαδικασίας για χαρακτηρισμό.

Θέλω επιπροσθέτως να πω και να το πω σε όλους τους συναδέλφους, πως πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, η οποία χθες το βράδυ -θα προτιμούσα νωρίτερα να συνέβαινε αυτό- μας έστειλε ένα σημείωμα από είκοσι δύο σελίδες με συγκεκριμένες παρατηρήσεις για όλο το νομοσχέδιο, που σε αρκετές περιπτώσεις αμφισβητεί ακόμα και τη συνταγματικότητα των ρυθμίσεων.

Είναι, επομένως, ιδιαίτερα χρήσιμο, κύριε Υπουργέ, στη συνέχεια να ακούσουμε την τοποθέτηση της Κυβέρνησης επί των κρίσιμων αυτών παρατηρήσεων της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές είναι οι παρατηρήσεις μας για τα τεχνικά θέματα, για τα θέματα διαφάνειας, για τα θέματα χωροταξίας και περιβάλλοντος.

Εμείς, νομίζω είναι κατανοητό και από την τοποθέτησή μου, επιδιώκουμε να είμαστε εποικοδομητικοί σ' αυτή τη διαδικασία. Γι' αυτόν το λόγο και πέραν των παρατηρήσεων αυτών, καταθέσαμε με βάση τις προβλέψεις του καινούργιου Κανονισμού της Βουλής και συγκεκριμένες τροπολογίες -δέκα τροπολογίες- με τις οποίες επιδιώκουμε βελτιώσεις σε επιμέρους άρθρα.

Αν πραγματικά η Κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται όχι απλά και μόνο να εντυπωσιάσει, αλλά να προσελκύσει επενδύσεις, να πετύχει πραγματικά αυτό το στόχο, νομίζω ότι πρέπει να μας ακούσει. Και πρέπει να ακούσει τις παρατηρήσεις που θα γίνουν απ'

όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Αλλά να ακούσει και μια σειρά από παρατηρήσεις που γίνονται γενικότερα για την αναπτυξιακή πολιτική της Κυβέρνησης. Γιατί ενώ μιλάμε για ανάπτυξη, εκείνο το οποίο βλέπουμε είναι μεγάλες καθυστερήσεις, για να μην πω αδράνεια.

Ενώ μιλάτε για αναθέρμανση της οικονομίας, στο ΕΣΠΑ από πέμπτοι που ήμασταν όταν σας παραδώσαμε την εξουσία, τώρα είμαστε εικοστοί τρίτοι στους είκοσι επτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ενώ λέγατε ότι δεν σας αρκούσε ο δικός μας επενδυτικός νόμος, παρ' ότι η κ. Κατσέλη τον είχε χαρακτηρίσει τον καλύτερο της Μεταπολίτευσης, δεν έχετε κατορθώσει, αφού καταργήσατε τον δικό μας επενδυτικό νόμο τον περασμένο Φεβρουάριο, να φέρετε τον καινούργιο δικό σας. Και η χώρα δεν έχει αυτή την ώρα επενδυτικό αναπτυξιακό νόμο.

Ενώ ανακοινώσατε ότι θα παίρνατε μεγάλες πρωτοβουλίες για τη ρευστότητα στην αγορά, φθάσαμε στο κατάντημα -γιατί περί αυτού πρόκειται- ενώ το ΤΕΜΠΕ πέρυσι έδωσε στο πρώτο δέκαμηνο περίπου πενήντα χιλιάδες εγγυήσεις για αντίστοιχα δάνεια, φέτος να έχει δώσει μόνο δυόμισι χιλιάδες εγγυήσεις για δάνεια σε μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Ενώ υποσχεθήκατε ένα ελκυστικό επιχειρηματικό περιβάλλον με απλούστευση της ίδρυσης εταιρειών, κεφαλαιουχικών και μη, ο νόμος που ψηφίστηκε τον περασμένο Ιούνιο δεν εφαρμόζεται, διότι οι διατάξεις του είναι ανεφάρμοστες. Έχουν περάσει οι προθεσμίες και ο νόμος παραμένει στα χαρτιά χωρίς να ξέρουμε πότε θα ενεργοποιηθεί. Και εκεί σας είχαμε προειδοποιήσει. Αγνοήσατε τις προειδοποιήσεις μας, διότι βάλατε την επικοινωνία πάνω από την ουσία.

Ενώ η αγορά στενάζει και κλάδοι ολόκληροι όπως ο κατασκευαστικός, έχουν τεράστιο πρόβλημα, ΣΔΙΤ και συμβάσεις παραχώρησης είναι μόνο στη σφαίρα της θεωρίας. Δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα εδώ και ένα ολόκληρο χρόνο.

Ενώ θα μπορούσατε να αξιοποιήσετε τη δημόσια ακίνητη περιουσία, διότι προφανώς συμβάλλει και στη μείωση του χρέους και το χρειαζόμαστε αυτό, κρατήσατε στην ΚΕΔ επί οκτώ μήνες τον δικό μας διευθύνοντα σύμβουλο, στη συνέχεια τοποθετήσατε έναν δικό σας, έμεινε επί τρεις μήνες, έφυγε και επί έναν ολόκληρο χρόνο το αποτέλεσμα είναι ένα στρογγυλό μηδενικό.

Ενώ με τις αποκρατικοποιήσεις μπορούμε επίσης να μειώσουμε το χρέος αλλά και να στείλουμε ένα αναπτυξιακό σινιάλο διεθνώς, διακόψατε πέντε δικά μας σχέδια, καταγγέλλοντάς μας ως συνήθως -όταν είστε στην αντιπολίτευση αυτό κάνετε- ως ανάληψης και νεοφιλελεύθερους, στη συνέχεια -στην αρχή του χρόνου- προβλέψατε 2,5 δισεκατομμύρια έσοδα από δικές σας καλές και μη νεοφιλελεύθερες αποκρατικοποιήσεις, αλλάξατε την πρόβλεψη και τη μειώσατε στο 1 δισεκατομμύριο στα μέσα της χρονιάς και κλείνει ο χρόνος με έσοδα από αποκρατικοποιήσεις «μηδέν», στρογγυλό «μηδέν».

Ενώ θριαμβολογούσατε επιχειρώντας να οικειοποιηθείτε για την επένδυση που θα γινόταν από το Κατάρ στον Αστακό, τελικά η όλη πολιτική σας αποδείχθηκε αστακοσαλάτα και κατέληξε σε ένα απόλυτο ναυάγιο.

Αυτή είναι η κατάσταση. Δεν το λέω αντιπολιτευτικά. Το επισημαίνω ως Έλληνας Βουλευτής και ως Έλληνας πολίτης. Διότι πραγματικά γνωρίζω πως είστε πολύ καλοί στην επικοινωνία. Γνωρίζω πως σ' αυτό το μέτωπο είστε αρκετά καλύτεροι από μας. Όμως, με την επικοινωνία και τη διαφήμιση ο τόπος δεν πάει πουθενά.

Χρειάζεται να κάνουμε στροφή στην ουσία. Πρέπει να περάσετε από τη θεωρία στην πράξη.

Εμείς σε κάθε θετική πρωτοβουλία, ακόμα και αν έχουμε επιφυλάξεις όπως συμβαίνει σήμερα, θα είμαστε δίπλα σας γιατί είμαστε πάνω από όλα Έλληνες. Αλλά δεν θα είμαστε δίπλα σας στην προσπάθεια εξαπάτησης του ελληνικού λαού, δεν θα είμαστε δίπλα σας στην προσπάθεια να συγκαλύψετε τα προβλήματα, να τα κρύψετε κάτω από το χαλί.

Ο τόπος χρειάζεται δράση. Πρέπει όλοι μαζί να δώσουμε τον καλύτερο μας εαυτό, αλλά το κύριο βάρος αυτονομία πέφτει στην Κυβέρνηση του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλω να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης «Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης – Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις».

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί μνημείο ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Όλα για το κεφάλαιο. Όλα για τις επενδύσεις. Γη και ύδωρ για να έρθουν επενδυτές. Πού είναι η διαφορά ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία;

Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία, πέρα από μικρές επιφυλάξεις σε ορισμένες πλευρές, συμφωνεί με τη βασική κατεύθυνση. Το ΠΑΣΟΚ από σοσιαλιστικό της 3ης του Σεπτέμβρη, πλέον -και είναι το καλύτερο παράδειγμα αυτό το νομοσχέδιο- επιλέγει την πάση θυσία καπιταλιστική ανάπτυξη. Στο όνομα αυτής της ανάπτυξης ανατρέπονται οι όποιες εγγυήσεις έχουν απομείνει για κανόνες και καθεστώςτα νομοθετικά και άλλα, τα οποία προστατεύουν στοιχειωδώς είτε πρόκειται για τα δάση είτε πρόκειται για τους αιγιαλούς είτε πρόκειται για το δημόσιο συμφέρον γενικότερα.

Υπάρχει ένα ζήτημα: Αυτός ο δρόμος ανάπτυξης που επιλέγεται, όπως και άλλα κόμματα, αυτές οι επενδύσεις, οι οποίες πιθανόν να έρθουν με βάση αυτό το νομοσχέδιο, θα ωφελήσουν τελικά τον ελληνικό λαό;

Γιατί το λέμε αυτό; Διότι συνολικά πριν ξεσπάσει η κρίση είχαμε σημαντικά ποσοστά ανάπτυξης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Ταυτόχρονα, όμως, όλα αυτά τα χρόνια μειώνονταν η τιμή της εργατικής δύναμης, υπήρχε πολιτική λιτότητας και όσον αφορά το εισόδημα και όσον αφορά τις κοινωνικές παροχές, και μιλάω για πριν από την οικονομική κρίση. Δηλαδή, από τον πλούτο που παράγονταν οι εργαζόμενοι έχαναν και κέρδιζαν οι επιχειρηματίες. Αυτό συνέβαινε πριν από την οικονομική κρίση. Σκεφτείτε τι πρόκειται να γίνει όταν θα εφαρμοστεί αυτός ο νόμος.

Εμείς προσβλέπουμε σε μια άλλου είδους ανάπτυξη, σε μια ανάπτυξη η οποία θα είναι προς όφελος των εργαζόμενων, της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων.

Η δική μας αντίληψη είναι ότι χρειάζεται εθνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσω παραγωγής και όχι οι λεγόμενες κρατικοποιήσεις, που κατά καιρούς έχουν γίνει εντός του συστήματος του καπιταλιστικού για να εξυπηρετήσουν, πάλι αυτές οι κρατικοποιήσεις, τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Και έχουμε μια κρατικοποιήσεις, μια αποκρατικοποιήσεις για να εξυπηρετούνται ανάλογα πως βολεύει το κεφάλαιο.

Η δικιά μας, λοιπόν, άποψη είναι: τα βασικά μέσα παραγωγής στην ιδιοκτησία του λαού, ιδιοκτησία λαϊκή, σχεδιασμός, λαϊκός έλεγχος, λαϊκή συμμετοχή.

Υπάρχουν, λοιπόν, δύο δρόμοι. Εσείς επιλέγετε τον έναν κάτω από τα χειροκροτήματα της Νέας Δημοκρατίας και όσων δυνάμεων συμφωνούν με αυτή την κατεύθυνση.

Έρχομαι τώρα στις επιμέρους παρατηρήσεις.

Πρώτη παρατήρηση. Θα μείνει εκεί η υπόθεση, δηλαδή, σε αυτές τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ισχύοντα καθεστώτα, γιατί αφορά πολλά ζητήματα; Ως πού θα φθάσουν; Ας φέρω ένα παράδειγμα για το φορολογικό καθεστώς. Πού θα σταματήσει η υπόθεση της μείωσης του συντελεστή φορολόγησης για το κεφάλαιο; Στο 20%; Με βάση αυτό το νόμο ο συντελεστής μπορεί να κατεβεί στο 0%.

Δεύτερο θέμα. Άκουσα τον εκπρόσωπο του Συνδέσμου Βιομηχανών που ήταν στην επιτροπή. Η βασική του παρατήρηση ήταν γιατί μόνο στις επενδύσεις αυτές και όχι σε όλες τις επενδύσεις, διότι νιώθει ανισότιμη μεταχείριση. Λέει ο άλλος: «Τον βοηθάτε τον επιχειρηματία το μεγάλο. Και εγώ που είμαι λίγο μι-

κρότερος ή είμαι σε ένα κλάδο που δεν εμπίπτει σε αυτές τις στρατηγικές επενδύσεις;» Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι υπάρχει απαίτηση ανάλογες ρυθμίσεις να επεκταθούν και στις υπόλοιπες κατηγορίες των επιχειρηματιών και θα υπάρχει μία συνεχής πίεση.

Άλλο θέμα. Τα μεροκάματα και η φορολογία σε γειτονικές χώρες ή σε χώρες της Ασίας και της Αφρικής είναι πολύ χαμηλότερα. Πού είναι το όριο; Πού είναι ο πήχης; Που είναι η κόκκινη γραμμή, που λέγατε ότι υπάρχει; Σε αυτό τον ανταγωνισμό δίνετε τα πάντα. Και αυτό είναι το προίμιο για συγκεκριμένες επενδύσεις. Θα εξηγήσω και με τις ρυθμίσεις πώς αντιμετωπίζετε αυτό το θέμα.

Άλλη παρατήρηση. Διαφάνεια. Ποιος αποφασίζει; Αποφασίζει ο αρμόδιος Υπουργός Επικρατείας, παίρνοντας τη γνώμη της διυπουργικής επιτροπής. Ακόμα και όταν διαφωνεί ο αρμόδιος Υπουργός θα προχωρούν οι αποφάσεις, θα προχωρούν αυτές οι επενδύσεις, θα εγκρίνονται αυτές οι επενδύσεις.

Άλλο θέμα. Θα έρχονται στη Βουλή; Θα είναι κατά την κρίση του κυρίου Υπουργού ή της διυπουργικής επιτροπής. Τι σημαίνει αυτό; Ότι με προεδρικά διατάγματα ή υπουργικές αποφάσεις, ας πούμε με προεδρικά διατάγματα, θα προχωρούν οι επενδύσεις αυτές, η εξαίρεση από τον κανόνα, η εξαίρεση από την ισχύουσα νομοθεσία.

Πού είναι, λοιπόν, η διαφάνεια; Στο ότι θα βάζουμε τα στοιχεία των επενδύσεων αυτών στο internet; Και η Βουλή για την οποία λέτε ότι είναι ο ναός της δημοκρατίας;

«Θα υπάρχει υγιής ανταγωνισμός». Αυτό είναι από τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, όπως και άλλων κομμάτων. Για ποιο υγιή ανταγωνισμό μιλάτε; Πρώτα-πρώτα, ευνοούνται προκλητικά μεγάλοι επιχειρηματίες σε βάρος άλλων επιχειρηματιών. Να μη μιλήσω για τους μικρομεσαίους, οι οποίοι χαντακώνονται στον ανταγωνισμό αυτό.

Εδώ παρακάμπτεται και ο διαγωνισμός. Θα μπορούν να γίνονται με κλειστό διαγωνισμό ή με αναθέσεις κατά την κρίση του Υπουργού και της διυπουργικής επιτροπής. Για ποιον υγιή ανταγωνισμό μιλάτε; Ακόμα και τα δικά σας επιχειρήματα, οι δικοί σας στόχοι με τους οποίους δεν συμφωνούμε ότι μπορούν να συμβούν στο σύστημα που ζούμε, ανατρέπονται στην πράξη στο όνομα «ελάτε επενδυτές να σώσετε την κατάσταση».

Και η κατάσταση δεν σώζεται, γιατί εξατάζουμε το εξής: Κατάσταση για ποιον; Ποιος θα ωφεληθεί και ποιος θα χάσει; Θα είναι ακόμα φθηνότερα τα μεροκάματα, ακόμη χαμηλότερη η φορολογία για τους επιχειρηματίες, θα ανατραπούν ακόμα περισσότεροι οι εργασιακές σχέσεις.

Γίνεται, επίσης, και το εξής: Προβλέπει το μνημόνιο αυτό το νομοσχέδιο; Μας λέτε ότι αναγκάζεστε, ότι «τι να κάνουμε, χρωστάει η χώρα μας» και παίρνετε μέτρα, για να αντιμετωπιστούν το χρέος και έλλειμμα. Προβλέπονται τέτοιες ρυθμίσεις μέσα στο μνημόνιο; Δεν προβλέπονται. Είναι αυτό που είπε επανειλημμένα ο κύριος Πρωθυπουργός, ότι δηλαδή «είναι ευκαιρία να κάνουμε αλλαγές». Ήρθε το μνημόνιο στο όνομα της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης, όπως την χαρακτηρίζουν, και παίρνουμε ανοιχτά μέτρα υπέρ του κεφαλαίου, μέτρα προκλητικά, απaráδεκτα.

Έρχομαι τώρα σε επιμέρους παρατηρήσεις που στοιχειοθετούν όλα αυτά τα οποία λέμε. Το πρώτο είναι ότι αλλάζει το καθεστώς χρήσης γης, ότι μπορεί και παρακάμπτεται και αλλάζει η χρήση γης, πέρα από το καθεστώς που ισχύει μέχρι σήμερα.

Επίσης, αλλάζουν οι περιβαλλοντολογικοί όροι με το πρόσχημα, δηλαδή, οι περιβαλλοντολογικοί όροι με το πρόσχημα να γίνει η επένδυση. Δεν γνωμοδοτούν οι υπηρεσίες στη συγκεκριμένη περίπτωση. Μπορεί να παρακάμπτονται οι υφιστάμενες πολεοδομικές ρυθμίσεις, ο Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός και σε ύψος και σε επιφάνεια που θα καλύπτεται πολεοδομικά και ό,τι άλλες ρυθμίσεις υπήρχαν. Έτσι, θα έχουμε δυο κατηγορίες: Στον ίδιο χώρο τη μεγάλη επένδυση με άλλους όρους και δίπλα μικρότερες επιχειρήσεις ή και σπιτία με άλλου είδους ρυθμίσεις.

Ουσιαστικά ανοίγει ο δρόμος, για να παραχωρηθούν χωρίς εγγυήσεις οι αιγιαλοί, ακόμη και ο πυθμένας, οι παραλίες γενικότερα σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος.

Όσον αφορά τις δασικές εκτάσεις, θα ήθελα να πω ότι εκεί

που θα γίνονται απαλλοτριώσεις παρακάμπτεται η ισχύουσα νομοθεσία.

Όσον αφορά τη φορολογία, τα πάντα μπορούν να ανατραπούν με απόφαση του Υπουργού και της διυπουργικής επιτροπής. Δηλαδή, το φορολογητέο εισόδημα και ο συντελεστής θα μπορούν να καθορίζονται, όπως θέλει ο επιχειρηματίας και όπως είπα και πριν, μέχρι και 0%.

Δεύτερον, για πόσο χρόνο θα ισχύει αυτό το καθεστώς; Για απροσδιόριστο χρόνο. Είναι ζήτημα συμφωνίας της επιτροπής, του Υπουργού με τον επιχειρηματία.

Η λειτουργία των αποθεματικών θα είναι προς όφελος των φορολογικών απαλλαγών του επιχειρηματία. Θα υπάρχει ειδική φορολόγηση των μερισμάτων, ειδική διαδικασία για το χρόνο επιστροφής του πιστωτικού υπολοίπου του ΦΠΑ. Θα ελαφρύνεται η απαλλαγή από τέλη, ειδικούς φόρους και δικαιώματα ή αμοιβές. Όλα αυτά είναι ένας φορολογικός παράδεισος για συγκεκριμένους επιχειρηματίες.

Υπάρχουν και άλλα. Έχουν σχέση με τα συνοδευτικά και βοηθητικά, όπως λέγονται, έργα. Θα προηγούνται, θα επιλέγονται κατ' εξαίρεση, για να προχωρήσει η επένδυση. Δηλαδή, θα γίνονται πιο γρήγορα και θα μένουν στην άκρη άλλα προγραμματισμένα έργα, είτε αφορούν δρόμο πρόσβασης είτε ρεύμα είτε νερό, με το πρόσχημα να γίνει γρήγορα η επένδυση, χάριν της επένδυσης, χάριν του επιχειρηματία.

Θα πληρώνει δηλαδή το δημόσιο για έργα που βοηθούν την κερδοφορία, τα υπερκέρδη. Θα κόβονται χρήματα ουσιαστικά είτε από άλλα έργα είτε από κοινωνικούς σκοπούς για την παιδεία, για την υγεία κ.λπ.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι με το fast track και θα πολεμήσουμε αυτές τις επιλογές με όσες δυνατότητες έχουμε. Ελπίζουμε ότι η οικονομική κρίση, τα σκληρά μέτρα που παίρνονται και τα καινούργια που θα παρθούν θα αφυπνίσουν ακόμη περισσότερα τμήματα του ελληνικού λαού ώστε να υπάρξουν εμπόδια και αντιστάσεις σε αυτή την πολιτική, με την προοπτική να αλλάξουν γενικότερα οι συσχετισμοί. Προς αυτή την κατεύθυνση θα κάνουμε ό,τι μπορούμε.

Καταψήφισουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Οδικής Ασφάλειας καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Οδικής Ασφάλειας και Γενικής Διεύθυνσης Οδικής Ασφάλειας, εποπτεία και βελτίωση του θεσμού του τεχνικού ελέγχου οχημάτων για την προαγωγή της Οδικής Ασφάλειας και την προστασία του περιβάλλοντος, κύρωση Σύμβασης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΟΑΣΘ και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βοριδής.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω τη θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Εμείς θέλουμε να υπάρχουν δουλειές. Θέλουμε να δημιουργούνται θέσεις εργασίας. Θέλουμε να δημιουργείται πλούτος ο οποίος να φορολογείται εύλογα προκειμένου να έχει το κράτος χρήματα για να ασκήσει κοινωνική πολιτική και δεν ξέρουμε κανέναν άλλον τρόπο για να γίνει αυτό εκτός από την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, από τη στήριξη των επενδυτικών προσπαθειών, εκτός από το να δημιουργήσουμε ένα ελκυστικό περιβάλλον επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Μπορεί κάποιος άλλος στην Αίθουσα να μας πει κάτι διαφορετικό, εκτός βεβαίως από το να κάνουμε κομμουνισμό στην Ελλάδα; Μπορεί να μας πει κάτι διαφορετικό για το πώς θα επιτευχθούν αυτοί οι συγκεκριμένοι στόχοι; Διότι το να λέμε και να εξορκίζουμε το μεγάλο κεφάλαιο, τους κακούς κεφαλαιοκράτες, τους κακούς επιχειρηματίες, τους κακούς εμπόρους, τους κακούς μεταπράτες και όλα τα κακά του κόσμου, αλλά εν συνεχεία να φωνάζουμε για το χαμηλό ΑΕΠ, αλλά εν συνεχεία να φωνάζουμε για την ανεργία, αλλά εν συνεχεία να ζητάμε να λυθούν όλα τα υπαρκτά κοινωνικά προβλήματα αλλά με κάποια χρήματα τα οποία κανείς δεν ξέρει από πού θα βρεθούν, αυτό είναι η απόλυτη αντίθεση και η απόλυτη ασυνέπεια.

Να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, τι ακριβώς λέμε όλοι στον ελληνικό λαό. Διότι αν κάποιος έρχεται να προτείνει τη δημιουργία ενός κολεκτιβιστικού συστήματος στην Ελλάδα, ας το πει ξεκάθαρα, ξεκάθαρα όμως, για να καταλαβαίνουν όλοι τι λέμε, για να καταλαβαίνουν ότι όλα θα είναι κρατικά, ότι οι επιλογές των θέσεων εργασίας θα είναι κρατικές ότι δεν θα υπάρχει ουσιαστικά ελευθερία επιλογών και αν το θέλει αυτό το σύστημα ο ελληνικός λαός, ας το επιλέξει.

Αλλά αν δεν είμαστε σε αυτή τη λογική, όσοι δεν είμαστε σε αυτή τη λογική -και σίγουρα εμείς δεν είμαστε σε αυτό- τότε πρέπει να δημιουργήσουμε συνθήκες ανάπτυξης.

Και εκεί είναι η τεράστια ολιγωρία της Κυβέρνησης, διότι ένα χρόνο μετά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν έχει αντιμετωπίσει τα βασικά ζητήματα που είναι προαπαιτούμενα για να υπάρξουν αυτά τα οποία προείπα.

Τι χρειάζεται η επιχείρηση; Τι χρειάζεται ο επενδυτής; Προφανώς είμαστε όλοι σύμφωνοι -το άκουσα και από τα χείλη του κυρίου Υπουργού- να μην αυταπατώμεθα ότι με ένα σχέδιο νόμου θα λύσουμε το πρόβλημα της ανάπτυξης και των επενδύσεων στην Ελλάδα. Διότι αν ήταν έτσι, δεν θα είχαμε να κάνουμε κανέναν κόπο, θα είχαμε να κάνουμε κάτι πάρα πολύ απλό, να πάμε να αντιγράψουμε ένα νόμο, όπου αυτός υπάρχει, όπου υπάρχουν μεγαλύτεροι ρυθμοί ανάπτυξης, να τον φέρουμε εδώ, να τελειώνουμε και να έχουμε μια ανάπτυξη.

Προφανώς δεν είναι έτσι. Γιατί; Διότι ο επενδυτής, ο επιχειρηματίας, αυτός ο οποίος πρόκειται να κάνει τοποθετήσεις και να διακινδυνεύσει τα χρήματά του χρειάζεται πρόσθετα πράγματα. Ποια; Χρειάζεται μία γρήγορη και αποτελεσματική διοίκηση. Υφίσταται; Όλοι ξέρουμε την παθογένεια της διοίκησης. Την ξέρει το ΠΑΣΟΚ, αλλά εδώ και ένα χρόνο δεν έχει κάνει το παραμικρό, προκειμένου να αντιμετωπίσει τις διαρθρωτικές παθογένειες της διοίκησης. Καμμία απολύτως κίνηση!

Χρειάζεται σταθερό φορολογικό περιβάλλον. Και είμαστε η χώρα η οποία συζητάει τα φορολογικά της τέσσερις φορές το χρόνο, αλλάζοντας συνέχεια το φορολογικό περιβάλλον. Χρειάζομαστε χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει τους υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές που έχουμε γνωρίσει, τουλάχιστον την τελευταία δεκαετία.

Υπάρχει περίπτωση να προσεγγίσουμε επενδύσεις με 45% φορολογία στα κέρδη; Ποιος πρόκειται να έρθει εδώ να επενδύσει με αυτή τη φορολογία και να ξέρει ότι θα αντιμετωπίσει και την έκτακτη εισφορά εάν είναι επιτυχημένος επιχειρηματικά, εάν επενδύσει σε ακίνητα, το ΕΤΑΚ, ότι θα αντιμετωπίσει την περαίωση, ότι θα αντιμετωπίσει ένα εντελώς ακατανόητο φορολογικό πλαίσιο -για να αντιμετωπίσεις τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων θέλεις έναν στρατό από δικηγόρους- για να μπορέσει να ζήσει μέσα σε αυτό το περιβάλλον και να αντιμετωπίσει και τη γνωστή διαφθορά των φοροελεγκτικών μηχανισμών και την πρόθεσή σας τώρα, γιατί κατατέθη το σχέδιο νόμου, να τους στερήσετε και δικαστική προστασία με την προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια, την οποία περιορίζετε; Θα αποφασίσετε σε ποια κατεύθυνση θέλετε να πάτε; Στην κατεύθυνση τη φοροεπισπρακτική ή στην κατεύθυνση την αναπτυξιακή; Δεν γίνονται όλα μαζί!

Φέρνεται προς συζήτηση -έχει κατατεθεί στη Βουλή- σχέδιο νόμου, δήθεν, για την επιτάχυνση της διοικητικής δικαιοσύνης, στο οποίο καταργούνται επίπεδα δικαστικής προστασίας. Μα, δεν καταλαβαίνετε ότι με αυτόν τον τρόπο αποθαρρύνετε ξεκάθαρα τις επενδύσεις; Ο επενδυτής χρειάζεται ειρηνικό εργασιακό περιβάλλον και πρέπει η Κυβέρνηση να κάνει κάτι γι' αυτό. Δεν γίνεται με αυτό το συλλογικό Εργατικό Δίκαιο που έχουμε να διασφαλιστεί η εργασιακή ειρήνη.

Χρειάζεται, λοιπόν, μια μεγάλη μεταρρύθμιση στο συλλογικό Εργατικό Δίκαιο. Χρειάζεται να διαμορφώσουμε σχέσεις εργασίας, νομοθετικά εργαλεία, πλαίσιο συμβάσεων, το οποίο να ταιριάζει στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, όχι σε αυτό που κάποιος έχει στο μυαλό του, αλλά στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας. Ποιες είναι οι πρωτοβουλίες που έχετε πάρει σε αυτό; Καμμία!

Χρειάζεται χαμηλό κόστος ασφαλιστικών εισφορών. Αυτό είναι ένα κόστος το οποίο ελάχιστοι μετράνε στις επιχειρήσεις. Κοιτάνε τους φορολογικούς συντελεστές, δεν κοιτάνε, όμως, τις

πρόσθετες, παράπλευρες επιβαρύνσεις στην επιχείρηση. Το κόστος των ασφαλιστικών εισφορών, τα δημοτικά τέλη, αυτά όλα δεν τα κοιτάνε.

Χρειάζεται ταχεία και αξιόπιστη απονομή δικαιοσύνης, να ξέρει κάποιος ότι θα πάει στο δικαστήριο, κάποια ώρα θα τελειώσει και θα έχει μια δίκαιη απόφαση.

Συγκλονισμένοι είναι ο επιχειρηματικός και επενδυτικός κόσμος. Θα έπρεπε να είναι και ο πολιτικός και νομίζω ότι θα έπρεπε να είναι και όλοι οι Έλληνες από την πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία, ενώ έχει υλοποιηθεί τεράστια επένδυση στην Πύλο, κρίνεται αντισυνταγματικός το 2010, νόμος του 1997, αφού η επένδυση έχει υλοποιηθεί και μένει στον αέρα όλη η επένδυση. Ένα μεγάλο ξενοδοχείο δεν έχει πια νόμιμες άδειες λειτουργίας. Αυτό θα δημιουργήσει ελκυστικές συνθήκες για να γίνουν επενδύσεις στην Ελλάδα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν είχατε εσείς να συμβουλευέστε έναν άνθρωπο, ένα φίλο σας, ο οποίος θέλει να επενδύσει στην Ελλάδα και θέλατε από πατριωτικό καθήκον να του πείτε «έλα να βάλεις να λεφτά σου», αλλά είχατε και την αίσθηση της φιλίας ότι δεν πρέπει να πείτε και ένα ψέμα στο φίλο σας, τι θα κάνατε; Θα του λέγατε να έρθει να τα βάλει τα λεφτά του στην Ελλάδα με αυτές τις συνθήκες;

Χρειάζεται επιτέλους να απαγκιστρώσουμε τις επενδυτικές δυνατότητες από μία άκαμπτη, υπερβολική, σκληρή και εν τέλει εντελώς αδύνατη να εφαρμοστεί, περιβαλλοντική νομοθεσία. Στο περιβάλλον, είμαστε ακριβοί στα πύθουρα και φθινοί στις κότες. Δρακόντειες νομοθεσίες, οι οποίες τελικά απαγορεύουν οποιαδήποτε νόμιμη ενέργεια και συγκροτημένη, δομημένη ενέργεια, επενδυτική μέσα το περιβάλλον και από την άλλη μεριά μηδενική εφαρμογή, βεβαίως, κατ' αποτέλεσμα της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, περιβαλλοντικού χάους. Δρακόντειες νομοθεσίες, ανυπαρξία εφαρμογής περιβαλλοντικής νομοθεσίας από την άλλη. Και τα δύο. Όποιος πάει να κινηθεί νόμιμα, δεν μπορεί να κάνει τίποτα και μένουν οι άλλοι από κάτω παρανομούντες να καταστρέφουν το περιβάλλον. Αυτή είναι η πραγματικότητα η περιβαλλοντική σήμερα στην Ελλάδα.

Έχετε κάνει κάτι για να απεμπλέξετε την περιβαλλοντική νομοθεσία από τα δεσμά της αυτά; Τίποτα ένα χρόνο μετά. Χρειάζεται ο επενδυτής ένα αξιόπιστο, σοβαρό, ευέλικτο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Έχετε αυτή τη στιγμή τραπεζικά ιδρύματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τα οποία δεν δανείζουν στην αγορά 1 ευρώ, επικαλούμενα την έλλειψη ρευστότητας. Ποιες είναι οι πολιτικές σας για το ζήτημα αυτό; Προχωρήσατε, αξιοποιήσατε την παρουσία των επιτρόπων μέσα στα τραπεζικά ιδρύματα των κρατικών επιτρόπων, για να πιέσετε για συγχωνεύσεις, για να πιέσετε για τη δημιουργία μεγάλων τραπεζικών ομίλων που θα μπορούσαν να μπουν στη διατραπεζική αγορά και επομένως να διοχετεύσουν ρευστότητα; Το κοιτάτε, κοιτάτε την αγορά να καταρρέει, χωρίς να ασκείτε την οποιαδήποτε πολιτική.

Ερχόμαστε να συζητήσουμε το fast track. Να το συζητήσουμε, αλλά το συζητάμε μέσα σε αυτό το απόλυτο περιβάλλον αδράνειας, το συζητάμε έχοντας απέναντί μας μία κυβέρνηση, η οποία αντιμετωπίζει τη δυσκολότερη κρίση και έχει τα χέρια ψηλά και κάθεται και συζητάει τις ιδεοληψίες της Υπουργού Περιβάλλοντος και κάθεται και συζητάει το εάν πρόκειται να φιλοσοφήσουμε για κάποιο θέμα, την ώρα που θέλει καθημερινά δράσεις, παρεμβάσεις, ενέργειες για να μπορέσει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Είναι μία πρωτοβουλία σας το λέω, στη σωστή κατεύθυνση και θα τη στηρίξουμε. Εμείς το συγκεκριμένο επί της αρχής θα το στηρίξουμε και θα στηρίξουμε ό,τι φέρετε που είναι στην κατεύθυνση στην οποία λέμε, αυτήν την κατεύθυνση της δημιουργίας, της ανάπτυξης, της ελευθερίας. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα τα στηρίξουμε όλα. Και αντιπαρερχόμεθα βεβαίως την κριτική περί νεοφιλελευθερισμού σε έναν τόπο, ο οποίος έχει ένα κράτος που όχι απλώς είναι παρόν παντού, όχι απλώς είναι διεφθαρμένο, όχι απλώς είναι γραφειοκρατικό, αλλά θέλουμε μία εικοσαετία να το γκρεμίζουμε αυτό το κράτος και να δώ αν θα προφτάσουμε. Για να το κάνουμε λελογισμένο το σημερινό κράτος που έχουμε δημιουργήσει τα τελευταία τριάντα χρόνια, για να το κάνουμε ευέλικτο και αποτελεσματικό, πρέπει είκοσι χρό-

νια να το κλείνουμε.

Και δεν ξέρω αν μας φτάνουν. Και ακούω για νεοφιλελευθερισμό στην Ελλάδα. Σχεδόν η τελευταία σοβιετική χώρα στον κόσμο. Νεοφιλελευθερισμός στην Ελλάδα!

Άρα όσον αφορά τα ζητήματα που έχει εδώ, το ένα το διορθώσατε. Είπα ότι θα το στηρίξουμε επί της αρχής. Είναι στη σωστή κατεύθυνση. Έχει θέματα. Το ένα το διορθώσατε, ευτυχώς. Ήταν πολύ ανοικτό και είδα τώρα μία βελτίωση την οποία κάνατε αφαιρώντας την επένδυση σε περιβαλλοντική προστασία χωρίς προσδιορισμό ποσού. Σωστά γίνεται αυτό, όπως και το ότι συνδέσατε με ποσό την επένδυση στην εκπαίδευση και σ' αυτά.

Δύο μόνο κεντρικές παρατηρήσεις θα κάνω, γιατί δεν έχω χρόνο. Τα υπόλοιπα θα τα πω στα άρθρα. Το ένα είναι ότι διευκρινίζονται κάπως οι αρμοδιότητες στην «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Α.Ε.», αλλά θεωρώ ότι πρέπει να λήξετε το ζήτημα των ισορροπιών των ενδοκυβερνητικών. Ό,τι έχει ισορροπίες στο τέλος δεν δουλεύει. Πρέπει να υπάρχει ένα σαφές ιεραρχημένο σχήμα, προκειμένου, ειδικά σ' αυτήν την κατεύθυνση, να είναι αποτελεσματικό. Θα πω περισσότερα στην ανάπτυξη που θα κάνω.

Έχετε ένα θέμα κατά τη γνώμη μου πολύ ανοικτό και δύσκολο στο άρθρο 25, που είναι από τα επικίνδυνα. Επενδύσεις των οποίων οι διαδικασίες εκκρεμούν μετά μπορούν να ενταχθούν. Το κριτήριο εδώ, όμως, πρέπει να είναι πολύ σαφές, ειδικώς σ' αυτές που εκκρεμούν, διότι εκεί τίθενται ζητήματα ανταγωνιστικότητας –γιατί θα μπουν αυτές και όχι οι άλλες που εκκρεμούν;– και επομένως, αυτό οφείλει κατά τη γνώμη μου να γίνει σαφέστερο, να διευκρινιστεί επαρκέστερα.

Έχω και επίσης την αντίρρησή μου για το ζήτημα του φορολογικού καθεστώτος και των φορολογικών προνομίων. Τα φορολογικά προνόμια, εγώ να δεχθώ ότι θα δίνονται για τις επενδύσεις –γιατί αυτό κάνει, ουσιαστικά δίνει τη δυνατότητα να υπάρχουν φορολογικά προνόμια σε όσους θα ενταχθούν σ' αυτόν το νόμο των στρατηγικών επενδύσεων– αλλά ό,τι φορολογικό προνόμιο παίρνει μία επιχείρηση σ' αυτόν το νόμο, πρέπει να το παίρνουν όλες οι επιχειρήσεις του ιδίου κλάδου. Άλλως δημιουργείται τεράστιο ζήτημα ανταγωνιστικότητας. Δεν μπορεί να φορολογείται με έναν τρόπο η μία επιχείρηση, η οποία κάνει την επένδυση και να φορολογείται με έναν άλλον τρόπο μια άλλη ήδη υφιστάμενη, στο συγκεκριμένο χώρο εργασιών, επιχείρηση, διότι αυτό υπονομεύει τον ανταγωνισμό.

Με αυτές τις σκέψεις επισημαίνοντας, όμως, όσο πιο κατηγορηματικά μπορώ την τεράστια ολιγωρία της Κυβέρνησης, την τεράστια ευθύνη της Κυβέρνησης, την παράλυση της Κυβέρνησης στο συγκεκριμένο θέμα, εμείς θα υπερψηφίσουμε, ως ευρισκόμενο σε θετική κατεύθυνση, το σχετικό σχέδιο νόμου και θα πούμε περαιτέρω επιφυλάξεις και αντιρρήσεις στη συζήτηση για τα άρθρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου – Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ – ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πάντα αυτό που άκουσα προηγουμένως από τον εισηγητή του ΛΑΟΣ, ότι είμαστε η τελευταία χώρα του ανατολικού μπλοκ, είναι απίστευτο. Σήμερα είναι 17 Νοέμβρη 2010, τριάντα επτά χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου για δημοκρατία με κεντρικό σύνθημα «Ψωμί - Παιδεία – Ελευθερία» και βλέπουμε πως ακόμη και η δημοκρατία και τα συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών κατοχυρώθηκαν με αγώνες των εργαζομένων, των αγροτών και των φοιτητών που έδωσαν το αίμα τους, έχουν καταπατηθεί και τείνουν να εξαφανιστούν με πολιτικές αντιλαϊκές, που ακολουθεί και αυτή η Κυβέρνηση. Έχουμε γίνει μία χώρα παραδομένη στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στους ισχυρούς διεθνείς επιχειρηματικούς ομίλους και το ΠΑΣΟΚ, μέσω του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, συνεχίζει ανελέητα να σφαιγίζει τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα της χώρας, προβάλλοντας την οικονομική κρίση και το μνημόνιο που συνηγόρησε και ψήφισε η κυβερνητική Πλειοψηφία, το ΛΑΟΣ και η κ. Μπακογιάννη, ερήμην όμως, του ελληνικού λαού.

Βέβαια, με επικοινωνιακούς τρόπους προσπαθείτε να φορτώ-

σετε τις ευθύνες στους πολίτες. Το μήνυμα όμως, το πήρατε μέσα από τις εκλογές που έβγαλαν περιφερειάρχες και δημάρχους με συμμετοχή 33%. Και πανηγυρίζετε κατά τα άλλα ότι πράσινισε ο χάρτης. Δηλαδή, η δημοκρατία έβγαλε με 17% τους αιρετούς και αρεστούς.

Και έτσι λέτε ότι νομιμοποιείστε για να συνεχίσετε την ακόμη πιο σκληρή επίθεση στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στους αγρότες, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις τις οποίες βέβαια δεν τις εντάσσετε στο fast truck διότι δεν έχουν και τα μισά κεφάλαια εξωτερικού. Και σήμερα γίνεται ακόμη πιο επιτακτικό το μήνυμα που έστειλε το 1973 η γενιά του Πολυτεχνείου. Και επειδή αρκετοί Βουλευτές είναι αυτής της γενιάς και συμμετείχαν σε αυτόν τον αγώνα ας γυρίσουν πίσω τριάντα επτά χρόνια να δουν πού πήγαν οι αγώνες τους και πώς οι σοσιαλιστικές πολιτικές του ΠΑΣΟΚ μας γύρισαν πολύ πιο πίσω. Η αυτοκριτική και η κριτική σε αντιλαϊκές πολιτικές πρέπει να είναι αναπόσπαστο κομμάτι του καθενός από εμάς που εκπροσωπούμε τους πολίτες αυτής της χώρας, όχι μόνο αυτούς που μας ψήφισαν αλλά όλους τους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ**)

Και οι αποκρατικοποιήσεις και οι εκποιήσεις δημοσίου πλούτου θα βαθαίνουν την κρίση ενώ κάποιοι επιτρέπει με συναίνεση των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που ακολουθούνται θα εγκατασταθούν ως αποικιοκράτες και οι υπόλοιποι θα είναι στην εξαθλίωση και στην ανεργία. Αυτή είναι η ανάπτυξη που προτείνετε και αυτή θα την ανατρέψουν μόνο οι πολίτες με ενωτικούς και μαζικούς αγώνες, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης.

Κύριε Υπουργέ Επικρατείας, το νομοσχέδιο που φέρατε ανατρέπει το νομικό πολιτισμό της χώρας και το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των πραγμάτων. Τι κάνατε για να εξομαλύνετε την κατάσταση προς το κοινοβουλευτικό Σώμα και προς όσους μας παρακολουθούν; Κάνετε νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες αν κάποιος δεν μπει στην ουσία των πραγμάτων μπορεί να πει ότι πραγματικά ακούσατε την κριτική μας και βελτιώσατε το αρχικό σχέδιο νόμου το οποίο παρεμπιπτόντως να πω ότι δεν έχει καμμία σχέση με εκείνο της διαβούλευσης. Το ότι αφαιρέσατε το άρθρο 4 του σχεδίου νόμου που καταθέσατε το οποίο έδινε τη δυνατότητα ένταξης οποιασδήποτε στρατηγικής επένδυσης που κρίνεται μερίζονος σημασίας από τη Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων με καταστρατήγηση και ακύρωση της Βουλής δεν σημαίνει πως στην ουσία ενδυναμώνεται ο απαξιωμένος ρόλος του κοινοβουλευτικού Σώματος.

Στις αλλαγές συμπεριλάβατε κριτήρια ποσοτικά και ποιοτικά και τα αποτελέσματα των στρατηγικών επενδύσεων στην οικονομία της χώρας. Αυτά βέβαια κατά την κρίση της ΔΕΣΕ διότι αν δεν είναι σε αντικειμενική βάση είναι ένας επιπλέον εντυπωσιασμός και αυτούς τους εντυπωσιασμούς το τελευταίο διάστημα τους έχετε μεγαλώνει. Το νομοσχέδιο ενισχύει σε αντιδημοκρατικό βαθμό εξουσίες. Το ΕΛΚΕ ήδη είχε γίνει «INVEST IN GREECE» το 2009 από το σχέδιο νόμου που είχε καταθέσει η Νέα Δημοκρατία.

Δίνονται εξουσίες στην αρμόδια Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων παρ' όλες τις αλλαγές. Με πρωτοβουλία του Υπουργού Επικρατείας η απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων για την ένταξη μιας επενδυτικής πρότασης στην διαδικασία του fast truck θα κυρώνεται από τη Βουλή εφόσον όμως το απαιτεί ο νόμος και ιδίως στις περιπτώσεις σύμπτωσης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ή θα ενημερώνεται η Βουλή για τη σχετική ένταξη ιδίως σε περιπτώσεις ιδιωτικών επενδύσεων.

Εμείς θεωρούμε ότι θα έπρεπε όλες οι επενδύσεις να κυρώνονται από τη Βουλή. Παρακάμπονται κατ' εξαίρεση θεσπισμένες διαδικασίες του δημοσίου τομέα. Τίθεται υπό αμφισβήτηση το θέμα της ισότητας όλων απέναντι στους νόμους. Δεν υπάρχει κανένας κοινωνικός έλεγχος. Το νομοσχέδιο παρ' όλες τις αλλαγές που έχουν γίνει έχει πάρα πολλές διατάξεις οι οποίες είναι περιβαλλοντοκτόνες. Αναirεί τον Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό καθώς επιτρέπει ειδικές παρεκκλίσεις από τους ισχύοντες όρους και περιορισμούς δόμησης. Ακυρώνει το άρθρο 24 του Συντάγματος σύμφωνα με το οποίο η προστασία του φυσικού

και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός παρ' όλο ότι έχετε εξαίρει τις περιοχές απόλυτης προστασίας NATURA από την υλοποίηση επενδύσεων με τη διαδικασία fast truck. Θεωρούμε ότι αυτό θα έπρεπε να είναι κατοχυρωμένο από την αρχή και να αποκλείονται οι προστατευόμενες περιοχές. Υποθηκέυετε τον χωροταξικό σχεδιασμό.

Παραχωρούνται χαριστικά αιγιαλοί, δάση, ακόμη και θαλάσσιοι πυθμένες με απλή συνυπογραφή των Υπουργών.

Το νομοσχέδιο ενισχύει την αδιαφάνεια. Στα δημόσια έργα υπάρχει το περιθώριο να μην γίνει ανάθεση με δημόσιο, ανοιχτό διαγωνισμό και εδώ υπάρχουν σοβαρότατα προβλήματα. Διευκολύνονται οι ταχύτατες, αναγκαστικές απαλλοτριώσεις εκτάσεων για να γίνει μια επένδυση. Υιοθετείται η αστραπιαία εκδίκαση των δικαστικών προσφυγών, παρ' όλη την επιμήκυνση του χρόνου.

Το νομοσχέδιο χαρίζει τα πάντα στο μεγάλο κεφάλαιο. Θεσπίζει ελκυστικά φορολογικά κίνητρα και σκανδαλώδεις φορολογικές ελαφρύνσεις, όπως: σταθερό φορολογικό καθεστώς, προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος χωρίς να διευκρινίζεται η μέθοδος, ειδική διαδικασία τυχόν επιστροφής ΦΠΑ, σχηματισμό αφορολόγητων αποθεματικών, ελάφρυνση ή απαλλαγή από τέλη και ειδικούς φόρους.

Το νομοσχέδιο εμμένει σε μια ξεπερασμένη λογική, που ανακηρύσσει τις φαραωνικές επενδύσεις μεγάλης κλίμακας σε απώτερο στόχο και μοναδικό αναπτυξιακό μοντέλο. Επικυρώνει τη νομική και θεσμική ευελιξία, εφόσον το απαιτούν επενδύσεις μεγάλης κλίμακας, με τρόπο που συνιστά κυνική υποταγή στη βούληση των αδηφάγων συμφερόντων και ανοιχτή πρόκληση απέναντι στο κοινό δημοκρατικό αίσθημα. Δεν μας εκπλήσσει – το είπα και στην επιτροπή – που το εν λόγω νομοσχέδιο είναι δείγμα γραφής της νεοφιλελεύθερης αντίληψης περί ανάπτυξης και δόμησης του χώρου, με κατ' εξαίρεση διαδικασίες που παρακάμπτουν το τυπικό θεσμικό πλαίσιο. Δεν μας εκπλήσσει το ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει καμμία μέριμνα για την κοινωνική σημασία της ανάπτυξης. Δεν μας εκπλήσσει ότι ουσιαστικά συνιστά την ομολογία της Κυβέρνησης ότι αδυνατεί να λειτουργήσει την αδειοδοτική διαδικασία για την υλοποίηση έργων. Μας εκπλήσσει όμως η επιμονή της Κυβέρνησης να μας πείσει ότι είμαστε τριτοκοσμικοί και ότι μόνο τέτοιες αναπτυξιακές διαδικασίες μας πρέπει. Μια ορθολογικά σχεδιασμένη, περιβαλλοντικά βιώσιμη και κοινωνικά δίκαιη ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο δεν έχουμε δει να προτείνετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια ούτε συζήτηση να μάθουμε από τα λάθη μας!

Συνεχίζουμε στον ίδιο σκοπό μας και δεν ξέρουμε τι έγινε με τους Ολυμπιακούς, που εξακολουθούν να παρουσιάζονται ως παρόδειγμα πραγματικής αναπτυξιακής ώθησης. Ποιος; Τα ολυμπιακά έργα, τα οποία έχουν αφήσει καταχρεωμένους τους δήμους, που αύξησαν το δημόσιο χρέος, που είχαν επιβαρυντικές για το περιβάλλον επιπτώσεις! Μόλις έξι χρόνια πέρασαν από τις μεγάλες επενδύσεις εθνικής σημασίας και η ελληνική οικονομία βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας! Και πού καταλήγουμε; Στο να ανοίγουμε διάπλατα την πόρτα σε επενδυτικά σχέδια που επιβλέπουν τη χώρα μας απλώς και μόνον επειδή δεν είναι αλλού επιθυμητά. Ούτε κουβέντα για πραγματικές, ποιοτικές επενδύσεις! Και λέω πραγματικές ποιοτικές επενδύσεις, άσχετα αν έχετε εντάξει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, που να απαντούν ταυτόχρονα στην οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική κρίση.

Και θα αναφερθώ στην επένδυση του Αστακού από το Κατάρ. Η εξέλιξη βεβαίως επιβεβαιώνει τις καταγγελίες και τις ανησυχίες της τοπικής κοινωνίας, και τις δικές μας φυσικά, για αδιαφανή επένδυση που δεν εξυπηρετούσε τελικώς το δημόσιο συμφέρον και εγκυμονούσε σοβαρότατους κινδύνους για το περιβάλλον. Όμως όταν θεωρούμε ότι οι επενδυτικές πρωτοβουλίες ακυρώνονται λόγω των προβλημάτων της διοίκησης και της γραφειοκρατίας τότε, κυρίες Παμπούκη, συντάσσουμε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο εκσυγχρονισμού και εξορθολογισμού της δημόσιας διοίκησης. Δεν ακυρώνουμε το νομικό πλαίσιο. Εκτός αν συμφωνείτε κι εσείς ότι είμαστε μια χώρα διεφθαρμένων, οπότε κάθε τέτοια προσπάθεια είναι άνευ σημασίας. Μήπως οι κύριοι παράγοντες στους οποίους οφείλονται τα προβλήματα κατά την

αδειοδότηση των έργων δεν είναι η έλλειψη Κτηματολογίου, η επί χρόνια ανυπαρξία Δασολογίου και δασικών χαρτών, η μη ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού;

Κι εδώ θα αναφέρω την περίπτωση της ΠΟΤΑ Μεσσηνίας που μετά από δεκατρία ολόκληρα χρόνια κρίθηκε από το ΣτΕ. αντισυνταγματική επειδή δεν είχε προηγηθεί χωροταξικός σχεδιασμός. Είχε αναπτύξει βεβαίως στην ΠΟΤΑ Μεσσηνίας επιχειρηματίας τουριστικές επενδύσεις και δραστηριότητες. Εδώ υπάρχει ο ν. 2545/1997, αλλά υπάρχουν αντισυνταγματικές διατάξεις που αφορούν τη λειτουργία των ΠΟΤΑ. Με την έλλειψη οριστικών μελετών τόσο για τα δημόσια όσο και για τα ιδιωτικά έργα τι γίνεται; Οι υποστελεχωμένες δημόσιες υπηρεσίες κι οι αιώνιες καθυστερήσεις στη θέσπιση εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού, Εθνικού Κτηματολογίου και Δασολογίου, που θα έπρεπε προ πολλού να αποτελούν τα βασικά εργαλεία για την ανάπτυξη της χώρας, με κυρίαρχους στόχους την προστασία του περιβάλλοντος, την εδαφική συνοχή, την ισόρροπη κατανομή των ωφελειών και τη διαφύλαξη της δημόσιας περιουσίας, θεωρείτε ότι δεν παίζουν κανέναν μα κανέναν ρόλο; Ούτε το στρεβλό πρότυπο της μέχρι σήμερα αναπτυξιακής διαδικασίας στην περιβαλλοντική και οικιστική πολιτική, στην περιφερειακή δομή, με τις ελληνικές περιφέρειες, μικρές μέχρι σήμερα, χωρίς αιρετά όργανα και χωρίς δυνατότητα να παραγάγουν αναπτυξιακή πολιτική για την περιοχή τους, σας ενδιαφέρει;

Βεβαίως θα μου πείτε ότι υπάρχει διοικητική μεταρρύθμιση και ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», τα οποία όλα αυτά μαζί θα εξορθολογήσουν την πρότερη κατάσταση. Διαφωνούμε, διότι διοικητική μεταρρύθμιση χωρίς πόρους και χωρίς κοινωνικό έλεγχο και χωρίς αμεσοδημοκρατία θα φέρει ακόμα χειρότερα αποτελέσματα από ό,τι είχαμε μέχρι σήμερα.

Το νομοσχέδιο παρακάμπτεται σκόπιμα το πρόβλημα της κρατικής οργάνωσης με την ενίσχυση μίας ανώνυμης εταιρείας, η οποία θα επισπεύδει τις διαδικασίες. Είναι εξαιρετικά αφελές να πιστεύει κανείς πως το πρόβλημα του κρατικού μηχανισμού αντιμετωπίζεται με διαδικασίες παράκαμψης των ήδη κακών δημοσίων υπαλλήλων. Ή μάλλον δεν είναι αφελές, είναι επικίνδυνο. Και όταν αυτοί που προωθούν αυτές τις αντιλήψεις είναι οι ίδιοι που επί δεκαετίες απορρύνιζαν συστηματικά τη δημόσια διοίκηση με κυνική αδιαφορία και κάθε είδους πελατειακές παρεμβάσεις, τότε είναι και εξαιρετικά υποκριτικό.

Οι στρατηγικές επενδύσεις, όμως, στις οποίες αναφέρεται το νομοσχέδιο, έχουν όνομα -πολλές ήδη τις ξέρουμε- και δεν είναι το πρόβλημά τους η δημόσια διοίκηση. Λέγονται: «Μεταλλεία Χαλκιδικής», Ελληνικό, «Λιπάσματα Δραπετσώνας», Νήες Μαγνησίας και πίσω τους έχουν κινήματα πολιτών, που ενδιαφέρονται για το μέλλον αυτού του τόπου και το μέλλον των παιδιών τους.

Στρέφεστε εναντίον κάθε έκφρασης της κοινωνίας των πολιτών, καθώς δεν επιτρέπετε κανένα εύγλωττο χρονικό διάστημα για δημόσια συζήτηση, ενημέρωση, διαβούλευση γύρω από σημαντικά θέματα που θα αλλάξουν το χαρακτήρα των τοπικών κοινωνιών. Μπορείτε να αναφέρετε, κύριε Υπουργέ -φαντάζομαι θα το κάνετε- ότι από όλα αυτά τίποτα δεν ισχύει;

Όμως, επειδή είμαστε πολίτες αυτού του τόπου εκτός από πολιτικοί, έχουμε δει τι ακριβώς γίνεται. Πρόκειται για μία βαθιά αντιδημοκρατική και αντικοινωνική αντίληψη. Συγκεντρώνετε εξουσίες, εκμηδενίζετε το Κοινοβούλιο, περιορίζετε τη δικαιοσύνη, παρακάμπτετε τη διοίκηση, εκποιείτε δημόσια γη, ευνοείτε απροκάλυπτα τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Και το χειρότερο από όλα ακυρώνετε την κοινωνική συμμετοχή και τη δημόσια έκφραση.

Και επειδή μόλις χθες το βράδυ έκλεισε ο κύκλος του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου σχετικά με το κομμάτι που αφορούσε τη Βουλή, χωρίς όμως το χρόνο που θα έπρεπε για πιο ασφαλή συμπεράσματα, οφείλουμε ως Κοινοβούλιο να διασφαλίζουμε και να αποτρέπουμε με νομοθετικό ισχυρό πλαίσιο από πριν πιθανά μικρότερα ή μεγαλύτερα σκάνδαλα στο μέλλον. Και οι διαδικασίες αυτού του σχεδίου νόμου, δεν έχουν ασφαλιστικές δικλίδες σε αυτήν την κατεύθυνση.

Για όλους τους παραπάνω λόγους και για ακόμα περισσότερους, που θα αναλύσουμε στην αυριανή συζήτηση επί των άρ-

θρων, καταψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο χρόνο το κύριο και αν όχι το μόνο θέμα που απασχολεί όχι μόνο εμάς αλλά και τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, είναι η οικονομία της χώρας, το πώς θα καταφέρουμε να ορθοποδήσουμε οικονομικά.

Τους τελευταίους μήνες η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ υποχρεώθηκε να πάρει μέτρα σκληρά, μέτρα επώδυνα, τα οποία επηρέασαν αναμφισβήτητα τις κοινωνικές δομές της χώρας, μέτρα αντιλαϊκά, δεν θα διαφωνήσω, αλλά δυστυχώς απολύτως απαραίτητα υπό τις παρούσες συνθήκες. Πολλοί ισχυρίζονται ότι αυτή ήταν η εύκολη λύση. Καθόλου εύκολη, σας διαβεβαιώνω. Καμμία κυβέρνηση δεν επιθυμεί να στρέψει το λαό εναντίον της, λαμβάνοντας σκληρά μέτρα. Ήταν, όμως, μέτρα που είχαν άμεσα αποτελέσματα. Και αυτό είχε ανάγκη η χώρα τη δεδομένη στιγμή.

Θεωρώ ότι ο ελληνικός λαός το έχει κατανοήσει αυτό, γι' αυτό και η αντίδραση στα μέτρα ήταν περιορισμένη, γι' αυτό και τα αποτελέσματα των αυτοδιοικητικών εκλογών υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων δεδομένων ήταν θετικά για την Κυβέρνηση. Οι πολίτες αντιλαμβάνονται το αδιέξοδο στο οποίο είχαμε φθάσει λόγω των πολιτικών επιλογών των τελευταίων χρόνων. Όμως, η στάση αυτή των πολιτών δεν είναι λευκή επιταγή και αυτό θα πρέπει να το καταλάβουμε καλά.

Γι' αυτό είναι απολύτως απαραίτητο η επόμενη δέσμη μέτρων να μην αφορά μόνο στη μείωση των εξόδων, αλλά να επικεντρωθεί στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Να βοηθήσουν οι επενδύσεις, δηλαδή, και η ενίσχυση της παραγωγικότητας στη μείωση του ελλείμματος της χώρας και την αύξηση των εσόδων.

Το νομοσχέδιο που έφερε ο Υπουργός Επικρατείας στη Βουλή έχει ακριβώς αυτό το στόχο, να συμβάλλει αποτελεσματικά στην υλοποίηση στρατηγικών επενδύσεων και κατ' επέκταση να βοηθήσει στη μείωση της ανεργίας, στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας, στην πάταξη της γραφειοκρατίας, στη δημιουργία πλούτου σε μία χώρα, που δυστυχώς είχε ξεχάσει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την ευημερία είναι η παραγωγικότητα. Απαραίτητη προϋπόθεση για να υπάρχει η αναδιανομή του πλούτου από την κρατική παρέμβαση, είναι να υπάρχει πλούτος.

Από τότε που αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας μπήκαμε σε μία μάχη ενάντια στην πλήρη οικονομική και κοινωνική κατάρρευση της. Η στρατηγική μας για να κερδίσουμε τη μάχη, είναι να βγει η χώρα από το οικονομικό τέλμα που βρίσκεται σήμερα. Θα το πετύχουμε; Εξαρτάται από την τακτική που θα ακολουθήσουμε.

Η μείωση του ελλείμματος είναι σήμερα το μεγάλο ζητούμενο στην ελληνική οικονομία και οι συζητήσεις περιστρέφονται στον τρόπο με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί. Δύο είναι οι επικρατούσες απόψεις. Η πρώτη επικεντρώνεται στην λιτότητα και στην αύξηση της αποταμίευσης και στη συνέχεια με το περίσσειμα, που θεωρητικά δημιουργείται, να μπορούμε να ελπίζουμε σε επενδύσεις και ανάπτυξη.

Η συγκεκριμένη τακτική εφαρμόστηκε αρχικά. Τα αποτελέσματα είναι φανερά. Αλλά, είναι περιορισμένα και απλώς περιορίζουν το πρόβλημα. Διότι, όσο περικόπτονται οι μισθοί, οι συντάξεις, οι δημόσιες επενδύσεις ενώ αυξάνεται η έμμεση φορολογία, τόσο συρρικνώνεται η αγοραστική δύναμη των Ελλήνων, τόσο μειώνεται η δυναμική των επιχειρήσεων.

Είναι σχεδόν απλοϊκή η άποψη ότι νοικοκυρεύοντας τα δημοσιονομικά του κράτους, θα προκύψει αυθόρμητα η λειτουργία των δυνάμεων της αγοράς και συνεπώς θα υπάρξει ανάπτυξη.

Δεν υποτιμώ την αξία του περιορισμού, μεταξύ πολλών άλλων δεινών, των μη παραγωγικών κρατικών δαπανών και την πάταξη της γραφειοκρατίας που χαρακτηρίζουν τη λειτουργία του δημοσίου. Θεωρώ, όμως, ότι εάν είναι να προσδοκούμε από κάπου στην ανάταξη της οικονομίας, σίγουρα δεν μπορούμε να στηριχθούμε αποκλειστικά στις ήδη υπάρχουσες επιχειρήσεις, κά-

ποιες εκ των οποίων –να είμαστε ειλικρινείς- έχουν τόσο στενούς δεσμούς με το κράτος, που είναι αμφίβολο εάν μπορούν να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν χωρίς τη χείρα βοηθείας του δημοσίου.

Η δεύτερη τακτική ρίχνει το βάρος στην επένδυση και την παρεμβατική πολιτική του κράτους. Μία είναι η αλήθεια στην οικονομία και σε αυτήν ακριβώς στηρίζεται η δεύτερη άποψη. Οι πιο σημαντικοί παράγοντες στην προσπάθεια αναζωογόνησης και τόνωσης της οικονομίας είναι οι επιχειρήσεις. Συνεπώς μεγάλες ή και μικρότερες, υπό προϋποθέσεις, επενδύσεις σε υποδομές, νέες τεχνολογίες, ενέργεια είναι το κλειδί για την ανάπτυξη και την οικονομική ευρωστία της χώρας.

Εάν υπάρχουν υποσχόμενα επενδυτικά σχέδια, τότε σχεδόν πάντα βρίσκεται η αναγκαία χρηματοδότηση. Εάν δεν υπάρχουν επενδυτικά σχέδια, τότε όσες φοροαπαλλαγές και να δοθούν, όσες διαρθρωτικές αλλαγές και να γίνουν, όσο χαμηλά και να πέσουν τα επιτόκια, ο επιχειρηματικός κόσμος θα βρίσκεται τη φερόλογία αποτρεπτική για επενδύσεις, το κράτος αρτηριοσκληρωτικό κ.λπ..

Συνεπώς απαιτείται η πολιτική βούληση και φαντασία, προκειμένου να κατασρωθεί μία στρατηγική οικονομικής ανάπτυξης που θα αναζητήσει τα απαιτούμενα επενδυτικά σχέδια και το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας. Όπως, επίσης και να εντοπίσει τους φορείς υλοποίησής τους, θέτοντας τις βάσεις που χρειάζονται για την οικονομική ανάπτυξη μόνο μέσα από αυτήν τη διαδρομή.

Αυτήν την τακτική εξυπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο – πλαίσιο ας πούμε - και γι' αυτό οφείλουμε όλοι να το στηρίξουμε.

Το νομοσχέδιο έχει ξεκάθαρες προτεραιότητες. Όλες οι επενδύσεις στην Ελλάδα να γίνονται γρήγορα, καθαρά και προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας. Η Ελλάδα, αξιοποιώντας το στρατηγικό σταυροδρόμι στο οποίο βρίσκεται, να μετατραπεί από μία οικονομία που αναπτύσσεται κυρίως με βάση την κατανάλωση και τον δανεισμό, σε μία οικονομία που αυτοτροφοδοτεί την ανάπτυξή της μέσα από την επένδυση.

Το fast track που προωθεί το νομοσχέδιο, παρακάμπτει τα γραφειοκρατικά εμπόδια. Με μία φράση, δημιουργεί μία νέα λεωφόρο ταχείας κυκλοφορίας. Το πλαίσιο αξιολόγησης και ανάθεσης σε έναν ιδιώτη επενδυτή μίας συνεργασίας με το δημόσιο αντικειμενικοποιείται και γίνεται διαφανές. Προβλέπεται η πλήρης δημοσιοποίηση όλων των διαδικασιών και όλων των στοιχείων.

Οι στρατηγικές επενδύσεις που θα υλοποιηθούν στο πλαίσιο του νόμου αυτού θα εισάγονται στη Βουλή, η οποία θα μπορεί να ενημερώνεται ενδελεχώς για κάθε σημείο της συμβατικής σχέσης. Δημιουργείται μία νέα διοικητική δομή με τη συνολική ευθύνη προσέλκυσης, εντοπισμού, έγκρισης, υλοποίησης και παρακολούθησης της προόδου των στρατηγικών επενδύσεων στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγα δευτερόλεπτα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Βεβαίως, κύριε Βουλευτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Την επιμέρους ευθύνη της έγκρισης αναλαμβάνει η νέα Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων, στην οποία συμμετέχουν όλοι οι εμπλεκόμενοι, υπό την έννοια της επένδυσης, Υπουργοί. Την ευθύνη της αξιολόγησης των διαδικασιών αναλαμβάνει το νέο αναδιοργανωμένο «INVEST IN GREECE AE».

Αυτό το νομικό πρόσωπο επελέγη ως το πλέον κατάλληλο να αναβαθμιστεί και να αναλάβει την ευθύνη λειτουργίας της υπηρεσίας μιας στάσης, το one stop shop για τις στρατηγικές επενδύσεις, με κλειστές προθεσμίες υλοποίησης. Τη συνολική εποπτεία, βέβαια, έχει ο Υπουργός Επικρατείας.

Το ασταθές οικονομικό περιβάλλον και τα αξεπέραστα γραφειοκρατικά προβλήματα που λειτουργούν ως ανασχετικοί παράγοντες για την πραγματοποίηση επενδύσεων οδήγησαν την ελληνική οικονομία σε αυτήν την κατάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος αυτός στοχεύει στη συνολική αλλαγή του τοπίου, προκειμένου να διευκολυνθούν οι επι-

χειρήσεις που θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Η εφαρμογή του θα έχει ευεργετικά αποτελέσματα τόσο ως προς την ένταση κεφαλαίου όσο και ως προς την ένταση εργασίας. Συνεπώς η συναίνεση όλων μας δεν είναι απλώς απαραίτητη, αλλά θεωρώ ότι είναι αυτονόητη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βλατή.

Παρακαλείται η Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα να λάβει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντιμετώπιση του δημοσιονομικού ζητήματος της χώρας μας δεν μπορεί από μόνη της να σηματοδοτήσει την πολυπόθητη ανάκαμψη της οικονομίας. Απαραίτητο συμπλήρωμα της όποιας δημοσιονομικής προσαρμογής είναι μια ολοκληρωμένη στρατηγική ανάπτυξης, η οποία, ωστόσο, δεν μπορεί να αποδώσει χωρίς εκείνες τις αλλαγές που προσβλέπουν στη δημιουργία θετικού για την επιχειρηματικότητα κλίματος.

Η παράταξή μας έχει αποδείξει τη δέσμευσή της στη στήριξη της υγιούς επιχειρηματικής πρωτοβουλίας ως μοχλού ανάπτυξης στο πλαίσιο μιας ανοιχτής αγοράς. Αυτό αποτυπώνεται μεταξύ άλλων και στο στρατηγικό σχέδιο που έχουμε προτείνει για την έξοδο της χώρας μας από την κρίση. Αποτυπώνεται, επίσης και στο νόμο που ψηφίσαμε ως κυβέρνηση το καλοκαίρι του 2009 για την ταχεία προώθηση των μεγάλων επενδύσεων με το ν. 3775 και στον οποίο στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία.

Απλουστεύσαμε, λοιπόν, μέσω αυτού τις διαδικασίες, μειώσαμε τη γραφειοκρατία σε κλάδους όπως η βιομηχανία, η ενέργεια, ο τουρισμός, η υψηλή τεχνολογία, με απώτερο στόχο πραγματικά την προσέλκυση άμεσων επενδύσεων, επίσης την αύξηση της απασχόλησης και την ενίσχυση της παραγωγής και των εξαγωγών. Και σ' αυτή την κατεύθυνση δημιουργήθηκε και η «υπηρεσία μιας στάσης» για την ταχεία αδειοδότηση, το «INVEST IN GREECE AE».

Αυτή, λοιπόν, τη νομοθεσία σας ζητάμε εδώ και ένα χρόνο να ενεργοποιήσετε. Δυστυχώς, όμως, οι πολιτικές σας επιλογές κινηθήκαν σε αντίθετη κατεύθυνση. Όχι μόνο δεν εκδώσατε έως σήμερα τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις, αλλά μπλοκάρατε και έργα τα οποία θα μπορούσαν να έχουν προχωρήσει, όπως παραδείγματος χάριν η αναβάθμιση του δικτύου τηλεπικοινωνιών και διαδικτύου. Έτσι, η απουσία μεταρρυθμίσεων επιδείνωσε τη διεθνή κατάταξη της χώρας μας βάσει των συνθηκών επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς το 2010 υποχώρησε από την εννενηκοστή έβδομη θέση στην εκατοστή ενάτη στη σχετική ετήσια έρευνα της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Έτσι, λοιπόν, η συντήρηση, αν όχι η επιβάρυνση, του εχθρικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος ώθησε τον τελευταίο χρόνο, όπως γνωρίζουμε, περισσότερες από χίλιες πεντακόσιες επιχειρήσεις να μετεγκατασταθούν σε γειτονικές χώρες. Έτσι, λοιπόν, είναι προφανές ότι η απλοποίηση και η επιτάχυνση των διαδικασιών υλοποίησης επενδύσεων είναι επιβεβλημένη μετά την αδιέξοδη παρούσα κατάσταση και μάλιστα, σε μια περίοδο που οι αναπτυξιακές ανάγκες είναι ζωτικές για την απειλούμενη με ασφυξία αγορά.

Επομένως, δεν μπορούμε παρά να σταθούμε θετικά, τουλάχιστον στην πρόθεση του παρόντος νομοσχεδίου να άρει τα εμπόδια, γραφειοκρατικά και διοικητικά, για την υλοποίηση στρατηγικών επενδύσεων.

Θέλω να υπογραμμίσω ότι η στάση μας ως Αξιωματική Αντιπολίτευση θα είναι και πάλι υπεύθυνη, καθιστώντας σαφές σε ποιο βαθμό συμφωνούμε με τη νομοθετική αυτή πρωτοβουλία, αλλά και θέτοντας αδιαπραγμάτευτες κόκκινες γραμμές σε θέματα αξιών και κανόνων υψίστης σημασίας για εμάς, όπως είναι η διαφάνεια, το περιβάλλον, η χωροταξία.

Συνεπώς υπερψηφίζουμε διατάξεις που ουσιαστικά αναπαράγουν αντίστοιχες προβλέψεις του ν.3775 και ιδίως την ένταξη των δημοσίων επενδύσεων στην επιτάχυνση των διαδικασιών και τη λειτουργία υπηρεσίας μιας στάσης για την υλοποίηση των επενδύσεων.

Ωστόσο, η ταχεία υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων δεν πρέπει να γίνεται σε βάρος της διαφάνειας, του ελεύθερου ανταγωνισμού και της τήρησης της περιβαλλοντικής, πολεοδομικής και χωροταξικής νομοθεσίας, αλλά και του σεβασμού στο Σύμφωνο, θέμα το οποίο έχει επισημάνει και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Θα ήθελα, λοιπόν, να εκφράσω σοβαρές επιφυλάξεις ως προς τη δυνατότητα της διυπουργικής επιτροπής να χαρακτηρίζει αυθαίρετα και χωρίς την τήρηση συγκεκριμένων κριτηρίων επενδύσεις ως μείζονος σημασίας.

Επίσης, επιφύλαξη εκφράζουμε και για την απευθείας ανάθεση δημοσίων στρατηγικών επενδύσεων ανεξαρτήτως του ύψους της επένδυσης, όπως επίσης και για φοροελαφρύνσεις που παρέχονται και μάλιστα σε επιχειρήσεις, που λόγω της αυθαίρετης ένταξής τους στο νόμο, θα μπορούσαν να πραγματοποιούν και επενδύσεις μικρότερης εμβέλειας.

Ενστάσεις, επίσης, υπάρχουν για τη δυνατότητα παρέκκλισης από τους όρους δόμησης και τις διατάξεις του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού με προεδρικά διατάγματα, για την παραχώρηση χρήσης αιγιαλού και παραλίας με υπουργική απόφαση, αλλά και την αλλοτρίωση δασικών εκτάσεων χωρίς τήρηση οποιασδήποτε διαδικασίας.

Ζήτημα υπάρχει, επίσης, και με την εμπλοκή πολλών κυβερνητικών οργάνων και τον ασαφή προσδιορισμό αρμοδιοτήτων μεταξύ τους, ένα θέμα από το οποίο πάσχει η χώρα μας, αγαπητοί συνάδελφοι, και βεβαίως και με δεδομένο το γεγονός ότι έχει ενεργό ρόλο στα ζητήματα αυτά ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης ως αρμόδιος για τα ζητήματα απεμπλοκής μεγάλων επενδύσεων. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να κατανοήσουμε σε μια τέτοια περίπτωση τι νόημα έχει η εμπλοκή τόσων πολλών οργάνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποτελεί ένα αναγκαίο, αλλά όχι ικανό βήμα για τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος της χώρας μας. Για τη διαμόρφωση ενός βιώσιμου και κατάλληλου επιχειρηματικού οικοσυστήματος απαιτούνται ριζοσπαστικές πολιτικές. Για μια υγιή και ανταγωνιστική αγορά απαιτείται απλότητα, σταθερότητα, διαφάνεια του φορολογικού συστήματος, σαφής επιμερισμός αρμοδιοτήτων, χωροταξικός σχεδιασμός, ορθολογική οργάνωση της δημόσιας διοίκησης, η ανατροπή, δηλαδή, όλων εκείνων των φραγμών που πληγώνουν την επιχειρηματικότητα και συντηρούν τη δυσπιστία της κοινωνίας απέναντι της, δυσπιστία για την οποία οφείλω να πω ότι το ΠΑΣΟΚ φέρει πολύ μεγάλη ευθύνη με την αντιεπιχειρηματική του ρητορεία εδώ και τριάντα χρόνια, ήδη από τη δεκαετία του '80.

Οφείλουμε, λοιπόν, να εξετάσουμε σε ποιο βαθμό μιλάμε για νέο επιχειρηματικό περιβάλλον και πώς μιλάμε γι' αυτό χωρίς την ανάληψη ανάλογων νομοθετικών πρωτοβουλιών για τη διευκόλυνση επενδυτικών σχεδίων μικρότερης κλίμακας, γι' αυτό που λέμε συνολική ανάπτυξη και αυτό, βέβαια, ξεκινώντας από ένα πλαίσιο θεσμικό, αλλά και κοινωνικό, φιλικό προς την επιχειρηματικότητα και αποδοτικό για τη μεγάλη μάζα των επιχειρήσεων, επιχειρήσεων στις οποίες συμπυκνώνεται ο κύριος όγκος της οικονομικής δραστηριότητας και βεβαίως, πώς θα ανακόψουμε, επιτέλους, τη δραματική υστέρηση στην υλοποίηση των έργων του ΕΣΠΑ.

Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εδώ κρίνεται καθημερινά η Κυβέρνηση και εδώ θα κριθεί άμεσα και πολύ σκληρά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, Βουλευτής Αττικής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ανάγκη της χώρας μας σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά για αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και αναπτυξιακή προοπτική. Βεβαίως, σε αυτήν τη χώρα συνεχώς μιλάμε για τα αυτονόητα, την επανάσταση του αυτονόητου, όπως χαρακτηριστικά δηλώνει ο Πρωθυπουργός, αλλά οι αυτονόητες ενέργειες δεν προχωρούν.

Παράδειγμα: Ο αυτονόητος νέος αναπτυξιακός νόμος που συζητείται ένα χρόνο, αλλάζει, μεταπλάθεται και λοιπά και ακόμη δεν ήρθε για ψήφιση στη Βουλή, την ίδια ώρα που στον τέταρτο χρόνο του ΕΣΠΑ (Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς) ο συντελεστής απορρόφησης του συνόλου των προγραμμάτων και των ταμείων είναι 11%.

Η χώρα τώρα βρίσκεται στον αστερισμό των αναμενόμενων μεγάλων επενδύσεων που είναι προ των θυρών, αλλά δεν έρχονται και στον περίφημο νέο νόμο για το fast track που συζητούμε εδώ σήμερα.

Εμείς εξαρχής ως Δημοκρατική Αριστερά δηλώσαμε ξεκάθαρα ότι θέλουμε ξένες επενδύσεις να έρθουν, να εγκατασταθούν στην Ελλάδα. Είμαστε εμείς, άλλωστε, ως Δημοκρατική Αριστερά που είπαμε «ναι», να στηριχτούν οι επενδύσεις, να ισχύσουν τα φορολογικά κίνητρα και για τα αποδεδειγμένα επαναεπενδύσιμα κέρδη των επιχειρήσεων η φορολογία να κατέβει από το 24% στο 20%.

Οφείλουμε, όμως, να αποδείξουμε ως χώρα -ακόμα και στη μεγάλη μας ανάγκη- ότι παραμένουμε μια χώρα που σέβεται τους νόμους, τους απλούς πολίτες, το περιβάλλον, μια χώρα που επιδιώκει και για τις λίγες μεγάλες, αλλά και για τις πολλές μικρές επενδύσεις να διαμορφώσει ένα ευνοϊκό πλαίσιο, χωρίς να δημιουργεί μια διπλή νομιμότητα. Αυτό πρέπει πολύ να το προσέξουμε. Μια χώρα που διαθέτει ένα δίκαιο σύστημα οφείλει να τρέξει, να επιταχύνει, αλλά και να μην παραβλέψει υπάρχοντες σχεδιασμούς, νομικό πλαίσιο και δικαιώματα.

Ο κ. Βορίδης αναφέρθηκε στο ότι έχουμε δρακόντεια νομοθεσία, αλλά ανυπαρξία εφαρμογής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Αυτό συμβαίνει στην πραγματικότητα. Θα αναφερθώ και παρακάτω.

Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να λέει αδιακρίτως «ναι» σε καθεμία επένδυση που προτείνεται, όπως για παράδειγμα στην επιδιωκόμενη, αλλά ευτυχώς ατελέσφορη επένδυση στον Αστακό, που θα μετέτρεπε την περιοχή σε ενεργειακό κέντρο μεγάλης επικινδυνότητας, θέτοντας σε κίνδυνο και το κοινωνικό και το φυσικό περιβάλλον, να παράγουμε δηλαδή ενέργεια την οποία να εξάγουμε κατά 70%, όπως είχε αναφερθεί, στην Ιταλία. Η απόλυτη ανάγκη για προσέλκυση επενδύσεων δεν μπορεί να μετατρέψει τη χώρα μας σε τόπο εγκατάστασης τέτοιων επιχειρήσεων που καμμία ευρωπαϊκή χώρα δεν αποδέχεται στο έδαφός της.

Το πρόβλημα στην Ελλάδα δεν είναι το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, αλλά το γραφειοκρατικό πλαίσιο που υπάρχει. Δεν μπορούμε από τη μια να θέλουμε τις μεγάλες επενδύσεις, αδιαφορώντας για το περιβαλλοντικό και το κοινωνικό κόστος και από την άλλη να αφήνουμε τους μικροεπενδυτές και τους πολίτες να ταλαιπωρούνται με το γραφειοκρατικό κομματικό μηχανισμό. Για παράδειγμα, για μία επένδυση ξενοδοχειακής μονάδας ενταγμένης στον αναπτυξιακό νόμο ύψους 3.000.000 ευρώ, μικρής για το νομοσχέδιο, αλλά μεγάλης για την τοπική κοινωνία απαιτήθηκε ένας μήνας, κύριε Υπουργέ, για να καθαρογραφεί η απόφαση του ΣΧΟΠ και να πάει στη νομαρχία και μάλιστα από την τοπική πολεοδομία, απαιτήθηκε ένας μήνας για να αλλάξει γραφείο.

Σίγουρα υπάρχουν και άλλες τέτοιες περιπτώσεις και θα συνεχίσουν να υπάρχουν για την πλειοψηφία των επενδυτών, αλλά όχι για τους στρατηγικούς επενδυτές. Οι μικροεπενδυτές δεν συμβάλλουν στην ανάπτυξη; Τι μήνυμα θέλει να περάσει η Κυβέρνηση, ότι ο ισχυρός και αυτός που πληρώνει είναι υπεράνω των νόμων;

Αυτή η λογική των δύο ταχυτήτων που διαπνέει το νομοσχέδιο δεν μας εκπράζει. Σαφώς να επιδιώκουμε την επιτάχυνση των διαδικασιών, αλλά όχι να καταστρατηγήσουμε τους νόμους. Το σχέδιο νόμου δεν επιχειρεί να εξορθολογήσει το σύστημα, να το κάνει πιο ευέλικτο και να καταπολεμήσει τη γραφειοκρατία, αλλά παρακάμπτει τη νομοθεσία και το δημόσιο έλεγχο.

Δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε ένα νομοσχέδιο στο οποίο δίνεται η δυνατότητα για πολεοδομικές ρυθμίσεις κατά παρέκκλιση λόγω των στρατηγικών επενδύσεων και με αυτόν τον τρόπο ανοίγει ο δρόμος για αποχακτηρισμό πάρκων, αλσών και χώρων πρασίνου.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 7 αναφέρεται ότι δεν θα μπορεί σε περιοχές NATURA A να γίνεται αξιοποίηση για επενδύσεις. Μόνο εκεί όμως; Στα δάση τι θα γίνεται δηλαδή; Σε άλλες προστατευόμενες περιοχές; Γιατί στον τόπο μας, στη χώρα μας έχουμε πολλές περιοχές, οι οποίες είναι ιδιαίτερης περιβαλλοντικής αξίας, είναι υδροβιότοποι, είναι άλλες περιοχές που όμως δεν έχουν χαρακτηριστεί ως NATURA. Αυτές δηλαδή δεν θα τις υπολογίσουμε;

Επίσης, θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι η περιοχή της Ελευσίνας έχει υποστεί μια ανυπολόγιστη οικολογική καταστροφή, όπως επίσης και το Θριάσιο. Εδώ οι ακτές, οι παραλίες έχουν εκχωρηθεί. Υπάρχουν –αν θέλετε– δεκατρία λιμάνια σε όλη τη διαδρομή και δεν υπάρχουν ούτε τριακόσια μέτρα ελεύθερα για τους κατοίκους.

Δεν έχει γίνει μόνο αυτό όμως. Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα εδώ την προσοχή σας. Στην περιοχή αυτή η «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ» είχε επιχωματώσει, είχε μπαζώσει εκατοντάδες στρέμματα. Αυτά –το λέτε κι εσείς εδώ– θα ανήκουν μετά στο δημόσιο και τα χτίσματα κι οτιδήποτε. Παρακαλώ εξετάστε το τι έχει γίνει. Από το '78 αυτό το αγόρασε η «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ», έναντι ενός συμβολικού τιμήματος και τα επιχωματωμένα αυτά εδάφη είναι ιδιοκτησία της. Έτσι ακριβώς είναι κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ εξετάστε το. Το έχω ξαναπεί απ' αυτό το Βήμα όμως διαψεύστηκα από τον αρμόδιο Υπουργό κι όταν ελέγχθηκε ήταν έτσι, αυτή τη στιγμή είναι ιδιοκτησία της «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗΣ». Φοβάμαι ότι είναι κι άλλες τέτοιες περιπτώσεις.

Η Κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να εστιάσει την προσοχή της στον εντοπισμό των τομέων παραγωγικής δραστηριότητας που είναι σε θέση να αποτελέσουν πόλους ανάπτυξης για τη χώρα ή εστίες συγκριτικού πλεονεκτήματος μέσω παραγωγικών και τεχνολογικών εξειδικεύσεων που ταυτόχρονα θα σέβονται το περιβάλλον.

Στις γενναίες επενδύσεις, στην παιδεία, στην επιστημονική έρευνα, εκεί πρέπει να στηριχθούμε, στη στήριξη στην πλήρη απασχόληση, στη σταθερή και ποιοτική εργασία και σε ικανοποιητικούς μισθούς.

Η χώρα οφείλει να στηρίξει την επιχειρηματικότητα, να δώσει τη μάχη της ανταγωνιστικότητας στο πεδίο της καινοτομίας και της ποιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών που ενσωματώνουν τεχνολογικό προβάδισμα και υψηλή προστιθέμενη αξία. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορεί να συνεχίσει να αδιαφορεί για τα παραπάνω και να μιλάει για ανάπτυξη και προσέλκυση επενδύσεων. Δεν μπορεί να αφήνει να γίνονται επενδύσεις χωρίς να υπάρχει πλήρης εκτίμηση των επιπτώσεων, οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών με μόνο κριτήριο ότι φέρνει χρήματα.

Λοιπόν, επειδή εμείς βλέπουμε ότι όλα αυτά δεν καλύπτονται μ' αυτό το νομοσχέδιο γι' αυτό επί της αρχής το καταψηφίζουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, του Νομού Λαρίσης, κ. Αστέριος Ροντούλης.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν μπήκε στη Βουλή για να χαϊδέψει αυτιά. Αντιθέτως, μπήκαμε στη Βουλή για να πούμε αλήθειες, όσο κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, κύριε Υπουργέ.

Μετά τη φυγή –και θέλω να το προσέξετε αυτό– καταθέσεων ύψους 26 δισεκατομμυρίων ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες στο εξωτερικό ήρθε η ώρα δυστυχώς, να μιλήσουμε και για τη φυγή ελληνικών επιχειρήσεων στο εξωτερικό.

Έγινε μία πρόσφατη έρευνα της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου. Ξέρετε ποιο ήταν το συμπέρασμα της έρευνας αυτής, αγαπητοί συνάδελφοι, που κρούει τον κώδωνα του κινδύνου; Έδειξε, λοιπόν, η έρευνα αυτή ότι μέσα σε τρία χρόνια έφυγαν από τη χώρα μας χίλιες πεντακόσιες επιχειρήσεις κι άλλες εκατόν πενήντα είναι έτοιμες να φύγουν μέχρι τα τέλη

αυτού του έτους.

Έγινε και μία άλλη έρευνα συμπληρωματική από το ΕΒΕ. Ξέρετε πάλι τι έδειξε η έρευνα αυτή, κύριε Υπουργέ; Ότι χιλιάδες επιχειρηματίες είναι έτοιμοι να φύγουν από τη χώρα, να αλλάξουν την έδρα της επιχείρησής τους.

Με άλλα λόγια, αγαπητοί συνάδελφοι, για να αντιληφθούμε τι συμβαίνει στην πραγματική ελληνική οικονομία πρέπει να καταλάβουμε ότι μπροστά μας έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα φαινόμενο που είναι το φαινόμενο της επιχειρηματικής μεταναστεύσεως, το οποίο κατατρώει ως σαράκι τα σωθικά της ελληνικής οικονομίας. Οι συνέπειες του φαινομένου αυτού είναι οδυνηρότατες και νομίζω όλοι μπορούμε να τις κατανοήσουμε.

Πρώτον, απώλεια εσόδων για τα κρατικά ταμεία, αιμορραγεί δηλαδή η ελληνική οικονομία. Δεύτερον, απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας σε μία οδυνηρή οικονομική συγκυρία.

Τρίτον και κυριότερο –προσέξτε, κύριε Υπουργέ, μία λεπτομέρεια– είναι ότι ο επιχειρηματίας που κάνει κέρδη στο εξωτερικό δεν θα προσπαθήσει να τα επαναπατρίσει. Και δεν θα προσπαθήσει να τα επαναπατρίσει, διότι του επιβάλατε έναν επιπρόσθετο φόρο ύψους 5%. Άρα μπήκαμε σε δύσκολες ατραπούς.

Ας δούμε, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί μια ελληνική επιχείρηση φεύγει από τον ελληνικό χώρο και μετακινείται στο εξωτερικό. Κάποιες βασικές αιτίες πρέπει να υπάρχουν.

Πρώτη βασική αιτία είναι ότι έχουμε μπει σε μία υφεσιακή διαδικασία. Εφόσον οι επιχειρήσεις χάνουν τζίρο, θα πρέπει κάπου αλλού να αναζητήσουν την κάλυψη του τζίρου τους. Άρα λογικά τω τρόπω φεύγουν, μετακινούνται.

Δεύτερη αιτία –ακουστήκε στην Αίθουσα– είναι ότι έχουμε ποικίλα, γραφειοκρατικής φύσεως προβλήματα, που, επίσης, διώχνουν τις επιχειρήσεις μας.

Τρίτον, ένας επιχειρηματίας μπορεί να πάει στο εξωτερικό, γιατί θέλει να μειώσει το κόστος προσωπικού ή –για να αναφέρω κάτι άλλο– να βρει διαύλους ευκολότερης πρόσβασης για τραπεζική χρηματοδότηση.

Κυρίως, όμως, κύριε Υπουργέ, οι επιχειρήσεις μας φεύγουν και οι επενδύσεις δεν γίνονται, γιατί έχουμε υψηλούς φορολογικούς συντελεστές, είτε πρόκειται για φορολογικούς συντελεστές επί των επιχειρηματικών κερδών είτε πρόκειται για ΦΠΑ.

Ας κάνουμε μια σύγκριση του τι συμβαίνει στην Ελλάδα και του τι συμβαίνει σε γειτονικές βαλκανικές χώρες, όπως στα Σκόπια, στην Αλβανία, στη Βουλγαρία και στην Κύπρο. Αυτές οι χώρες έχουν ένα βασικό συντελεστή ΦΠΑ, που κυμαίνεται μεταξύ 15%-20%. Στην Ελλάδα –το γνωρίζουν όλοι– είναι 23%.

Αν πάμε τώρα στους συντελεστές επί των επιχειρηματικών κερδών, θα δούμε ότι στα διανεμόμενα κέρδη εμείς έχουμε φορολογικό συντελεστή 40%, ενώ στα αδιανέμητα κέρδη 24%. Πόσο φορολογικό συντελεστή επί των επιχειρηματικών κερδών έχουν οι της γειτονιάς μας; Έχουν 10%.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Με μία τέτοια φορολογική πολιτική πώς θα έρθουν στην Ελλάδα επιχειρηματίες, έστω και με τις γρήγορες διαδικασίες, τις διαυγείς, τις διαφανείς, τις διαδικασίες του fast track;

Μα, ο επιχειρηματίας πηγαίνει κάπου, έχοντας ως πρώτιστο μέλημα –δεν είναι κακό αυτό– την κερδοφορία του.

Εμείς, λοιπόν, λέμε πάρα πολύ απλά πράγματα, που είναι συμβατά με την πραγματικότητα της αγοράς: Πρέπει να δοθούν κίνητρα σε μικρομεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις, απλώς για να μη φύγουν, κύριε Υπουργέ, και να μην μετεγκατασταθούν αλλού. Χρειάζεται, λοιπόν, ένα fast track όχι μόνο για τις στρατηγικές επενδύσεις. Χρειάζεται ένα fast track και για τις ελληνικές επιχειρήσεις, προκειμένου να μείνουν, να επιβιώσουν και να επενδύσουν στον ελληνικό χώρο.

Με άλλα λόγια, αγαπητοί συνάδελφοι, χρειαζόμαστε έναν επιχειρηματικό πατριωτισμό. Αυτός ο επιχειρηματικός πατριωτισμός είναι για εμάς, το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, μία βασική συνιστώσα αυτού που εμείς ονομάζουμε «οικονομικός πατριωτικός παρεμβασμός». Μόνο που αυτή η συνιστώσα θα πρέπει να ακολουθείται και από μια άλλη συνιστώσα, τη συνιστώσα του πατριωτικού καταναλωτισμού. Με άλλα λόγια, πρέπει να γίνει συνειδηση στον ελληνικό λαό να καταναλώνει και να εμπιστεύεται ελληνικά προϊόντα και ελληνικές επιχειρήσεις.

Αν προχωρήσουμε σε μία τέτοια κατεύθυνση οικονομικού πατριωτικού παρεμβατισμού, τότε να είμαστε βέβαιοι ότι θα ξεπεράσουμε όλα τα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την περίοδο που διανύουμε της οικονομικής κρίσης, της ύφεσης και της επενδυτικής απραξίας, πιστεύω ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης είναι και επίκαιρη και αναγκαία. Θα έλεγα μάλιστα –επειδή άκουσα και ορισμένες αναφορές στα μηνύματα των εκλογών– ότι ανταποκρίνεται και στο πρόσφατο μήνυμα από τις εκλογές. Διότι ουσιαστικά τι μας είπε ο ελληνικός λαός; Να συνεχίσουμε την πορεία εξόδου από την κρίση σε συνθήκες πολιτικής σταθερότητας, αν είναι δυνατόν μεγαλύτερης εθνικής συνεννόησης και ενότητας και την πορεία αυτή να τη συνδυάσουμε και με μέτρα προστασίας των αδυνάτων, αλλά και με μέτρα ενίσχυσης της αναπτυξιακής διαδικασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΝΙΚΟΣ**)

Το μεγάλο στοίχημα είναι να διαμορφώσουμε στην Ελλάδα μία νέα αναπτυξιακή δυναμική. Έχω πει πολλές φορές και από αυτό το βήμα ότι τα παραγωγικά ελλείμματα, τα αναπτυξιακά ελλείμματα είναι ακόμα πιο οδυνηρά και πονάνε περισσότερο και από τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Αλλά σε καμμία περίπτωση, ούτως ή άλλως, βιώσιμη δημοσιονομική προσαρμογή και τάξη, καλύτερα εισοδήματα και νέες θέσεις εργασίας δεν μπορεί να υπάρξουν, χωρίς να έχουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Η μεγάλη πρόκληση, λοιπόν, είναι να ξεφύγουμε από την ύφεση. Και αυτό έχει ως προϋπόθεση φυσικά και έργα και επενδύσεις.

Αν δούμε τι γίνεται στη χώρα μας –αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα– θα λέγαμε ότι πραγματικά όχι μόνο δεν ενθαρρύνουμε τις επενδύσεις, αλλά τις αποθαρρύνουμε με όλες τις συμπεριφορές μας –κοινωνικές, πολιτικές– κυρίως όμως με τις αδυναμίες και τις παθογένειες που έχουμε: τη γραφειοκρατία, τη συναλλαγή, την έλλειψη σταθερού φορολογικού περιβάλλοντος –το τονίζω, κύριε Υπουργέ– και φυσικά το δυσκίνητο και αναποτελεσματικό σύστημα έγκρισης και διαδικασιών προώθησης και πραγματοποίησης επενδύσεων. Χρειαζόμαστε, δηλαδή, ένα ολοκληρωμένο σύστημα –και γι' αυτό συμφωνώ με τη νομοθετική πρωτοβουλία– ευέλικτο, αντικειμενικό και αποτελεσματικό, ένα σύστημα που κάνει αυτό το πλαίσιο αποτελεσματικό για όλες τις επενδύσεις, ιδιαίτερα γι' αυτές που έχουν μεγάλη, στρατηγική σημασία. Αυτό επιχειρεί το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Για το νομοσχέδιο έγινε ένας ευρύς διάλογος και μάλιστα σκληρή αντιπαράθεση. Ακούστηκαν θετικές και επικριτικές απόψεις και ενστάσεις. Και είναι φυσικό αυτό, γιατί αυτό που λέμε fast track μπορεί να δημιουργεί και huge risk, για να το πω με τους ίδιους όρους. Είναι λογικό, λοιπόν, να υπάρχουν και ενστάσεις σ' αυτό. Οφείλω να αναγνωρίσω ότι ο Υπουργός είχε από την αρχή ευήκοον ους και στην επιτροπή και έκανε ορισμένες διορθώσεις, βελτιώσεις και αποσαφηνίσεις.

Και ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα συνεχίσετε να είστε ανοιχτός και σε προτάσεις και επισημάνσεις που θα ακουστούν στην Ολομέλεια, στην Αίθουσα αυτή. Έτσι ώστε πραγματικά να έχουμε τελικά ένα νόμο με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, αποδοχή, αλλά και στην πράξη όσο γίνεται πιο αποτελεσματικό.

Στο υπόλοιπο του χρόνου που έχω θα κάνω ορισμένες επισημάνσεις. Θα πούμε περισσότερα στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Πρώτη επισημάνση, για τις προϋποθέσεις ένταξης επενδύσεων στη διαδικασία fast track. Κύριε Υπουργέ, αναφέρομαι στα άρθρα 1 έως 3. Είναι σαφής ο στόχος και εγώ συμφωνώ με αυτόν: Να ενταχθούν επενδύσεις μεγάλου μεγέθους, εντάσεως εργασίας, υψηλής τεχνολογίας και καινοτομίας και μεγάλης προστιθέμενης αξίας για το περιβάλλον, την εκπαίδευση και την έρευνα –αυτός είναι ο στόχος. Με την προϋπόθεση βέβαια, όπως

λέει το άρθρο 3, βιωσιμότητας της ίδιας της επένδυσης, αλλά και φερεγγυότητας του επενδυτή.

Καλά μέχρι εδώ, κύριε Υπουργέ. Το ερώτημα είναι κατά πόσο έχουμε αντικειμενικές διαδικασίες κρίσης. Πιστεύω ότι εδώ χρειάζεται να είμαστε πολύ πιο συγκεκριμένοι, γιατί υπάρχουν στο νομοσχέδιο γενικές αναφορές, όπως «ποσοτικά και ποιοτικά αποτελέσματα συμβατικής εντάσεως» –άρθρο 1, παράγραφος 1– ή «προαγωγή της περιβαλλοντικής προστασίας», που δέχονται πολλές, ευρείες ερμηνείες, ίσως και παρερμηνείες. Οφείλω να ομολογήσω ότι η τελευταία διόρθωση που κάνατε, αφαιρώντας τα εδάφια ε' και στ' από το άρθρο 1, είναι βήμα προς θετική κατεύθυνση.

Σχετικό, όμως, είναι –και με αυτό θα τελειώσω την πρώτη μου επισήμανση, κύριε Υπουργέ– και το θέμα του ελέγχου, της αξιολόγησης της βιωσιμότητας της επένδυσης, αναφέρομαι στη ρύθμιση στο άρθρο 3. Ποιος, με ποια κριτήρια –προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι– και με ποια εχέγγυα είναι ο αξιολογητής.

Απ' ό,τι είδα στη ρύθμιση, στο άρθρο 4 την εισήγηση στη διυπουργική επιτροπή για την ένταξη των επενδύσεων στο fast track την κάνει η «INVEST IN GREECE AE». Είναι σε θέση αυτή, έχει τα εχέγγυα και τις προϋποθέσεις να κάνει έλεγχο της βιωσιμότητας; Αυτό συνήθως μπορούν και το κάνουν τράπεζες και μάλιστα εξειδικευμένα όργανα. Εγώ δεν καταλαβαίνω πώς θα γίνεται αυτός ο έλεγχος βιωσιμότητας. Οφείλετε να το αποσαφηνίσετε, να το εξηγήσετε, διότι εδώ θα βρούμε πολλά εμπόδια, αλλά και στο πεδίο αυτό θα δημιουργηθούν οι μεγαλύτερες τριβές.

Δεύτερη επισήμανση, κάνετε ως κύριο εργαλείο την «INVEST IN GREECE AE». Στο άρθρο 4 προβλέπονται τα της συγκρότησης λειτουργίας της εταιρείας. Εδώ υπάρχει το εξής φαινόμενο –για μένα είναι πρωτοφανές, κύριε Υπουργέ– κατάκτησης της εποπτείας σε δύο Υπουργούς, στον Επικρατειαί και Περιφερειακής Ανάπτυξης, κατά αντικείμενο. Κατάκτηση, επίσης, μεταξύ τους της αρμοδιότητας ορισμού της διοίκησης, ο ένας ορίζει τον πρόεδρο, ο άλλος το διοικητή.

Έχω την αίσθηση, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το σύστημα, το σχήμα εποπτείας είναι πρωτοφανές. Θα δημιουργήσει σίγουρα συγχύσεις και τριβές. Αυτός ο διαισμός δεν μπορεί να εξασφαλίσει αποτελεσματική λειτουργία. Ξεκαθαρίστε το στην Κυβέρνηση. Ένας Υπουργός θα πρέπει να είναι εν προκειμένω ο έχων την εποπτεία και θα πρέπει να είστε εννοείς. Και δεν το λέω γιατί συμπαθώ εσάς προσωπικά. Θα πρέπει να είναι ο Επικρατειαί, αφού αναλαμβάνει αυτή η εταιρεία κυρίως την προώθηση των επενδύσεων στρατηγικής σημασίας.

Ο διαισμός θα μας οδηγήσει στο πουθενά. Το επισημαίνω. Να γραφεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επισήμανση τρίτη. Η επιτάχυνση των διαδικασιών σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογήσει «εκπτώσεις» στη διαφάνεια ή παράκαμψη νομοθεσίας –θα τελειώσω με αυτήν την παρατήρηση και θα αφήσω για τα άρθρα τις επόμενες, τελειώνω σε μισό λεπτό– ιδιαίτερα στα θέματα προστασίας περιβάλλοντος, χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού και στα θέματα ανάθεσης συμβάσεων. Υπάρχει και σχετική παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Αναφέρομαι επίσης και στο άρθρο 5 παράγραφος 1, σε σχέση με το ρόλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις αναθέσεις συμβάσεων από την «INVEST IN GREECE AE». Αλλά το παρακάμπω αυτό το ζήτημα, θα το συζητήσουμε εν εκτάσει στα άρθρα.

Είναι ζητήματα, λοιπόν, που θα πρέπει να αποσαφηνιστούν. Γιατί δεν θα πρέπει να δώσουμε την εντύπωση ότι προσαρμόζουμε το δίκαιο στις επενδύσεις, αλλά τις επενδύσεις στο δίκαιο, το οποίο ξέρατε– συμφωνώ με ορισμένα σχετικά που ακούστηκαν και σ' αυτήν την Αίθουσα– θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί. Γιατί πραγματικά έτσι όπως ερμηνεύονται διατάξεις, ιδιαίτερα από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ουσιαστικά γίνονται εμπόδιο στις επενδύσεις.

Και τα λέω αυτά –και με αυτό τελειώνω και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε– γιατί, κύριε Υπουργέ, αν περάσει η αντίληψη ότι παρακάμπουμε το δίκαιο και τις διαδικασίες σε σχέση με τη διαφάνεια, δεν θα έχουμε τη γενική αποδοχή, ιδιαί-

τερα στις τοπικές κοινωνίες. Θα έχουμε εκ των προτέρων αρνητική στάση. Η συναίνεση των τοπικών κοινωνιών είναι βασική προϋπόθεση για να προχωρήσει μία επένδυση.

Τελειώνοντας, λέγω ότι η προσέλκυση των επενδύσεων και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας θα πρέπει να είναι μόνιμες και σταθερές προτεραιότητες, τις οποίες πρέπει να στηρίξουμε όλοι. Αν θέλουμε πραγματικά να υπάρξει οικονομική ανάκαμψη και να ξαναμπεί η χώρα μας σε μία τροχιά ανάπτυξης. Δεν αρκεί να «κοπτόμαστε» γι' αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Επικρατείας: «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων» για να εισέλθουμε στην καθιερωμένη αναφορά που γίνεται κάθε χρόνο εδώ, την ημέρα αυτή, στην Αίθουσα του Εθνικού Κοινοβουλίου για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Μετά από τη δική μου σύντομη τοποθέτηση ως Προέδρου της Βουλής, θα ακολουθήσουν, με σύντομες επίσης τοποθετήσεις, οι εκπρόσωποι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, από το ΠΑΣΟΚ ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, από το ΛΑΟΣ ο κ. Αστέριος Ροντούλης και από το ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης. Εκ μέρους της Κυβέρνησης θα μιλήσει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή των Ελλήνων σήμερα θυμάται και τιμά τη φοιτητική εξέγερση του Πολυτεχνείου. Τιμούμε τους πρωταγωνιστές μιας κορυφαίας πράξης αντίστασης στη δικτατορία των συνταγματαρχών. Τιμούμε τους νέους που με γενναϊότητα και αυταπάρνηση ανέλαβαν ένα παράτολμο εγχείρημα, που έδωσε τέλος στον αυταρχισμό και την πολιτική ασφυξία που είχε επιβάλει η στρατιωτική δικτατορία. Τιμούμε πάνω απ' όλα όσους θυσίαστηκαν και αναδείχθηκαν σε διαχρονικά σύμβολα των αγώνων για την ελευθερία και τη δημοκρατία.

Τα τριάντα επτά χρόνια που μεσολάβησαν από τα γεγονότα του 1973 δεν είναι πολλά σε σχέση με τη μακρά ελληνική ιστορία. Ωστόσο κάθε χρόνος που περνάει επιβεβαιώνει την εθνική διάσταση και την ιστορική σημασία της επετείου αυτής.

Το Πολυτεχνείο αντίθετα με άλλες εθνικές επετείους δεν ανήκει απλώς στη συλλογική ιστορική μνήμη, αλλά αποτελεί μέρος των βιωμάτων πολλών από μας και βεβαίως ενός μεγάλου μέρους του ελληνικού λαού. Το Πολυτεχνείο είναι μέχρι και σήμερα μια ζωντανή μνήμη, μια κομβική στιγμή της πρόσφατης ιστορίας μας, που μας έδωσε τη δυνατότητα σήμερα να μετρούμε ήδη τέσσερις δεκαετίες πολιτικής σταθερότητας, δημοκρατίας και ευημερίας.

Η Μεταπολίτευση που ακολούθησε με την αποκατάσταση της δημοκρατίας, σήμανε ταυτόχρονα και την απελευθέρωση από τα τραύματα του παρελθόντος και την οριστική στροφή της χώρας προς το μέλλον.

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία από διάφορους για το τέλος της Μεταπολίτευσης, όπως λένε. Πρέπει να πω ότι προσωπικά δεν ανταμβάνομαι πώς το εννοεί αυτό ο καθένας, αλλά υποθέτω ότι για κανέναν δεν υποκρύπτει κάτι τέτοιο ένα βαθμό απαξίωσης του μεγέθους και της σημασίας των αγώνων μιας ολόκληρης γενιάς, που στην πραγματικότητα εξέφρασε την εξέγερση όλων των Ελλήνων, ολόκληρου του ελληνικού λαού ενάντια σε ένα ζοφερό καθεστώς και σφράγισε με τον πιο έντονο τρόπο την απόφαση του ελληνικού λαού να ορίζει δημοκρατικά και ελεύθερα αυτός τις τύχες του.

Μπορεί οι ιστορικοί κύκλοι κάποτε να κλείνουν ή να εξαντλούν τη δυναμική τους, έχουμε όμως όλοι μας την υποχρέωση, ιδιαίτερα απέναντι στις νεότερες γενιές να προστατεύουμε τις μνήμες, να αναδεικνύουμε τους συμβολισμούς και να αποδίδουμε την αναγνώριση που οφείλεται σε όσους με γενναϊότητα και αυτοθυσία έθεσαν τα στέρια θεμέλια του σημερινού δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Πιστεύω ότι οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωτίτως με το δικό μας παράδειγμα, να υπενθυμίζουμε στους νέους

ότι ούτε η ελευθερία ούτε η δημοκρατία, υπήρξαν αυτονόητες κατακτήσεις. Να υπενθυμίζουμε ότι οι αγωνιστές του Πολυτεχνείου αφήφησαν το φόβο για την ίδια τους τη ζωή και ανέλαβαν να υπερασπιστούν εν ονόματι όλων μας, το δικαίωμα να ζούμε σε μια ελεύθερη, σύγχρονη δημοκρατική χώρα.

Είναι σημαντικό και συγκινητικό ταυτόχρονα το γεγονός ότι οι νεότερες γενιές, η σημερινή νέα γενιά, εξακολουθούν να εμπνέονται από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, όταν θέλουν να επικοινωνήσουν τις δικές τους ανησυχίες, τα δικά τους διλήμματα και τις αγωνίες, όταν κάνουν τους δικούς τους αγώνες για το καλύτερο μέλλον που οραματίζονται.

Αυτή ακριβώς η δυνατότητα, όχι μόνο του νέου, αλλά και κάθε Έλληνα πολίτη, να εκφράζεται, να αγωνίζεται και να διεκδικεί σε συνθήκες ελευθερίας και δημοκρατίας, πιστεύω ότι είναι το βαθύτερο νόημα της σημερινής επετείου.

Τριάντα επτά χρόνια πριν, σε μια κρίσιμη ιστορική στιγμή ο ελληνικός λαός, με πρωτοπόρα τη νεολαία, διατράνωσε την απόφασή του να υπερβεί το παρελθόν και να δημιουργήσει για το μέλλον, να δημιουργήσει τη δημοκρατική χώρα, στην οποία έχουμε την τύχη να ζούμε σήμερα.

Ας εμπνευστούμε και εμείς από αυτό το παράδειγμα που μας υποδεικνύει ότι ο δρόμος που κάθε φορά οδηγεί τη χώρα σε έξοδο από τις κρίσεις, μακριά από τις κρίσεις και τα αδιέξοδα, ότι αυτός ο δρόμος είναι μια και μοναδική εθνική οδός, στην οποία πρέπει να βαδίζουμε όλοι, όλοι μαζί με σύμπνοια και ενότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει ο εκπρόσωπος εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τιμούμε σήμερα και τους νεκρούς, αλλά τιμούμε και όλους τους νεολαίους, τους φοιτητές που αγωνίστηκαν στο Πολυτεχνείο για δημοκρατία, ελευθερία δημιουργώντας ένα λαμπρό παράδειγμα, μια φωτεινή στιγμή για το λαό και τη νεολαία μας.

Σήμερα, τριάντα έξι χρόνια μετά, η δημοκρατία μας εμφανίζεται απόλυτα σταθερή, δεν κινδυνεύει σήμερα από χούντες. Η χώρα μας, όμως και η νέα γενιά αντιμετωπίζουν πολύ μεγάλα προβλήματα.

Είναι μια περίοδος που κρίνονται και διακυβεύονται πολλά. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια πρωτοφανή και επικίνδυνη κρίση στην οικονομία, μια κρίση που μας έφτασε στο χείλος του γκρεμού πριν από μερικούς μήνες, μια κρίση στην οποία σωρεύτηκαν και ξέσπασαν όσα δεν είχαν γίνει ή όλα τα προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί στην ελληνική οικονομία τα τελευταία τριάντα χρόνια και τα οποία επιδεινώθηκαν τα τελευταία χρόνια από αλόγιστες πολιτικές.

Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια κρίση μέσα σε μια Ευρώπη, που δυστυχώς δεν δείχνει να αναλαμβάνει τις ευθύνες της, δεν δείχνει να προχωρεί σε νέες, αναγκαίες και τολμηρές πολιτικές με αλληλεγγύη για τις χώρες και τα μέλη της, για τα κράτη και τους λαούς της.

Είναι λογικό μια τέτοια κρίση να δημιουργεί ανασφάλεια και φόβους στους πολίτες. Ο πολίτης ρωτά: «Τι θα μου ξημερώσει;». Αντιμετωπίζει το αύριο με φοβικότητα και κατανοεί ότι δυστυχώς σήμερα η πολιτική δεν κυριαρχεί έναντι των αγορών.

Ταυτόχρονα, εμφανίζεται μια κρίση αξιοπιστίας στο πολιτικό μας σύστημα. Εμφανίζεται πρόβλημα ποιότητας στη δημοκρατία μας. Ο πολίτης δυσπιστεί απέναντι σ' εμάς τους πολιτικούς. Ο πολίτης δεν κατανοεί την αναγκαιότητα συμμετοχής στα κοινά και μερικές φορές αρνείται αυτή τη συμμετοχή.

Η μεγάλη, η πρωτοφανής αποχή που σημειώθηκε στις τελευταίες «Καλλικρατικές», αυτοδιοικητικές εκλογές ίσως ήταν ένα δυνατό μήνυμα σε αυτήν την κατεύθυνση.

Ποτέ, όμως, η ιδιότητα δεν έδωσε λύση. Είναι όσο ποτέ αναγκαία η επαναφορά στη συμμετοχή και στον αγώνα, στη συμμετοχή και στον αγώνα που οδήγησαν στη μεγάλη στιγμή του Πολυτεχνείου, στη συμμετοχή και στον αγώνα με πρωτοπόρο τη νέα γενιά.

Είναι ώρα για μια νέα, μεγάλη, εθνική προσπάθεια, που «να» μπορεί να δημιουργήσει ελπίδα και προοπτική, που μπορεί να ανατρέψει τη δυσμενή κατάσταση που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Μπορούμε, λοιπόν. Μπορούμε κατ' αρχάς να τα βγάλουμε πέρα στην οικονομία. Μπορούμε να φύγουμε από την επιτήρηση. Μπορούμε να φύγουμε από τα δεσμά που οι δανειακές συμβάσεις μας επιβάλλουν. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε τις θυσίες του ελληνικού λαού, την ανοχή και στήριξη του Ελληνικού λαού για να βαδίσουμε μπροστά, αρκεί να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, αρκεί να στηρίξουμε τη δύσκολη, την ανηφορική πορεία που γίνεται σήμερα με επικεφαλής την Κυβέρνηση, αλλά και όλες τις ζωντανές παραγωγικές και κοινωνικές δυνάμεις αυτού του τόπου, αρκεί να υλοποιήσουμε μια εθνική στρατηγική ανόρθωσης της χώρας, ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση.

Δύσκολη πορεία. Ναι. Επώδυνη. Αναμφίβολα. Γιατί, ξέρετε, πρέπει σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα να αλλάξουν αυτά που δεν έγιναν σε τριάντα χρόνια, να γίνουν αυτά που δεν έγιναν για δεκαετίες, να κοιτάξουμε κατάφαστα την πραγματικότητα και να την προσαρμόσουμε στις ανάγκες του σήμερα, να την αλλάξουμε.

Αυτό σημαίνει ότι μόνο έτσι θα μπορεί η χώρα να απαλλαγεί από τα δεσμά της, μόνο έτσι θα μπορεί να οικοδομήσει τις βάσεις της ανάπτυξης, μόνο έτσι θα μπορούμε να υλοποιήσουμε το σύνθημα «ψωμί για όλους», κοινωνία με ενότητα και συνοχή και δημιουργία της προοπτικής της ευημερίας των πολιτών, αυτό που οφείλουμε τελικά ως πολιτικοί, την ευημερία των πολιτών.

Βέβαια, υπάρχει και το θέμα της αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος. Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε έτοιμοι και ενεργοί για τομές. Τομές στο πολιτικό σύστημα που θα αντιμετωπίσουν τη διαπλοκή, που θα το φέρουν πολύ πιο κοντά στον πολίτη. Τομές που συνεχίζονται και γίνονται και επιβάλλουν την αξιοκρατία παντού ως νέα νοοτροπία στη σχέση μας με τους πολίτες. Τομές που δείχνουν αταλάντευτη αντιμετώπιση της διαφθοράς. Τομές που προωθούν τους θεσμούς συμμετοχής είτε αυτούς που έχουμε κάνει, ήδη, στη Βουλή είτε αυτούς που σε τελική ανάλυση θέλουμε να προωθήσουμε στη σχέση μας με την κοινωνία για την ενεργοποίηση των πολιτών δείχνοντας πια μια πλήρη συνέπεια μεταξύ λόγων και έργων.

Και οι ενεργοί πολίτες, οι πολίτες που αισθάνονται ότι μπορούν να συμμετέχουν, οι πολίτες που αισθάνονται μέρος αυτής της προσπάθειας, έχουν αποδείξει –το απέδειξαν και πρόσφατα– ότι όταν αναλαμβάνουν αυτή την ευθύνη, μπορούν να αλλάζουν τα πράγματα. Είδα, για παράδειγμα, σε πολλές περιπτώσεις να εθωρείτο ότι τα κατεστημένα θα επικρατήσουν, ότι τίποτε δεν γίνεται, ότι τίποτε δεν αλλάζει, οι πολίτες να παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους. Και στις πρόσφατες αυτοδιοικητικές εκλογές είδαμε με έκπληξη προβλέψεις να ανατρέπονται, ένα φρέσκο αέρα να μπαίνει σε σχέση με τη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά.

Και αυτό οφείλουμε να το αξιοποιήσουμε και να σταθούμε με ψηλά το κεφάλι σε αυτή την πορεία, με ψηλά το κεφάλι απέναντι στις δυσκολίες, ώστε να δικαιώσουμε τελικά αυτές τις παρακαταθήκες, που και για τους νεότερους οι παλαιότεροι και για τους παλαιότερους η γενιά μας δημιούργησαν για την Ελλάδα.

Οι Έλληνες από την αρχαιότητα έχουν αποδείξει ότι στα δύσκολα μπορεί να τα καταφέρνουν, αρκεί στις κρίσιμες ώρες να εκφράζονται με ενότητα, να βάζουν το όραμα και τους στόχους μπροστά και να δημιουργούν και πάλι την ελπίδα που έχει ανάγκη η κοινωνία μας, που έχει ανάγκη η χώρα μας για το αύριο. Έτσι τα μηνύματα του Πολυτεχνείου μπορεί πάντα να δικαιωθούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έβαλα χρόνο στους ομιλητές, αλλά η παράκλησή μου είναι παρ' όλα αυτά να είναι πράγματι σύντομες, αλλά απόλυτα περιεκτικές οι τοποθετήσεις. Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ και πιστεύω ότι η επισήμανση προτού ανέλθω στο Βήμα περί του χρόνου δεν προδίδει τη στάση σας ότι είμαι φλύαρος. Εγώ πάντα θέλω να είμαι ουσιαστικός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Για τον προηγούμενο ομιλητή, όπως αντιλαμβάνεστε, το είπα, παρ' ότι και εκείνος δεν

είναι φλύαρος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πράγματι, σήμερα, 17 του Νοέμβρη, τιμάμε την μνήμη των αγωνιστών του Πολυτεχνείου, τη θυσιαστική προσφορά των φοιτητών εκείνων, οι οποίοι όρθωσαν το ανάστημά τους και την ψυχή τους, διεκδικώντας στην πιο σκοτεινή και βαθιά νύχτα που γνώρισε ο τόπος μας τα τελευταία πενήντα χρόνια, αποκατάσταση της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αυτή ακριβώς η προσφορά τους αποτέλεσε και αποτελεί μέσα από την επετειακή από τότε επί τριάντα επτά χρόνια αναγνώριση του αγώνα τους, το μήνυμα που πρέπει κάθε φορά που σκεφτόμαστε αυτή την προσφορά να το βάλουμε βαθιά μέσα στην ψυχή μας και αυτό να αποτελεί την κινητήρια δύναμη, που μας γεμίζει με ευψυχία και ευτολμία για να αντιμετωπίζουμε και τα προβλήματα που μας έχει εμπιστευτεί ο ελληνικός λαός στην Αίθουσα αυτή.

Και πάνω από όλα, σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά, το νόημα της τιμής στους αγωνιστές του Πολυτεχνείου γίνεται ξεχωριστά επίκαιρο και ως προς τη διεκδίκηση της Δημοκρατίας και ως προς τη διεκδίκηση της αναγνώρισης και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γιατί ζούμε πια σε δημοκρατία τριάντα επτά χρόνια. Αλλά αυτό που πρέπει αγωνιστικά να διεκδικούμε, είναι να γίνεται όλο και πιο ουσιαστική, όλο και πιο ποιητική η λειτουργία των αντιπροσωπευτικών θεσμών.

Αυτό έχει πολύ μεγάλη αξία, γιατί σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά το πολίτευμα κινδυνεύει από τη δράση των μη νομιμοποιημένων παραγόντων εξουσίας. Και πράγματι αυτοί οι παράγοντες είναι που έχουν οδηγήσει τη δημοκρατία στην ιδιωτικοποίηση, όπως πολύ ευφυώς και ευστοχώς έχει γραφτεί.

Ο κίνδυνος της δημοκρατίας που ιδιωτικοποιείται, γιατί τελεί όλο και πιο δυνατά κάτω από την ισχύ των πολιτικών δυνασθειών και όλο και πιο δυνατά κάτω από την ισχύ των συνασπισμένων συμφερόντων, αυτή, επαναλαμβάνω, η διαδικασία, αυτή η διαπίστωση είναι που πρέπει να μας κινητοποιεί και να μας γεμίζει με αγωνιστική ετοιμότητα για να αντισταθούμε σε αυτά τα φαινόμενα, για να δώσουμε και εμείς έναν αγώνα, που μπορεί να μην έχει τον αγώνα της θυσιαστικής προσφορά των φοιτητών της 17ης Νοεμβρίου του 1973, αλλά πρέπει, όμως, να έχει τον αγώνα της τιμής στο δημοκρατικό πολίτευμα.

Βέβαια, εξακολουθεί ακόμα σε αυτόν τον τόπο να είναι ζητούμενο το εάν και κατά πόσο μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα μπορούμε όλοι να ασκούμε την ιδεολογία και την πολιτική μας ο καθένας από την πλευρά που προέρχεται, χωρίς να αισθανόμαστε βαρύνει το αποικιακό πέλμα εκείνων που υπηρετούν μια κατευθυνόμενη δημοσιογραφία και οι οποίοι έχουν οδηγήσει την πολιτική σε αυτόν τον τόπο να ασκείται με όρους Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Και σε αυτό πρέπει να αντισταθούμε. Εμείς πρέπει να είμαστε οι πρώτοι που θα αγωνιστούμε, για να έχει πράγματι ο ελληνικός λαός την ενημέρωσή που του ταιριάζει, την ενημέρωση που προσήκει σε ένα πραγματικά βαθύ και ουσιαστικό πολίτευμα αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας.

Και ένα τελευταίο, το οποίο θα ήθελα επίσης να επικαιροποιήσω, είναι να το αίτημα για σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο ναός, ο προμαχώνας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να είναι το Κοινοβούλιο. Αυτό, τουλάχιστον, λένε οι αγώνες που έχουν γίνει όχι μόνο από τους φοιτητές το 1973, αλλά και από όλους τους μεγάλους πολιτικούς που μέσα σε αυτήν την Αίθουσα έδωσαν μάχη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την αξιοπρέπεια του να είναι κάποιος πολίτης σ' αυτήν τη χώρα.

Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω στη μνήμη των νεκρών του Πολυτεχνείου και στο όνομα του αγώνα που έκαναν ότι θγες το βράδυ σ' αυτήν την Αίθουσα δυστυχώς, θα έλεγα, εκ πρώτης όψεως από ένα σφάλμα που εμφοιλόχωρησε όσον αφορά τη συνένωση του κόμματος της Πλειοψηφίας και των κομμάτων της Αριστεράς τρεις πρώην συνάδελφοί μας οδηγήθηκαν στη δυσάρεστη κατάσταση της άσκησης ποινικής δίωξης εναντίον τους, παρ' όλο που αυτοί που συμμετείχαν στη συγκεκριμένη ψηφοφορία, ο καθένας για λογαριασμό του –και αναφέρονται στις δηλώσεις που έκαναν ο κ. Δρίτσας και ο κ. Σκυλλάκος– και ομιλούν για παραπομπή για άλλο αδίκημα.

Και εξηγούμαι, απευθυνόμενος προς τα κόμματα της Αριστε-

ράς. Αυτό που ψηφίσατε δεν είναι η απιστία του άρθρου 390, αλλά είναι η απιστία του άρθρου 256. Στον Ποινικό μας Κώδικα υπάρχουν δυο ειδών απιστίες. Η απιστία την οποία διαπράττει ο οποιοσδήποτε διαχειριστής περιουσίας και η απιστία την οποία διαπράττει ο οποιοσδήποτε υπάλληλος, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η είσπραξη δημοσίων εσόδων.

Αυτή, λοιπόν, η ψηφοφορία είχε το νόημα του να ασκηθεί ποινική δίωξη -και αυτή ήταν η απόφαση της Πλειοψηφίας της Επιτροπής- για την απιστία του άρθρου 256. Εκ λάθους, όμως, κύριε Πρόεδρε, αντί να γραφτεί στο ψηφοδέλτιο το άρθρο 256, έχει γραφτεί το άρθρο 290 και εξ αυτού του λόγου, λοιπόν, θα πρέπει οπωσδήποτε στο πλαίσιο της ευαισθησίας, την οποία πράγματι έχετε, γιατί είστε αγωνιστής της δημοκρατίας και ένας Πρόεδρος που τιμά το Κοινοβούλιο, να διατάξετε την επανάληψη αυτής της ψηφοφορίας για την αποκατάσταση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε αυτήν την Αίθουσα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας καθάγεται για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σ' αυτήν την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευτυχώς έχουμε απόλυτα κατοχυρωμένο το δικαίωμα της απόλυτης ελευθερίας της έκφρασης. Ευτυχώς, μπορεί εδώ ο καθένας από εμάς να εκθέτει τις απόψεις του -και πρέπει να τις εκθέτει- χωρίς κανέναν περιορισμό και ενδοιασμό.

Οστόσο, θα μου επιτρέψετε να διατυπώσω μια παράκληση. Βήμα και δυνατότητα για αναφορές σε άλλα θέματα πάντα όλοι έχουμε και εσείς, κύριε Τζαβάρα, και οποιοσδήποτε άλλος καθημερινά. Όμως, σήμερα σ' αυτήν την επέτειο, που όλοι συμφωνούμε για τον πολύ έντονο συμβολισμό και την ιδιαίτερη διαχρονική αξία που έχει, καλό θα ήταν, όχι βεβαίως να περιοριστούμε, αλλά να μην ξεφύγουμε από τη σημασία της επετείου. Για όλα τα άλλα θέματα πάντα υπάρχει δυνατότητα να διατυπωθούν οι απόψεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί χειροκροτούν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ε, κάτι κατάλαβαν από αυτά που είπα και χειροκρότησαν, φαντάζομαι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δηλαδή από αυτά που είπα εγώ δεν κατάλαβαν τίποτα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, κατάλαβαν πολύ καλά αυτά που είπατε. Πολύ καλά κατάλαβαν. Όλοι καταλαβαίνουμε όλους τους ομιλητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εντάξει. Από αυτά που είπα εγώ δεν καταλάβατε τίποτα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Επιτρέψτε μας, κύριε Τζαβάρα, να έχουμε κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μα, είναι ελεύθερος και ο κ. Τζαβάρας να λέει τις απόψεις του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ναι, αλλά και εμείς να έχουμε κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εγώ μια παραίνεση έκανα, αν θέλετε, έτσι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αν αυτό σας τιμά, εντάξει, τι να πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σε σχέση επαναλαμβάνω με την αναφορά στη σημερινή μέρα, στη σημασία της και στη διάστασή της.

Το λόγο έχει τώρα εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τιμάμε σήμερα τους φοιτητές, τους εργάτες, τους μαθητές που έδωσαν και τη ζωή τους στον αγώνα. Τιμάμε την αντιδικτατορική πάλη του λαού και της νεολαίας, τους αγώνες τους για τα δικαιώματά τους. Τιμάμε τη λαϊκή εξέγερση, κατά της δικτατορίας, την οποία επέβαλαν οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, την εξέγερση όπου τον Νοέμβριο του '73, μέσα και έξω από το Πολυτεχνείο, χιλιάδες μαθητές, φοιτητές, εργάτες ανα-

μετρήθηκαν θαρραλέα με τη δικτατορία. Και δεν ήταν τυφλή αντίδραση αγανακτισμένων απολιτικών νέων. Ήταν πραγματική εξέγερση, γιατί νεολαία και λαός ήταν μαζί στον αγώνα.

Τα συνθήματα που κυριάρχησαν «ψωμί, παιδεία, ελευθερία, εθνική ανεξαρτησία, έξω οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ», δεν αμφισβήτησαν μόνο την τρομοκρατία της χούντας, μα αποκάλυψαν τα στηρίγματα και τον επικίνδυνο ρόλο της για το λαό μας και για την Κύπρο. Ήταν εξέγερση που πρόβαλε και απαίτησε μια άλλη πορεία για τη χώρα από αυτή που επεδίωκε το μεγάλο κεφάλαιο, οι ιμπεριαλιστές και οι εδώ υπηρέτες τους. Διεκδίκησε ένα διαφορετικό δρόμο, ένα διαφορετικό μέλλον από αυτό που και σήμερα ζούμε και δεν ήταν ένα τυχαίο ξέσπασμα και ούτε ήρθε από το πουθενά. Ήταν το αποτέλεσμα μιας σκληρής, πολύχρονης αντιστασιακής δράσης, έντονης ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσης.

Αυτή η αγωνιστική ανάταση δικαίωσε την αντιδικτατορική αντιιμπεριαλιστική πολιτική δράση του ΚΚΕ και της κομμουνιστικής νεολαίας, η οποία ιδρύθηκε και αναπτύχθηκε στα πέτρινα χρόνια της δικτατορίας. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ήταν το κόμμα εκείνο που πίστευε και επεδίωκε τη μαζική λαϊκή αντίσταση και δράση. Και το ΚΚΕ είναι υπερήφανο, γιατί με την πολιτική του, τη δράση των παράνομων οργανώσεών του, τη δράση της ΚΝΕ, αλλά και με τη συμμετοχή των δυνάμεών της στη αντιδικτατορική ΕΦΕ, είχε σοβαρή συμβολή στην αντιδικτατορική πάλη του λαού. Έγινε κατορθωτή η εξέγερση, όταν πλατιά τμήματα λαού και νεολαίας υπερνίκησαν τη μοιρολατρία και την υποταγή που καλλιεργούσαν οι δυνάμεις του συμβιβασμού. Μια ακόμα απόδειξη ότι ο λαός έχει τη δύναμη να τα βάλει με τον ιμπεριαλισμό και το σύστημά του και να γράψει λαμπρές σελίδες. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο, ότι εδώ και χρόνια γίνεται συστηματική προσπάθεια από δυνάμεις, μηχανισμούς και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για να αλλοιωθεί το πραγματικό νόημα, οι αιτίες και τα αιτήματα της εξέγερσης.

Στόχος ήταν και είναι να μετατρέψουν το Πολυτεχνείο σε μωσαικό είδος. Προσπαθούν να ξεχαστεί κάθε τι το αγωνιστικό που μπορεί να συμβάλει στη ριζοσπαστικοποίηση των εργαζομένων και της νεολαίας. Οφείλουμε πολλά στους αγωνιστές, στη γενιά που βασανίστηκε, υπέφερε από την αμερικανόπνευστη χούντα. Τριάντα επτά χρόνια μετά τα μηνύματα του Νοέμβρη, τα συνθήματα της εξέγερσης, παραμένουν ζωντανά και ανεκπλήρωτα.

Όπως τότε, έτσι και σήμερα, η συντριπτική πλειοψηφία είναι αυτή που παράγει, ενώ ο πλούτος πηγαίνει σε όλο και λιγότερα χέρια. Η σημερινή καπιταλιστική κρίση και η πολιτική της Κυβέρνησης να φορτώνει τις συνέπειές της στις πλάτες της εργατικής τάξης, στα πλατιά λαϊκά στρώματα, με ακόμα πιο σκληρά αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα και μέτρα ενάντια στα μορφωτικά δικαιώματα, βάζει εκτάκτως το δρόμο της διεξόδου που βρίσκεται στο δρόμο της ρήξης, για την ανατροπή της εφαρμοζόμενης αντιλαϊκής πολιτικής και στο σύνθημα καμμία θυσία για την πλουτοκρατία.

Τριάντα επτά χρόνια μετά οι εργατικοί λαϊκοί αγώνες, η πάλη των νέων στο χώρο της παιδείας φέρνουν ξανά στην επικαιρότητα την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υλοποιούν όλες οι κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Κινητοποιήσεις με αιτήματα που δεν συμβιβάζονται με την ιδιωτικοποίηση και την επιχειρηματική δράση στη παιδεία, αλλά διεκδικούν πραγματικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και παλεύουν ενάντια σε κάθε μέτρο που μετατρέπεται τα πτυχία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ σε βεβαιώσεις κατάρτισης και δεξιότητων.

Σήμερα οι εργαζόμενοι, οι νέοι, ζουν σε δύσκολες συνθήκες που δημιουργούν οι δεσμεύσεις στους μηχανισμούς ενσωμάτωσης στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στην τρέχουσα, γενικά στο ιμπεριαλιστικό σύστημα που υλοποιούν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Και οι δύο συνέβαλαν στο να δεθεί πιο σφιχτά η χώρα στο άρμα του αμερικανικού και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού.

Η ενσωμάτωση στους μηχανισμούς του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ισχυρότερη παρά ποτέ. Το ΝΑΤΟ στο τέλος αυτής της εβδομάδας οργανώνει συνάντηση για την αλλαγή του δόγματός του. Γίνεται πλέον και επίσημα ο παγκόσμιος χωρο-

φύλακας και τρομοκράτης των λαών. Πολύ συχνά σ' αυτή την Αίθουσα από κυβερνητικά χείλη είτε της σημερινής κυβέρνησης είτε της χθεσινής, δικαιολογούνται οι υπέρογκες νατοϊκές στρατιωτικές δαπάνες, δικαιολογείται η συμμετοχή της Ελλάδας σε ιμπεριαλιστικές επιδρομές στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Σομαλία, στα Βαλκάνια και αλλού.

Με αυτή την ευκαιρία ζητάμε να αποσυρθούν οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις που βρίσκονται έξω από τα σύνορά μας. Να σταματήσουν οι δήθεν ειρηνευτικές, όπως τις χαρακτηρίζετε εσείς, διεθνείς αποστολές.

Επειδή και σήμερα καλλιεργείται πολύ έντονα η αναποτελεσματικότητα της πάλης, εμείς γυρνάμε πίσω και αναλογιζόμαστε εκείνα τα χρόνια. Και τότε ήταν κυρίαρχες οι φωνές που μιλούσαν για χαμένη γενιά, για γενιά του Γουέμπλεϊ και της αδιαφορίας. Εμείς, όμως, πάντα είχαμε εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη, στο λαό και στη νεολαία και δικαιωθήκαμε γι' αυτή την εμπιστοσύνη μας. Αυτό υποστηρίζουμε και σήμερα.

Δρούμε για την αγωνιστική κινητοποίηση λαού και νεολαίας και σήμερα λέμε ότι ο ιμπεριαλισμός είναι ισχυρός αλλά δεν είναι ανίκητος. Ο λαός να αποκτήσει ξανά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και με την πάλη του να φέρει στο προσκήνιο της πολιτικής ζωής τα σύγχρονα λαϊκά δικαιώματα στη κοινωνική ασφάλιση, στη δουλειά, στο εισόδημα, στην υγεία, στην παιδεία, στον ελεύθερο χρόνο και το πολιτισμό. Να πει όχι στην αλλαγή των συνόρων στα Βαλκάνια, όχι στα επενδυτικά σχέδια του ιμπεριαλισμού με βάση κάθε φορά τα συμφέροντά του ενάντια σε λαούς και χώρες.

Κλείνοντας, θέλω να υπογραμμίσω ξανά ότι το μήνυμα του Πολυτεχνείου δεν καταργείται, δεν σβήνει. Το Πολυτεχνείο, σύμβολο της αντίστασης, της πάλης και της ελπίδας εμπνέει και καλεί στο δρόμο του αγώνα όσους θέλουν να αλλάξουν τα πράγματα. Φοβίζει όλους αυτούς που υπηρετούν το άδικο σύστημα της εκμετάλλευσης, την εξάρτηση, τη συντήρηση. Το Πολυτεχνείο θέλει ανυπότακτο το λαό, τη νεολαία στο δρόμο των αγώνων για όλα όσα τους ανήκουν, ενάντια σε όλους που τους τα στερούν.

Θέλει τη συνέχιση της πάλης για την υλοποίηση των οραμάτων που είχαν οι αγωνιστές της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, οράματα που τριάντα επτά χρόνια μετά παραμένουν ανεκλήρωτα. Η πάλη για βαθύτερες αλλαγές, μέχρι το επίπεδο της εξουσίας, παραμένει για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μόνιμος και βασικός στόχος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα, εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από όλα όσα ακούστηκαν στην Αίθουσα επιτρέψτε μου να κάνω μία παραδοχή, την οποία πιστεύω θα συνομολογήσουμε όλοι.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου μπορεί να μην επέτυχε τον αντικειμενικό της σκοπό, δηλαδή την πτώση του δικτατορικού καθεστώτος, έδωσε, όμως, στην ελληνική πολιτική ζωή ένα σύμβολο και μια νομιμοποιητική βάση επί της οποίας στηρίχθηκαν όλες οι αποφάσεις των ελληνικών κυβερνήσεων κατά τη διάρκεια της Μεταπολιτεύσεως. Δεν θα ήταν υπερβολή, λοιπόν, να ισχυρισθεί κανείς ότι από το 1974 και μετά η πολιτική ζωή της χώρας τροχοδρομήθηκε πάνω στις ράγες που στήθηκαν από την εξέγερση του Νοέμβρη του '73.

Προσέφερε και κάτι άλλο, όμως, η εξέγερση του Πολυτεχνείου στην ελληνική κοινωνία, κάτι που η αντίστοιχη γαλλική εξέγερση του Μάη του '68 δεν προσέφερε στη γαλλική κοινωνία, μολονότι ήταν μία εξέγερση πολλαπλάσιας ισχύος και όσον αφορά την έκτασή της και όσον αφορά την προβολή της. Η δική μας, λοιπόν, εξέγερση του Πολυτεχνείου έδωσε στην ελληνική κοινωνία μια νέα πολιτική ελίτ, μία νέα πολιτική τάξη, την περιώνυμη «γενιά του Πολυτεχνείου». Αυτή η γενιά του Πολυτεχνείου παρέλαβε μια χώρα που είχε πολιτικά τραύματα, αλλά ταυτοχρόνως είχε να επιδείξει μια ανθούσα οικονομία και μια αξιοσημείωτη πολιτισμική ομοιογένεια.

Και τι επαγγέλλθηκε η νέα αυτή γενιά του Πολυτεχνείου; Επαγ-

γέθηκε μία πολιτισμική επανάσταση και επαγγέλλθηκε, επίσης, μία αναγέννηση, μία ανανέωση του ελληνικού κράτους και της ελληνικής κοινωνίας. Δημιούργησε μία πληθμονή προσδοκιών και ελπίδων στον ελληνικό λαό.

Ερώτημα: Αυτή η γενιά της αλλαγής άλλαξε τελικά τα πράγματα; Απάντηση: Βεβαίως και άλλαξε τα πράγματα, αλλά προς το χειρότερο. Επιτρέψτε μου να ασχοληθώ με δύο μόνο σημεία δίνοντας δύο παραδείγματα προς επίρρωση των λεγομένων. Παράδειγμα πρώτο: Τι κατάφερε αυτή η περιώνυμη γενιά του Πολυτεχνείου; Κατάφερε να χυλιαπλασιάσει το εξωτερικό χρέος της χώρας. Γιατί; Για δύο λόγους. Πρώτον, διότι...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ντρεπόσατε λίγο!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας αρέσει, δεν σας αρέσει, κύριε Λαφαζάνη, θα το ακούσετε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Είπαμε ότι εδώ είναι χώρος...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ...γιατί είναι πραγματικότητα. Σας αρέσει, δεν σας αρέσει! Και να μάθετε να σέβεστε, όπως σας σεβόμαστε και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μα, κύριε Ροντούλη, μην απευθύνετε στον κ. Λαφαζάνη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ. Δεν ενόχλησα εγώ τον κ. Λαφαζάνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είπα στον κ. Λαφαζάνη να μη σας διακόπτε, αλλά μην απευθύνετε και εσείς στον κ. Λαφαζάνη. Είπαμε ότι η μέρα έχει τη δικιά της ξεχωριστή σημασία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Χυλιαπλασιάστηκε, λοιπόν, το εξωτερικό χρέος...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς θα έπρεπε να τον διακόπτετε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συνεχίζει, όμως. Χάνει τη ψυχραιμία του, δυστυχώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λαφαζάνη, σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

Νωρίτερα έκανα μία παραίτηση -συγγνώμη, κύριε Ροντούλη- προς τους ομιλητές. Φαντάζομαι ότι όλοι μας έχουμε -είμαι σίγουρος πως και εσείς και όλοι μας- συναισθήσει και της σημασίας και του συμβολισμού της ημέρας αυτής. Είναι ελεύθερος ο καθένας να διατυπώσει εδώ τις απόψεις του, αλλά η παραίτησή μου είχε ένα συγκεκριμένο σκοπό. Σας παρακαλώ λάβετέ την όλοι, αν θέλετε, υπ' όψιν.

Κύριε Ροντούλη, συνεχίστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αναφέρομαι όχι σε εικασίες, αλλά σε πραγματικότητες, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίζω, λοιπόν, λέγοντας τούτο: Πώς φθάσαμε σε αυτή την οδυνηρή οικονομική πραγματικότητα; Ή γιατί φθάσαμε σε αυτήν την καταστροφή, στο χείλος του γκρεμού; Διότι τα επιφανή στελέχη αυτής της περιώνυμης γενιάς του Πολυτεχνείου επέτρεψαν να εμφολωθήσει ένας στείρος, άκρατος κομματισμός παντού. Κομματισμός στο Κοινοβούλιο. Κομματισμός στο συνδικαλισμό.

Κομματισμός στη Δημόσια Διοίκηση. Κομματοκρατία στην αυτοδιοίκηση. Κομματισμός στα πανεπιστήμια. Τα πάντα τα κατάπιε ένας φαύλος κομματισμός.

Βεβαίως, το μεγαλύτερο όλων ήταν ότι κάποιοι προερχόμενοι εκ της γενιάς αυτής αντιμετώπισαν το κράτος ως όχημα ίδιου πλουτισμού, πλουτισμού για εκείνους που επέβαιναν επί του οχήματος και για εκείνους που κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του κατάφεραν να αποκτήσουν δεσμούς με το όχημα αυτό.

Έχουμε όμως και ένα δεύτερο μεγάλο «επίτευγμα» που κατάφερε αυτή η περιώνυμη γενιά του Πολυτεχνείου, την πνευματική και ηθική κατάπτωση του Έλληνα. Επαγγέλλθηκαν μια πραγματική πολιτιστική επανάσταση και οδηγήθηκαν σε πολιτιστική αφαίμαξη και αποχαύνωση. Πώς έγινε αυτό; Με δύο τρόπους: πρώτον, μέσω του αφελληνισμού της παιδείας μας και δεύτερον, μέσω μιας δηλητηριώδους πολιτικής πρακτικής, που στηλίτευε ως ακραίο, ως εθνοκάπηλο, ως σωβινιστή, ως φασίστα, οποιονδήποτε τολμούσε να μιλήσει για τη πατρίδα, για τη θρησκεία, για την οικογένεια, για την ελληνική γλώσσα, για την ελληνική ιστορία, για την ελληνική παράδοση, σταθερές δηλαδή αναγκαίες και αυτονότητες. Χτυπήσαμε το αυτονόητο.

Και το ερώτημα που αναφύεται είναι: Μα, χωρίς όλα αυτά τα

πράγματα από πού θα αντλήσουμε πνευματικές και ψυχικές δυνάμεις προκειμένου να ξεπεράσουμε την κρίση; Γιατί ένας λαός που βρίσκεται σε κρίση δεν χρειάζεται μόνο μελέτες, προγράμματα, δράσεις κ.λπ.. Χρειάζεται και ψυχή, χρειάζεται και φιλότιμο, χρειάζεται και αξιοπρέπεια, αυτά δηλαδή που τα είχαμε και κάποιοι μας τα στέρησαν.

Κάνει την αυτοκριτική της η γενιά αυτή; Εγώ θεωρώ ότι την κάνει. Την κάνει όμως σιωπηλά, γιατί προς τα έξω ψάχνει να βρει συνενόχους, προς τα έξω ψάχνει να μετακυλήσει τις ευθύνες για τα αποτήματα και τις ανεπάρκειες της σε άλλους. Δεν φταίει αυτή προς τα έξω. Κάποιοι άλλοι φταίνε. Πάντα φταίνε κάποιοι άλλοι.

Εμείς όμως θέλουμε να καταθέσουμε στην Αίθουσα αυτή, αυτό που λέγεται σε πολλά χωριά της ελληνικής υπαίθρου. Τι λέγεται αγαπητοί συνάδελφοι; Ότι η καμήλα που κοιτά τις καμπούρες των άλλων καλά θα κάνει που και που να γυρίζει προς τα πίσω και να βλέπει και τη δική της καμπούρα. Άρα, λοιπόν, η γενιά του Πολυτεχνείου καλά θα κάνει επιτέλους να γυρίσει να δει και τη δική της την καμπούρα, γιατί ίσως εκεί βρίσκεται η πηγή πάρα πολλών δεινών που σήμερα καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εξαρχής προβληματίζομαι αν αξίζει να πω δύο λόγια σ' αυτήν την Αίθουσα σε τέτοιους καιρούς, όταν εφαρμόζονται τέτοιες αποικιακές πολιτικές στη χώρα. Άκουσα όμως την ομιλία του κ. Ροντούλη, ο οποίος δεν σέβεται, ούτε καν νεκρούς ούτε ανθρώπους που έδωσαν αμέτρητες θυσίες και αγώνες ούτε κάποιους παράτολμους ανθρώπους, οι οποίοι πόνεσαν πάρα πολύ και μέσα σε πολύ σκληρές συνθήκες όταν η Ελλάδα καταπλακωνόταν κυριολεκτικά από μια μαύρη νύχτα και επάνω της είχε όλες τις τότε παγκόσμιες δυνάμεις να κυριαρχούν, τα έβαλαν μαζί τους.

Όταν ακούω λοιπόν τον κ. Ροντούλη να περιφρονεί και να απαξιώνει όλους αυτούς τους ανθρώπους, λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά δεν μπορώ να μιλήσω. Νομίζω ότι η συζήτηση έχει εκφύγει πια από αυτά που πρέπει να λέμε. Το Πολυτεχνείο δεν είναι μουσείο. Δεν είναι να του κάνουμε την κηδεία και να το δυσφημούμε. Το Πολυτεχνείο είναι πολύ ζωντανό. Είναι άκρως επίκαιρο. Έχει επίκαιρα μηνύματα. Είναι εξέγερση και η εξέγερση είναι επίκαιρη σήμερα, για να αλλάξουμε τη μοίρα αυτής της χώρας. Το Πολυτεχνείο δεν έγινε για να φτάσουμε σ' αυτό το κατάντημα και να έχουμε τους κυρίους Ροντούληδες ως τιμητές αγωνιστών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Λυπάμαι πάρα πολύ αλλά το Προεδρείο έπρεπε να παρέμβει σε ένα τόσο μεγάλο ιστορικό γεγονός, για ανθρώπους οι οποίοι θυσιάστηκαν, για ανθρώπους που αν επέζησαν το οφείλουν πολλοί απ' αυτούς στην τύχη και όχι σε κάποια προσπάθεια να καρπωθούν οφέλη για μετέπειτα υποτίθεται διαδρομές και να διαμορφώσουν όλους αυτούς τους ευτελισμούς που τους διαμόρφωσαν ελίτ που έθαψαν και επνίξαν το Πολυτεχνείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όσον αφορά το Προεδρείο, δεν ξέρω αν ήσασταν σε όλη τη διάρκεια των τοποθετήσεων στην Αίθουσα, αλλά έκανε επανειλημμένες παρεμβάσεις.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Ροντούλη, δεν έχετε το λόγο.

Σας παρακαλώ μη χειροτερεύετε την κατάσταση.

Οι παρεμβάσεις μου είχαν έναν και μοναδικό στόχο, να μην φύγουμε από το θέμα, από τη σημασία, από τον συμβολισμό, απ' όλα όσα σημαίνει η εξέγερση του Πολυτεχνείου. Αλλά δεν θα πω εγώ σε κάθε ομιλητή τι θα πει. Κάθε ομιλητής έχει την ευθύνη εκείνων που λέει, όπως και όλοι μας.

Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα την έγκρισή σας εκτός των προβλεπόμενων στον Κανονισμό για να δώσουμε τη δυνατότητα στον κ. Αθανάσιο Λεβέντη από τη Δημοκρατική Αριστερά, που κατά τον Κανονισμό δεν έχει κοινοβουλευτική

ομάδα –κατόπιν παρακλήσεώς του- να κάνει μία σύντομη τοποθέτηση.

Ο κ. Λεβέντης είναι πάντοτε πολύ περιεκτικός και λιγομίλητος. Συμφωνεί η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε. Ορίστε, κύριε Λεβέντη. Έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και εσάς και τους συναδέλφους.

Θα ήθελα να ξεκινήσω θυμίζοντας ότι η απριλιανή ξενοκίνητη χούντα που εγκαταστάθηκε στη χώρα μας ήταν καταστροφική για την πολιτική και την κοινωνική ζωή της χώρας και οδήγησε τελικά στην κατάρρευση με την τραγωδία της Κύπρου με την προσπάθεια που έκανε να ανατρέψει τον Μακάριο και με όλα όσα ακολούθησαν που ακόμα τα πληρώνουν ο ελληνικός και ο κυπριακός λαός.

Πρώτο μέλημα της χούντας ήταν να συλλάβει δέκα χιλιάδες ανθρώπους και μαζί την πολιτική ηγεσία της χώρας, να κλείσει το Κοινοβούλιο με τα τανκς, να φιμώσει τον ελληνικό λαό ξεκινώντας από εδών. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάει κανένας. Και αυτοί οι άμυαλοι που φωνάζουν στους δρόμους μερικές φορές «να καεί, να καεί η Βουλή» εκεί οδηγούν. Και έχουμε πει πολλές φορές τι έγινε με το Ράιχσταγκ και με το κλείσιμο του ελληνικού Κοινοβουλίου. Ο ελληνικός λαός από την πρώτη στιγμή αντέδρασε, πάλεψε, αγωνίστηκε και χιλιάδες είναι αυτοί που ταλαιπωρήθηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν και όχι λίγοι εξοντώθηκαν κιόλας σ' αυτήν τη διαδρομή της εφτάχρονης τυραννίας.

Γι' αυτό λοιπόν για μένα είναι πολύ λυπηρό το να αντιμετωπίζεται αυτή η αντίσταση του ελληνικού λαού, που κορύφωση της ήταν η εξέγερση του Πολυτεχνείου, με συνθήματα όπως «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Είναι πάρα πολύ οδυνηρό για όλους μας και δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται έτσι τα πράγματα.

Γεγονός είναι ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου, η εξέγερση της νεολαίας, που γενικεύθηκε και ήταν εξέγερση όλου του ελληνικού λαού, ανέτρεψε τα σχέδια της χούντας, ανέτρεψε τις εξελίξεις και οδήγησε σύντομα στην κατάρρευσή της.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτελεί φάρο για τους σημερινούς αγώνες του λαού και ιδιαίτερα της νεολαίας. Τα παιδιά του Νοέμβρη δείχνουν το δρόμο. Οι ανάγκες του σήμερα μπορεί να είναι διαφορετικές. Ωστόσο τα κεντρικά αιτήματα της εξέγερσης για ψωμί, παιδεία, ελευθερία, εθνική ανεξαρτησία, παραμένουν πάντοτε επίκαιρα, και σήμερα, σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς που τόσο δύσκολες καταστάσεις αντιμετωπίζει η χώρα μας. Σήμερα τιμάμε όλους αυτούς που αγωνίστηκαν και που έδωσαν και δίνουν όραμα σε κάθε νέα και νέο, φοιτητή, εργαζόμενο ή άνεργο, σε όλους και όλες που βιώνουν στην καθημερινή τους ζωή την καταπίεση, την αποξένωση, την περιθωριοποίηση εξαιτίας των εφαρμοζόμενων πολιτικών, σε όσους οραματίζονται έναν άλλον κόσμο, που μπορεί να είναι εφικτός.

Η γενιά του Πολυτεχνείου έκανε το καθήκον της. Ας εμπνευστούμε από τα οράματά της για μια Ελλάδα με ευρύτερη δημοκρατία, περισσότερη ελευθερία, καλύτερη παιδεία, με κοινωνικό κράτος. Δεν ήταν η εξέγερση του Πολυτεχνείου για να ωφεληθούν ορισμένοι και δεν ξεκίνησαν έτσι αυτοί που αγωνίστηκαν. Από εκεί και πέρα αν υπάρχουν οι οποιοσδήποτε εξαιρέσεις δεν φταίνε αυτοί που ξεσηκώθηκαν και που μας δίνουν και σήμερα το παράδειγμα για μια κοινωνία αλληλεγγύης και αποδοχής, για μια κοινωνία πλουραλιστική και πολυπολιτισμική, για μια κοινωνία που θα συνεχίζει να μάχεται για τη διεκδίκηση των πρωταρχικών δικαιωμάτων, την προστασία του περιβάλλοντος, την προστασία της εργασίας, για μια κοινωνία που θα αγωνίζεται ενάντια στην περιστολή των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες της οξείατης οικονομικής κρίσης, απόρροια αυτού του μεταπολιτευτικού μοντέλου ανάπτυξης της χώρας, η καλύτερη τιμή στους αγώνες της γενιάς του Πολυτεχνείου είναι η δημιουργία πολιτικών και κοινωνικών προϋποθέσεων για αλλαγή των εφαρμοζόμενων πολιτικών, για βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, είναι ο αγώνας για μια ισόρροπη ανάπτυξη της οικονομίας και απαλλαγή της χώρας από τις ασφυκτικές δεσμεύσεις που βιώνει.

Προϋπόθεση για όλα αυτά είναι η συμμετοχή των πολιτών, η συμμετοχή στους αγώνες και στις διεκδικήσεις του σήμερα αλλά και του αύριο.

Προϋπόθεση είναι και η πολιτεία να σταματήσει να κωφεύει στα αιτήματα της κοινωνίας και να εκμηδενίζει τα οράματα και τις ελπίδες των πολιτών και των νέων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Εκ μέρους της Κυβέρνησης το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή όλοι βεβαίως έχουμε και συναισθήματα εκτός από την πολιτική μας αντίδραση θα έλεγα ότι κι εμένα, όπως και πολλούς, μας εξέφρασε η άμεση και ουσιαστική αντίδραση του κ. Λαφαζάνη, που είχε και συναισθηματικό περιεχόμενο. Υπάρχει όμως ένα σημείο με το οποίο διαφωνώ μαζί του. Δεν μπορεί κανείς, μα κανείς να αμαυρώσει τη μνήμη του Πολυτεχνείου. Ο καθένας με ό,τι λέει τιμάει ή απαξιώνει τον εαυτό του. Και αυτό συνέβη στην Αίθουσα.

Το Πολυτεχνείο είναι ζωντανό ως συλλογική μνήμη επί τόσες δεκαετίες γιατί έφερε αποτελέσματα, γιατί άλλαξε τα δεδομένα, γιατί κίνησε την ιστορία της χώρας. Οράματα νέων ανθρώπων μέσα από τα συνθήματα, «ναι στη Δημοκρατία -όχι στο Φασισμό», μετουσίωσαν κοινωνικές και πολιτικές ελπίδες γενεών και γενεών μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η δημοκρατία, η δημόσια παιδεία, η ελευθεροτυπία, το κοινωνικό κράτος, ο κοινοβουλευτισμός, το κράτος δικαίου, ο πολιτισμός, όλες αυτές οι ελπίδες για τις οποίες πάλευσαν, όλα αυτά τα κεκτημένα για τα οποία σήμερα σε μεγάλο βαθμό μπορούμε να είμαστε περήφανοι, απέτελεσαν το σύνθημα της 17ης Νοέμβρη του 1973.

Τότε, ένα χρόνο μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, η Τρίτη Ελληνική Δημοκρατία χιζόταν πάνω στο ριζοσπαστισμό εκείνης της γενιάς.

Πέρασαν πολλά χρόνια και έγιναν πολλά στη χώρα. Δεν πρέπει ποτέ να μηδενίζουμε όσα έγιναν. Η Ελλάδα έγινε μία ισχυρή δημοκρατία. Κατακτήσαμε πολλά, που δεν είχαν κατακτήσει προηγούμενες γενιές στη χώρα μας. Όμως, κάθε στιγμή πρέπει να έχουμε και την αυτογνωσία και να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Οι τέσσερις δεκαετίες μετά το Πολυτεχνείο ήταν τέσσερις δεκαετίες που χτίσαμε τη δημοκρατία μας, που αποκτήσαμε και κατακτήσαμε μεγάλα επιτεύγματα σε όλα τα επίπεδα, που άλλαξε η Ελλάδα -σήμερα η Ελλάδα έχει για πολλά πράγματα να καυχείται στον κόσμο. Σύραμε όμως και παθογένειες αιώνων και προβλήματα, που σήμερα έχουν φτάσει πραγματικά στα όρια τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα χρόνια που πέρασαν πρέπει να ομολογήσουμε ότι στη χώρα μας η κατανάλωση και ο καταναλωτισμός έγιναν αξίες. Η ατομική ευημερία χωρίς κανόνες έγινε αρχή και η καταπάτηση των συλλογικών κανόνων έγινε καθημερινότητα. Χρειαζόμαστε επαναπροσδιορισμό αξιών και αρχών. Χρειαζόμαστε αυτό που όλοι λέμε τόσο πολύ και κάνουμε τόσο λίγο, το «εμείς» μπροστά από το «εγώ». Μέσα σ' αυτήν την κρίση, που όλοι βιώνουμε και περιγράφουμε, χρειαζόμαστε συλλογικότητα και συναινήσεις, για τις οποίες ποτέ δεν είμαστε περήφανοι ως χώρα, παρά μόνο σε περιόδους μεγάλων επαναστάσεων, μεγάλων αλλαγών ή μεγάλων κρίσεων.

Σήμερα, βεβαίως, τα μνημόνια είναι ζωντανά. Το «όχι στον φασισμό» υπάρχει και σήμερα. Ο κοινωνικός φασισμός είναι γύρω μας, τον ζούμε. Το «όχι στο φασισμό» είναι ένα διαρκές αίτημα, για το οποίο πρέπει να είμαστε έτοιμοι ανά πάσα στιγμή. Το «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» έχει σήμερα τη δική του έννοια. Μεταφορικά, αλλά ίσως και κυριολεκτικά. Σήμερα η νέα γενιά καλείται να δώσει τον δικό της αγώνα για τις δικές της αρχές και αξίες. Η σημερινή γενιά καλείται να μπει μπροστά και εμείς να παραμερίσουμε, αλλά και να την στηρίξουμε.

Η νέα γενιά της Ελλάδος σήμερα, οι εικοσάρηδες του σήμερα, είναι παιδιά που μεγάλωσαν στη δημοκρατία. Είναι παιδιά που μεγάλωσαν σε συνθήκες πρωτοφανούς ευημερίας για την Ελ-

λάδα και την ιστορία της. Είναι η πιο μορφωμένη γενιά στην ιστορία της χώρας μας. Είναι παιδιά ώριμα και με πολλές παραστάσεις. Είναι μια γενιά με τόσα προσόντα που μπορεί να «απογειώσει» τη χώρα. Είναι μια γενιά που σήμερα φέρεται να έχει πολύ λίγες ευκαιρίες.

Και εκεί είναι η δικιά μας ευθύνη, των προηγούμενων γενεών, για ανατροπές και υποστήριξη. Το κλειδί του μέλλοντος, το κλειδί γι' αυτή τη γενιά, δεν μπορεί παρά να είναι η παιδεία, δεν μπορεί παρά να είναι οι αλλαγές στην παιδεία, αλλαγές που συνοδεύονται μέσα στη νέα μας ιστορία, από συνεχείς συγκρούσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλλαγή στην παιδεία δεν μπορεί να είναι ένα αποσπασματικό μέτρο, δεν μπορεί να είναι μία μερική επιλογή. Είναι σε εξέλιξη μία μεγάλη αλλαγή που ξεκινάει από το νηπιαγωγείο, το δημοτικό, το λύκειο, τα πανεπιστήμια, που χτίζει επάνω σε αυτά που πετύχαμε, γιατί πετύχαμε πολλά. Ήρθε η στιγμή να προσπεράσουμε τους καιρούς, να κάνουμε τα άλματα που απαιτεί η σημερινή εποχή, όπως και στο παρελθόν κάναμε τα άλματα που απαιτούσαν άλλες εποχές. Και εδώ ο καθένας θα κριθεί. Στην αλλαγή για την παιδεία περισσότερο από παντού χρειάζεται αυτό που γράφει ο Πλάτων στο βιβλίο του «Πολιτικός». Χρειάζεται τόλμη και σύνεση. Και τα δύο μαζί. Και τα δύο την ίδια στιγμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Πολυτεχνείο και η 17η Νοέμβρη του 1973 ήταν πραγματικά μία εξέγερση. Και κάθε εποχή χρειάζεται τη δική της εξέγερση.

Σήμερα σ' αυτήν τη βαθύτατη κρίση της χώρας μας χρειαζόμαστε τη σημερινή εξέγερση. Μόνο που η εξέγερση δεν έχει πάντα τα ίδια χαρακτηριστικά. Κάποτε χρειάστηκε η χώρα να πάρει τα όπλα και άλλοτε η νέα γενιά και τα παιδιά -που ακούσαμε πριν την περιγραφή και την προσαπείδα απαξίωσης- χρειάστηκε να πάνε στα είκοσι τους χρόνια σε μπουντρούμια, να παλεύουν στα είκοσι τους χρόνια με το φασισμό και να καταφέρνουν να νικούν.

Η σημερινή γενιά, η σημερινή εξέγερση, είναι εξέγερση συνειδήσεων και τρόπου ζωής. Η σημερινή ανάγκη της εποχής μας είναι η οργή που υπάρχει, να γίνει δημιουργική οργή. Το καθήκον δεν είναι, παρά πατριωτικό.

Το καθήκον σήμερα είναι να σώσουμε τη χώρα από τις εξαρτήσεις. Να, από τις εξαρτήσεις που υπάρχουν σήμερα από την ξένη βοήθεια. Να σώσουμε τη χώρα από την υπανάπτυξη και από το πισωγύρισμα. Να σώσουμε τη χώρα από βαθιές ανισότητες και από φτώχεια. Αυτό είναι ένα πατριωτικό καθήκον, που αφορά όλες τις γενιές, τις δικές μας και τη γενιά των εικοσάρηδων.

Αυτή η πατριωτική εξέγερση θέλει την πιο μεγάλη υπέρβαση. Μια υπέρβαση που δεν είναι ο λαϊκισμός του «βγαίτε στους δρόμους». Είναι η μεγάλη υπέρβαση του να δουλέψουμε συλλογικά, ώστε μέσα σε δύο χρόνια να ανατρέψουμε την κατάσταση που ζούμε σήμερα. Αυτό απέδειξαν οι γενιές των Ελλήνων, οι νεολαίες των Ελλήνων και θα το αποδείξει και η σημερινή νεολαία ότι μπορούμε να το κάνουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θυμάτων του Πολυτεχνείου.

(Όλοι οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

Αιωνία τους η μνήμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στη συνέχεια της συζήτησης για το νομοσχέδιο που αφορά την «επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης στρατηγικών επενδύσεων».

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης. Έτσι ολοκληρώνεται ο κατάλογος των πρώτων έξι ομιλητών. Εάν οι Αρχηγοί των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ζητήσουν το λόγο, μπορούν να έχουν το λόγο μετά της ολοκλήρωσης της ομιλίας του κ. Μπεκίρη.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να θέσω υπό την έγκρισή σας μία πρόταση που γίνεται, να συνεχίσουμε τη συνεδρίαση μέχρι τις 3.30', επειδή μετά, λόγω της επετείου του Πολυτεχνείου είναι και η πορεία και το Κοινοβούλιο συνήθως διακόπτει κάθε χρόνο.

Οι συνάδελφοι που έχουν γραφεί για να μιλήσουν επί της αρχής, αλλά δεν θα έρθει η σειρά τους, θα τοποθετηθούν στην αυριανή συνεδρίαση. Δηλαδή, εάν δεν έχετε αντίρρηση να ψη-

φιστεί στις 15.30' επί της αρχής και όσοι μέχρι τότε δεν προλάβουν να πάρουν το λόγο, θα έχουν το λόγο στην αυριανή συνεδρίαση.

Συμφωνείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως για τη διαδικασία αυτή.

Ορίστε, κύριε Μπεκίρη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μελετώντας κάποιος την αιτιολογική έκθεση του υπό συζήτηση νομοσχεδίου αισθάνεται ότι επιτέλους τα πράγματα αλλάζουν σε αυτόν τον τόπο, ότι είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε χιλιάδες επενδύσεις, που θα φέρουν ανάπτυξη. Λαμβάνοντας δε υπ' όψιν ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία υλοποιείται στην πιο δυσχερή ιστορικά οικονομική θέση της χώρας μας, δικαίως αναζητά τον υπεύθυνο για να του αποδώσει τα εύσημα και δημοσιώς να τον συγχαρεί.

Τα πράγματα, όμως, δυστυχώς, δεν είναι ούτε τόσο απλά ούτε τόσο καλά για την Κυβέρνηση Παπανδρέου. Δύο είναι οι κύριοι παράγοντες που όχι απλώς δεν επιτρέπουν πανηγυρισμούς, αλλά αντίθετα οφείλουν να προκαλέσουν περισκεψη. Πρώτον, ότι δεν πρωτοπορείτε, δεν εφηύρατε την πυρίτιδα, όπως θέλετε να περάσετε στην κοινή γνώμη, αφού η νομοθετική βάση του νομοσχεδίου σας ήδη υπάρχει από το 2009 και από την Κυβέρνηση Καραμανλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Γιατί, όμως, αφήσατε τόσο καιρό ανεκμετάλλευτο και δεν υλοποιήσατε τον ήδη από το 2009 έτοιμο νόμο που παραλάβατε; Δεύτερον, σας δίνουμε δημόσια συγχαρητήρια για την έμπνευση, παρ' ότι δεν ανήκει η πατρότητα στην Κυβέρνηση. Όμως, αυτή η πρωτοβουλία είναι τελείως ασύμβατη, δεν είναι συμβατή με την πολιτική που ακολουθείτε.

Για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, κανείς δεν αμφισβητεί την πρόθεσή σας ως υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας να φέρετε επενδύσεις που θα στηρίξουν την οικονομική δραστηριότητα, θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη, θα καταπολεμήσουν την ύφεση, θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας. Γι' αυτό, άλλωστε, εδώ και αρκετούς μήνες σας έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις χαμηλού ή ανύπαρκτου δημοσιονομικού κόστους που θα διευκόλυναν την ανάπτυξη.

Διαπιστώνουμε με λύπη, όμως, ότι ούτε διάθεση να ακούσετε έχετε ούτε μπορείτε, όμως, να εφαρμόσετε τίποτα από όλα όσα φαντάζεστε, για τον απλούστατο λόγο ότι η ιδεολογική σας ταυτότητα αποδεικνύεται στην πράξη ως η πιο βαθιά, η πιο αντιλαϊκή, η πιο αντιαναπτυξιακή οικονομική πολιτική που έχετε ποτέ εφαρμόσει στον τόπο μας. Αντί για ανάπτυξη, οδηγείτε καθημερινά στο κλείσιμο χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αντί για ανάσες στην αγορά, μειώνετε δραματικά την αγοραστική δύναμη των πολιτών. Αντί για φορολογική δικαιοσύνη, επιτίθεστε με φοροδομική μανία κατά των μικρών και μεσαίων εισοδημάτων, κατά του μισθωτού, κατά του αγρότη, κατά του μικροεπαγγελματία, με ταυτόχρονη αύξηση και των έμμεσων και των άμεσων φόρων.

Πού είναι οι προϋποθέσεις προσέλκυσης των ξένων επενδύσεων; Πού είναι το σωστό, σταθερό φορολογικό καθεστώς, που θα μαγνητίζει και δεν θα απωθεί τις επενδύσεις; Πού είναι η σοβαρότητα στη διαχείριση των κρίσεων; Πού είναι ένας σαφής αναπτυξιακός προγραμματισμός; Εδώ δεν έχουμε ακόμη σήμερα αναπτυξιακό νόμο. Αυτό δεν σας προβληματίζει; Πού είναι η καταπολέμηση της διαφθοράς; Πού είναι ο περιορισμός, η παράκαμψη της γραφειοκρατίας;

Δυστυχώς για εσάς και για όλους μας, διεθνείς μελέτες και αξιολογήσεις δείχνουν ότι, αντί να βελτιωνόμαστε, κατακυλούμε σε θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη. Η μόνη αίσθηση που υπάρχει σε Έλληνες, αλλά και σε ξένους επενδυτές για το επενδυτικό τοπίο στη χώρα είναι ότι υπάρχει ποινικοποίηση του κέρδους, ποινικοποίηση της επιχειρηματικότητας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων» ως έμπνευση και φιλοσοφία θα μπορούσε να αποτελέσει μία απάντηση στο λάκκο της ύφεσης που δημιούργησε η Κυ-

βέρνηση Παπανδρέου και στον οποίο έριξε μέσα τον ελληνικό λαό.

Εμείς από την πρώτη στιγμή τονίσαμε ότι το μόνο ισχυρό αντίδοτο στην ύφεση είναι η ανάπτυξη. Εμείς πιστεύουμε στις επενδύσεις, πιστεύουμε στις διαδικασίες απλοποίησης αδειοδότησης, πιστεύουμε στη διαφάνεια, πιστεύουμε στην προστασία του περιβάλλοντος. Και σήμερα δεν στεκόμαστε στο γιατί χάσατε πολύτιμο χρόνο ενεργοποίησης του Νόμου Παπαθανασίου μέσω του «INVEST IN GREECE AE», που θα λειτουργούσε για τις επενδύσεις ως one stop shop, κάτι που εδώ και πολλά χρόνια ισχύει σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό κακώς έγινε, αλλά έγινε. Αντίθετα, σας διαβεβαιώνουμε με πράξεις και όχι με λόγια ότι θα είμαστε μαζί σας σε κάθε θετικό βήμα, αλλά και σθεναρά απέναντί σας σε κάθε λάθος επιλογή, σε σφάλματα και παραλείψεις. Σε πλήρη αντιδιαστολή με το δικό σας κακό παρελθόν, που καταψηφίζατε κάθε πρωτοβουλία μας μόνο και μόνο από αντιπολιτευτική διάθεση και αντικυβερνητικό μένος, εμείς έχουμε το θάρρος της γνώμης μας που εκπορεύεται από το εθνικό και όχι από το κομματικό συμφέρον και επικροτούμε βασικές πτυχές του νομοσχεδίου, όπως τη γενική αρχή προσέλκυσης των επενδύσεων, τις ρυθμίσεις που αφορούν στην ταχύτερη υλοποίηση στρατηγικών ιδιωτικών επενδύσεων, την καθιέρωση της άπρακτης συμφωνίας στις περιπτώσεις κωλυσιεργίας της δημόσιας διοίκησης, την ένταξη και των δημοσίων επενδύσεων στη διαδικασία επιτάχυνσης.

Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι να διατυπώσουμε και τις σοβαρές μας επιφυλάξεις σε τρία κεφαλαιώδους σημασίας ζητήματα.

Πρώτον, ότι η προσπάθειά σας κινδυνεύει να πέσει στο κενό, καθώς αντί να περιορίζετε τη γραφειοκρατία, γιγαντώνετε τους πόλους λήψης των αποφάσεων. Το κάνουν με τη συναρμοδιότητα τριών Υπουργείων στο «INVEST IN GREECE AE». Δημιουργείτε επιπλέον Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων, ενώ ήδη υφίσταται αντίστοιχη Διυπουργική Επιτροπή από το 2001 με δικό σας νόμο, καθώς επίσης και άλλη επιτροπή για τα έργα, στην οποία προεδρεύει ο κ. Ρέππας, ο Υπουργός Υποδομών. Συγκροτείτε νέα Γενική Γραμματεία Στρατηγικών Επενδύσεων, που προφανώς και θα οδηγήσει σε επικάλυψη αρμοδιοτήτων. Εάν σε όλα αυτά προσθέσουμε και το ρόλο του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης κ. Παγκάλου, τότε μετά βεβαιότητας μπορούμε να μιλήσουμε για ένα εκρηκτικό μίγμα που μάλλον θα δυναμτίσει, παρά θα δημιουργήσει ένα φιλικό προς τις επενδύσεις κλίμα.

Δεύτερον, διατυπώνουμε ενστάσεις στο εάν και κατά πόσο με το συγκεκριμένο νομοθέτημα προφυλάσσεται η διαφάνεια, σημαντικό κίνητρο προσέλκυσης δημοσίων επενδύσεων, ιδιωτικών επενδύσεων κ.λπ.. Σας αναφέρουμε χαρακτηριστικά τόσο τις περιπτώσεις για την πιθανότητα απευθείας ανάθεσης δημοσίων στρατηγικών επενδύσεων, όσο και για τις φορολογικές ελαφρύνσεις που προβλέπεται να έχετε ήδη την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Τρίτον, διατυπώνουμε ενστάσεις ως προς τις διατάξεις του νομοσχεδίου που αφορούν στην πολεοδομική, περιβαλλοντική και χωροταξική νομοθεσία. Αλλά για όλα αυτά θα έχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, οι διαπληκτισμοί, οι κόντρες, η μεταβίβαση των ευθυνών από τον έναν Υπουργό στον άλλον, οι διαψευθεσίες από την πραγματικότητα υψηλές προσδοκίες που δημιουργήθηκαν στην περίπτωση του Αστακού οδηγούν στο αντίθετο αποτέλεσμα και αντί για fast track, βλέπω να οδηγούμαστε σε fast trap.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μόλις την περασμένη Κυριακή ο Πρωθυπουργός ζήτησε συναίνεση και συνεννόηση για να αντιμετωπίσει η χώρα την κρίση. Η μέχρι σήμερα διαδρομή της Κυβέρνησης μάς κάνει δύσπιστους ως προς τις προθέσεις σας, ανοιχτούς, όμως, αν μάθετε να ακούτε, να αποδέχεστε, να αλλάξετε πολιτική.

Εμείς, όμως, από τον Πρωθυπουργό και από την Κυβέρνηση ζητούμε περισσότερη σοβαρότητα, γιατί σας διαβεβαιώνω ότι φαινόμενα όπως αυτά που ζήσαμε με την περίφημη διακαναλική

συνέντευξη του κ. Παπανδρέου και την κίβδηλη απειλή πρόωγων εκλογών στην περίπτωση της μη εκλογής των εκλεκτών του, προκάλεσαν κλυδωνισμούς σοβαρούς στην οικονομία μας, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσουν πόλο προσέκλυσης επενδύσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μιχαήλ Μπεκίρη από την Αξιοματική Αντιπολίτευση.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει ζητήσει το λόγο και έχει δεκαπέντε λεπτά από του Βήματος.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να σκεφθούμε τα πραγματικά συνοδά περιστατικά.

Κάθε χρόνο, κύριε Υπουργέ, στην αγορά εργασίας μπαίνουν εκατόν ογδόντα χιλιάδες άτομα. Ανάμεσά τους, οι εκατόν τριάντα χιλιάδες είναι λαθρομετανάστες. Η ομολογία είναι του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως εδώ μέσα, σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι τόσο μπαίνουν κάθε χρόνο χωρίς να φεύγουν. Δεν περνάνε τράνζιτ για να πάνε σε άλλη χώρα. Μένουν εδώ και εφόσον μένουν εδώ, διεκδικούν ένα κομμάτι ψωμί, άλλοι με την επαιτεία, οι λιγότεροι με το έγκλημα και οι περισσότεροι διεκδικώντας μία δουλειά. Αρα εμείς πρέπει να εξασφαλίσουμε κάθε χρόνο εκατόν ογδόντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αυτό δεν αλλάζει. Δεν μπορεί να αλλάξει.

Από τη στιγμή που όλοι συμφωνούμε ότι οι πελατειακές σχέσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια φόρτωσαν το δημόσιο με υπερτριπλάσιο αριθμό από την αναγκαία σύνθεση, δηλαδή, χρειάζονται περίπου τετρακόσιες χιλιάδες και η απογραφή, η οποία έγινε με αίτημα δικό μας προς τον Πρωθυπουργό, έβγαλε πάνω από ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες, σημαίνει ότι δεν μπορεί να πάνε άλλοι στο δημόσιο. Θα ήταν τρέλα να υιοθετήσουμε ακραίες φωνές που ακούστηκαν κάποτε στην Αίθουσα να βάλουμε άλλους εκατό χιλιάδες στο δημόσιο. Θα είχαμε «γονατίσει». Επομένως, λοιπόν, το δημόσιο έχει «μπουχτίσει». Δεν μπορεί να πάρει άλλους.

Ποιος φορέας, λοιπόν, μπορεί να δώσει δουλειά; Η ιδιωτική πρωτοβουλία, αυτήν την οποία κατ' επανάληψη «κανιβαλίζουμε».

Ανέφερε πριν από λίγο ο εισηγητής μας τους γνωστούς χαρακτηρισμούς «ο κακός εργοδότης, ο κακός επιχειρηματίας, ο κακός ο έμπορος, όλα αυτά τα κακά». Έτσι είναι, έτσι περιγράφεται. Δηλαδή βρίζουμε αυτόν ο οποίος δίνει ζωή και τροφή σε εκείνον ο οποίος μόνος του δεν μπορεί να την εξασφαλίσει. Περί αυτού πρόκειται.

Δεν νομίζω να υπάρχει κανένας ανάμεσά μας που να πιστεύει ότι κάποιος μπορεί να είναι αυτάρκης και θέλει να γίνει υπάλληλος ενός άλλου. Όλοι θέλουν να μπορέσουν να κάνουν ένα βήμα προς τα πάνω. Γι' αυτό γίνονται δικηγόροι, γι' αυτό γίνονται γιατροί, γι' αυτό γίνονται πολιτικοί μηχανικοί. Οι περισσότεροι, όμως, δυστυχώς, δεν μπορούν μόνοι τους να θρέψουν τον εαυτό τους και την οικογένειά τους. Πρέπει να ακουμπήσουν σε κάποιον. Αυτός ο κάποιος θεωρείται εκ προοιμίου είναι «ο εχθρός της κοινωνίας». Ακούστε σχήματα οξέυμωρα και αντιφατικά. Εγώ σας λέω, αν όλοι αυτοί μια μέρα τα παράταγαν, τι θα έκαναν όλοι οι άλλοι, οι οποίοι εν τοις πράγμασι έχουν αποδείξει ότι δεν μπορούν να ζήσουν τον εαυτό τους;

Αρα, λοιπόν, το θέμα είναι πώς θα δώσουμε ευκαιρία σε αυτήν την παγκόσμια οικονομική κρίση να βρεθούν τρελοί να επενδύσουν, πώς θα μπορέσουμε να τους δώσουμε μια πλασματική εικόνα -γιατί πραγματική εικόνα αδυνατούμε να δώσουμε, κύριε Υπουργέ- για να έρθουν κάποιοι να φέρουν τα λεφτά τους εδώ.

Φανταστείτε ποιος είναι αυτός ο οποίος έχει ευκαιρίες να πάει σε αναδυόμενες αγορές σε όλο τον κόσμο, να πληρώνει ελάχιστα στη φορολογία, να έχει ένα πλαίσιο εργασιακό γι' αυτόν ιδανικό -που για μας, αν θέλετε, είναι βάρβαρο, μεσαιωνικό- ο οποίος έχει τη δυνατότητα να κάνει τις δουλειές του μέσα σε δεκαπέντε ημέρες και επιλέγει να έρθει εδώ. Γιατί να έρθει εδώ εις την χώραν της αστάθειας; Γιατί να έρθει εδώ να δώσει 45% φορολογία, όταν μπορεί να δώσει 10% στη Βουλγαρία και 11% στην

Κύπρο; Γιατί να έρθει εδώ; Για να έχει την απειλή της κατάληψης κάθε ημέρα από τον οποιονδήποτε έχει μάθει έτσι; (Έχει συνηθίσει έτσι, γιατί του το επιτρέπαμε έτσι σε όλη αυτήν την περίοδο της μεταπολίτευσης); Γιατί να έρθει εδώ; Πείτε μου. Τον έχουμε ανάγκη να έρθει εδώ; Τον έχουμε ανάγκη να έρθει εδώ. Γιατί αν δεν έρθει εδώ, δεν θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε. Πτωχεύουμε!

Ποιο είναι το πλαίσιο, λοιπόν; Όταν πριν από ένα χρόνο φώναζα στη Βουλή «πάρτε, κύριε Πρωθυπουργέ, τις επενδύσεις από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας» -γιατί ήταν τρία χρόνια εκεί, προτάσεις από τον Αλογοσκούφη ακόμα και από τον Παπαθανασίου- «και δώστε τες στον κ. Παμπούκη», ομολογώ ότι ευχαριστήθηκα για το αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να κάνετε πολλά. Αυτά που κάνετε και εμείς υπερψηφίζουμε είναι η αρχή. Δεν φτάνουν. Να ξέρουμε τι λέμε εδώ μέσα. Δεν φτάνουν. Οι προθέσεις είναι καλές.

Ξεκινάει κάποιος, λοιπόν, ονειροπόλος, ρομαντικός, εραστής της Ελλάδας, φιλέλληνας και λέει «πάω να επενδύσω στην Ελλάδα, παρ' ότι το κλίμα είναι το αρνητικότερο που υπάρχει στην ευρύτερη περιοχή Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Βαλκανίων, το χειρότερο περιβάλλον». Έρχεται εδώ και η διάθεση της ελληνικής πολιτείας, όπως καταγράφεται τώρα με την προσπάθεια που κάνει ο κ. Παμπούκης, είναι θετική. Έρχεται ο οποιοσδήποτε εδώ «ζουρλός» ή μη ζουρλός και του γίνεται μια ένσταση και πάει στο Συμβούλιο Επικρατείας. Γεια χάρη!

Διερωτάστε γιατί έφυγε το Κατάρ από τον Αστακό, όταν είχε εγερθεί ολόκληρο θέμα, αν ένας θάμνος στην άκρη ενός λοφίσκου πρέπει να φύγει ή όχι; Έφυγε μια τεράστια επένδυση. Είμαστε σοβαροί; Υπάρχει ένας «τρελός» εδώ ανάμεσά μας -πώς τον λένε, Βωβό μου φαίνεται- που βάζει τα λεφτάκια του και πάει να τα δώσει εκεί για να φτιάξει μια περιοχή όπου δεν περπατάει άνθρωπος, αφού δεν γίνεται άνθρωπος να περπατήσει από τις οχιές και τα ποντίκια και πάει να ρίξει 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ και εμείς του λέμε «όχι». Το λέει όλη η Βουλή, διακόσιοι εβδομήντα Βουλευτές στους τριακόσιους. «Όχι» σου λέει -ποιος;- ο σύμβουλος του Συμβουλίου της Επικρατείας. «Όχι». Διακόσιοι εβδομήντα Βουλευτές λένε «ναι», ένας λέει «όχι». Κόλλησε η υπόθεση.

Δέκα χιλιάδες άνεργοι άνθρωποι θα δούλευαν στο έργο. Τώρα είναι στο Ταμείο Ανεργίας και τους πληρώνετε από αυτά που δεν έχουμε. Πείτε μου, λοιπόν, ποιες είναι οι λογικές. Μακάρι να υπήρχαν άλλοι δέκα, είκοσι, τριάντα κουζουλοί να επενδύσουν εις την Ελλάδα.

Με το Συμβούλιο της Επικρατείας τι θα κάνετε; Εάν δεν βρείτε τρόπο μέσα από τις ασφυκτικές πράγματι διατάξεις του Συμβουλίου Επικρατείας να δίνεται λύση από το μοχλό ανάσχεσης που λέγεται «Συμβούλιο Επικρατείας», μην προχωράτε τίποτα, κύριε Υπουργέ. Μην προχωράτε. Πρέπει να υπάρχει απάντηση μέσα σε ένα μήνα. Και εν τέλει, πρέπει να βρείτε τον τρόπο μεταξύ της διαφωνίας του Κοινοβουλίου και της εκτελεστικής εξουσίας, δηλαδή δύο εξουσιών μαζί -νομοθετική και εκτελεστική- απέναντι στο Συμβούλιο της Επικρατείας, να υπάρχει μία επιδιαιτησία. Δεν ξέρω πώς θα τον βρείτε. Λέμε, δηλαδή, εμείς οι δύο: «ναι». Λέει το Συμβούλιο της Επικρατείας: «όχι». Επικρατεί το Συμβούλιο της Επικρατείας. Νομοθετεί, δηλαδή, το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η εκτελεστική εξουσία μεταφέρεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το έχετε καταλάβει; Ποιες επενδύσεις ζητάτε; Εάν δεν βρείτε τρόπο να υπάρχει ένα «εφευρέσει», μία επιδιαιτησία, στη διαφορά μεταξύ Κοινοβουλίου και εκτελεστικής εξουσίας απέναντι στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ματαιοπονείτε. Θα σας κάνει την ένσταση. Και θα την κάνει την ένσταση ο οποιοσδήποτε καλοθελητής.

Βλέπετε τι γίνεται με τα δημόσια έργα. Ξεκινάει ένα δημόσιο έργο σήμερα ως σύλληψη και για να αρχίσει η υλοποίηση περνάει μια δεκαετία. Δεν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ, τα πράγματα;

Φώναζαν και ούρλιαζαν κάποιοι εδώ μέσα για την Αττική Οδό. Και σήμερα χωρίς Αττική Οδό δεν μπορούμε να κάνουμε. Φανταστείτε, σας παρακαλώ, όλοι εσείς που κυκλοφορείτε να κλείσει για μία εβδομάδα η Αττική Οδός. Πώς θα μετακινηθούμε; Πού θα πάμε; Έλεγαν ότι θα κοπεί ένα δεντράκι εκεί πάνω. Τώρα που περνάμε άνετα και σε είκοσι λεπτά είμαστε από τη μία μεριά της

Αθήνας στην άλλη, σκεφτόμαστε το δεντράκι; Φυτεύτηκαν και έγιναν παραπάνω τα δεντράκια. Άλλαξε τίποτα; Μας έχει πιάσει, λοιπόν, τρέλα τώρα ότι για οτιδήποτε είναι το περιβάλλον. Ναι, το περιβάλλον. Ποιος δεν θέλει το δασάκι να κάνει κι ένα πικ-νικ; Αλλά για να κάνεις πικ-νικ πρέπει να έχεις τα λεφτά να πας να πάρεις φρατζόλα, ψωμί και τυρί. Διαφορετικά δεν γίνεται πικ-νικ στο δασάκι.

Ας σκεφθούμε, λοιπόν, ότι το πρώτο πράγμα που χρειάζεται είναι να κάνουμε εδώ επενδύσεις. Και επενδύσεις δεν έρχονται. Και δεν έρχονται γιατί φοβάται ο άλλος να έρθει. Επαναλαμβάνω: Είναι ένα δειλό βήμα. Δεν ξέρω εάν αυτό το βήμα θα γίνει άλμα. Πιστεύω, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι μπορείτε να κάνετε και άλλα πράγματα. Εμείς θα σας ενισχύσουμε με την ψήφο μας. Πιστεύουμε πως κινείστε προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν φτάνει όμως. Πρέπει να δούμε τα πράγματα ευρύτερα.

Χρηματοδότηση για νέες επιχειρήσεις: Το ακούω. Επενδύσεις καινούργιες, με τη συμβολή βεβαίως των τραπεζών, για να υπάρχει ανάπτυξη. Ωραία. Αυτές όμως οι εταιρείες που βρίσκονται με-τάξύ φθοράς και αφθαρσίας, οι δοκιμασμένες μέσα στο χρόνο, οι οποίες τώρα δεν βγαίνουν επάνω γιατί έχουν αγριέψει τα επιτόκια, οι τράπεζες κλείνουν τα λεφτά, δουλειά δεν υπάρχει, αυτές τι θα γίνουν; Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρώτα πρέπει να σώσουμε αυτές τις επιχειρήσεις, δίνοντάς τους μέσα από το τραπεζικό σύστημα, από τη στιγμή που η πολιτεία ενισχύει το τραπεζικό σύστημα, ένα χρόνο αναπνοής. Δηλαδή, για πόσο υπολογίζουμε την κρίση; Τρία χρόνια; Για τρία χρόνια να εξυπηρετείται μόνο η δόση του δανείου και όχι το κεφάλαιο. Διαφορετικά θα κλείσουν αυτοί. Αναζητούμε, λοιπόν, να κάνουμε νέες επιχειρήσεις τη στιγμή που κλείνουν άλλες, έτοιμες εταιρείες, τις οποίες έχουμε στη χώρα. Για αυτές δεν ακούω καμμία προστασία. Δεν θα υπάρξει κάποια προστασία γι' αυτό το εργοστάσιο των τριάντα, σαράντα, πενήντα εργατών, που είναι μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας;

Κύριε Υπουργέ, επειδή οι επενδύσεις είναι πλέον δική σας ευθύνη και από εσάς θα ζητούν αύριο τα ρέστα, πρέπει επιτέλους να απαλλάξουμε τη χώρα από αυτό το στενό μαρκάρισμα, από το βραχνά που λέγεται «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ». Πολλές εταιρείες έπεσαν στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ». Έχει ο άλλος την επιχείρησή του από το 1965, δουλεύει τόσα χρόνια, σαράντα πέντε χρόνια, από την εποχή του πατέρα του, ο ίδιος, προσπαθεί, είναι «κατάλευκος» και σε αυτή την κρίση του «φεύγει» μία επιταγή. Τελείωσε. Τελείωσε από την άλλη μέρα. Δεν υπάρχει τράπεζα. «Εφυγε» μια επιταγή ενός φίλου στις αρχές του καλοκαιριού 50.000 ευρώ. Έχει επιχείρηση, ενοικιαζόμενα δωμάτια στη Μύκονο. Μία πολύ καλή δουλειά. Προσπάθησε σε όλες τις ελληνικές τράπεζες να πάρει 50.000 ευρώ, κύριε Υπουργέ, για να μην πέσει έξω το σύστημα. Δεν πήρε τις 50.000. Ο άνθρωπος οδηγείται σε πτώχευση και χάνει, ό,τι έφτιαχνε όλα αυτά τα χρόνια.

Επιτέλους, βγάλτε από τη ζωή των επιχειρηματιών τον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ», αυτόν τον εκβιασμό ο οποίος υπάρχει σήμερα και το ξέρετε όλοι οι Βουλευτές.

(Ζωνηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Σε όλους έρχονται και παρακαλάνε και κλαίνε. Βλέπουμε επιχειρηματίες με οικογένειες, σοβαρούς ανθρώπους να μην αντέχουν. Επιτέλους, πρέπει να κάνετε τέτοια βήματα. Καλή αυτή η προσπάθεια να προσελκύσουμε μεγάλους επιχειρηματίες.

Και το άλλο θέμα κύριε Υπουργέ. Δηλαδή, στην ουσία τι λέμε μεταφορικά; «Φέρτε όλοι, όλος ο κόσμος, απ' όλη την παγκόσμια κοινότητα τα μαύρα χρήματα να τα επενδύσετε στην Ελλάδα». Αυτό είναι, τα μαύρα χρήματα. Δεν ξέρω όλα αυτά τα χρήματα που έρχονται από πού είναι. Δεν ξέρουμε ούτε μπορείτε να το ελέγξετε. Και τα δικά μας, τα ελληνικά μαύρα χρήματα, δεν τα θέλουμε; Προσέξτε! Όλα τα μαύρα χρήματα του κόσμου, ελάτε να τα επενδύσετε στην Ελλάδα. Τα ελληνικά;

Εάν δεν βγει από τα σεντούκια, κύριε Υπουργέ το μαύρο χρήμα -αν θέλετε, το χρήμα που δεν έχει φορολογηθεί- δεν κάνουμε τίποτα. Το είπα στον Πρωθυπουργό, το λέω και σε εσάς. Πηγαίνετε τυχαίως με δύο εισαγγελείς να ανοίξετε δέκα, είκοσι, τριάντα θυρίδες διαφορετικών τραπεζών. Δεν θα βρείτε τα κλασικά δαχτυλίδια μέσα. Πεντακοσάρικα θα βρείτε μέσα, γιατί ο

άλλος φοβάται και τα κλειδώνει εκεί τα λεφτά. Κι αυτά τα λεφτά είναι ανενεργά. Δεν κερδίζει το κράτος τίποτα απ' αυτά τα λεφτά. Εάν αυτά τα λεφτά βγουν έξω, κύριε Υπουργέ, αμέσως το κράτος θα πάρει 23% και θα γυρίσει η αγορά και δεν θα κλείνουν μαγαζιά και δεν θα βάζουν λουκέτο, γιατί κάθε λουκέτο που μπαίνει είναι ένα κλάσμα μείωσης στο ΑΕΠ.

Ας καταλάβουμε ότι για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε, από τη μία πλευρά πρέπει να μειώνουμε το έλλειμμα, αλλά μπορεί το έλλειμμα ως νούμερο να μείνει εκεί που είναι, αυξάνοντας το ΑΕΠ. Αυτόματως, επέρχεται η μείωση. Αύξηση του ΑΕΠ, να μεγαλώσουμε την πίτα. Η πίτα είναι συγκεκριμένη όπως και να την κόψεις, τρίγωνη, τετράγωνη, στρογγυλή, όπως η κάθε κυβέρνηση, το μέγεθος είναι ίδιο. Πώς θα φάμε περισσότερο όλος ο ελληνικός λαός; Μεγαλώνοντας την πίτα.

Προχωρήστε, λοιπόν, προς αυτήν την κατεύθυνση. Δώστε κίνητρο στην αγορά να κινηθεί. Δεν κινείται τίποτα. Δώστε κίνητρα, ψυχολογικά κίνητρα και βεβαίως, υλοποιήστε την «απειλή» σας για συναίνεση, γιατί όπως το λέτε, ηχεί περίπου ως απειλή και εκλαμβάνεται από τη Νέα Δημοκρατία ως απειλή.

Καταστρέφεται ο τόπος. Χρειάζεται μία εθνική συνεννόηση. Δεν θα τραβάει ο καθένας από εδώ ή από εκεί. Τέλειωσε η ιστορία και το σόου της αντιμνημονιακής ρητορικής, που τι «ωφελεί» στον τόπο, κατά πόσον, εκτοξεύοντας την Αριστερά εκεί που ήταν το '58, περίπου στο 20%; Αυτό κατόρθωσε η αντιμνημονιακή ρητορική της Νέας Δημοκρατίας.

Τέλειωσε το παραμύθι. Από εδώ και πέρα, μπορούμε να βρεθούμε σε ένα πλαίσιο εθνικής συνεννόησης, όσοι μπορούμε, για να βοηθήσουμε τον τόπο; Διαφορετικά, ακόμα κι αν γίνουν διακόσια τέτοια νομοθετήματα, αποτέλεσμα δεν θα υπάρχει. Ο λαός θέλει μία ενθάρρυνση. Και η ενθάρρυνση είναι να υπάρξει, τουλάχιστον σε στοιχειώδη θέματα, μία εθνική συνεννόηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο και Αρχηγό του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γιώργο Καρατζαφέρη.

Το λόγο έχει ο Αξιότιμος Υπουργός Επικρατείας κ. Χάρης Παμπουκλής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο το οποίο παρουσιάζει η Κυβέρνηση για την επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης στρατηγικών επενδύσεων, είναι ένα συγκεκριμένο πλαίσιο σε μία συγκεκριμένη, δύσκολη οικονομική συγκυρία για τον τόπο, στην οποία βρίσκεται, όχι μόνο ο τόπος, αλλά και η Ευρώπη και θα έλεγα, αν μου επιτραπεί, και ο κόσμος.

Η Κυβέρνηση παρέλαβε μία κατάσταση -το γνωρίζουμε όλοι- εξαιρετικά κρίσιμη και κατόρθωσε, μέσα σ' ένα σύντομο χρονικό διάστημα, να δημιουργηθεί για την ελληνική Κυβέρνηση ο μηχανισμός στήριξης, ο οποίος θα μας δώσει το χρόνο, τον οποίο πρέπει να σπεύσουμε να εκμεταλλευτούμε, για να αντιμετωπίσουμε χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα, τα οποία έχει ο τόπος και χωρίς την επίλυση, των οποίων δεν θα μπορέσει ποτέ η Ελλάδα να βγει από διάφορα δεσμά κι ούτε θα μπορεί κανένας να δει μία προοπτική ευημερίας για τους Έλληνες.

Ακούστηκαν μέχρι τώρα πάρα πολλά και χρήσιμα πράγματα, τόσο στη συζήτηση στις επιτροπές, όσο στις τοποθετήσεις που έγιναν εδώ. Πρόκειται για ρεαλιστικές τοποθετήσεις. Όταν σκεφτόμουν μαζί με άλλους πώς θα καταρτιστεί αυτός ο νόμος, ανέτρεξα στην αρχή της μεσότητας του Αριστοτέλη.

Η αρχή της μεσότητας χρειάζεται. Φυσικά, χρειάζεται ανάπτυξη. Χρειάζεται να είναι πράσινη. Το μέτρο είναι σημαντικό. Χρειάζεται επίσπευση. Χρειάζεται διαφάνεια. Το μέτρο είναι κρίσιμο. Χρειάζεται, προφανώς, η δυνατότητα να εκδικάζονται οι προσφυγές. Ο χρόνος εκδίκασης είναι κρίσιμος. Διότι κύρια συνάρτηση της ανάπτυξης σήμερα και κύρια μεταβλητή της είναι ο χρόνος, αυτό το αδυσώπητο, πλην όμως στρατηγικό μέγεθος.

Δεν έχω καμμία δυσκολία. Άκουσα διάφορες τοποθετήσεις περί πατρότητας του νόμου. Δεν διεκδικώ εγώ πατρότητα ούτε η Βουλή είναι ένας τόπος στον οποίο υπάρχει η διαδικασία αναγνώρισης πατρότητας εξωγάμου τέκνου. Αντίθετα, πρέπει να έχουμε συνείδηση ότι οι νόμοι τους οποίους ψηφίζουμε είναι νόμοι που αφορούν όλους τους Έλληνες και είναι εποικοδομη-

τικό να μπορούμε να κτίζουμε σε κάτι καλό, για να δημιουργούμε κάτι καλύτερο.

Η θεσμική συνέχεια είναι κάτι το οποίο, όχι μόνο δεν πρέπει να μας οδηγεί σε στειρές αντιπαράθεσεις περί πατρότητας, αλλά θα πρέπει να γίνει οδηγός, κυρίως σε θέματα, τα οποία, θα έλεγα, δεν έχουν στενά πολιτικό χαρακτήρα, αλλά πολιτειακό και εθνικό χαρακτήρα.

Τι πρόβλημα έρχεται να λύσει αυτός ο νόμος; Αυτός ο νόμος, εν πάση περιπτώσει, είναι το μόνο πράγμα που έχει η Κυβέρνηση κατά νου στο σύνθετο θέμα της ανάπτυξης;

Εγώ θέλω να ξεκινήσω και να σας πω με μεγάλη ειλικρίνεια το εξής: Η ανάθεση, κύριε Πρόεδρε του ΛΑΟΣ, των επενδύσεων και μόνο των στρατηγικών -ετυχώς, δεν μου ανετέθησαν όλες οι επενδύσεις, αλλά μου ανετέθησαν οι πιο δύσκολες- στη σημερινή συγκυρία είναι ένα έργο ηράκλειο.

Οι συζητήσεις που γίνονται, επειδή ευελπιστούμε ότι ο νόμος θα διαρκέσει και σε περιόδους οι οποίες δεν είναι δύσκολες, έχουν την αξία τους. Όμως, σας διαβεβαιώνω ότι δεν υπάρχει πίσω από την πόρτα μου καμμία ουρά με έτοιμους επενδυτές, οι οποίοι διαγκωνίζονται για να επενδύσουν στην Ελλάδα!

Αυτή την εικόνα και τις υπερευαίσθησιες που δημιουργούνται από την εικόνα αυτή -παρακαλώ πολύ- θέλω να τις διασκεδάσω. Στα αλήθεια! Θέλω να πω ότι τιμώ και τη στάση κομμάτων, όπως αυτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας με τους αγώνες του. Αντιλαμβάνομαι ότι είναι μια θέση αρχής. Όμως, εμείς πρέπει να προχωρήσουμε, διότι πράγματι πρέπει να δημιουργηθεί μια μεγαλύτερη πίτα.

Και πώς θα δημιουργηθεί αυτή η πίτα; Βεβαίως, εννοείται ότι θα δημιουργηθεί και με μία αιμοδοσία και από το εξωτερικό και με μία ενίσχυση στο εσωτερικό.

Ας πούμε, λοιπόν, αυτόν το νόμο «fast track I». Άλλωστε, έχει γίνει και της μόδας. Θυμάστε και τα λογοπαίγνια που δημιουργήθηκαν. Κάποιος μίλησε για «φάστ τρακ-πατατράκ και όλα τα συναφή είδη». Εκτός από τα λογοπαίγνια είναι ένας νόμος που έχει μια συνέχεια. Θα ακολουθήσει και άλλος νόμος και θέλω να είμαι πολύ σαφής σε αυτό το σχέδιο.

Αυτός ο νόμος είναι ένας νόμος-πλαίσιο για τις διαδικασίες. Προσπαθεί να περιορίσει το χρόνο. Θα σας δώσω μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα, γιατί είναι ευθύνη μας ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων -που είναι το υψηλότερο στη συνείδησή μας όργανο στο οποίο πρέπει όλοι να λογοδοτούμε- να λέμε τις αλήθειες.

Θα ακολουθήσει και δεύτερη προσπάθεια, ουσιαστική. Η προσπάθεια αυτή θα αφορά την περικοπή αν θέλετε και την εκλογίκευση των ουσιαστικών ρυθμίσεων, όχι μόνο σε επίπεδο νόμου, διότι η πολυνομία και η πολυαρχία αποτελούν κρίσιμους και κακούς παράγοντες, όχι μόνο ως προς την ανάπτυξη, αλλά και ως προς τη γενικότερη έννοια της ευνομίας και όσον αφορά τις διοικητικές πρακτικές.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω πάρα πολύ σύντομα παραδείγματα. Όταν τα είδα, τότε αναλογίστηκα ότι κακώς δέχθηκα -και δεν θα μπορούσα να μη δεχθώ- αυτό το ρόλο. Όμως, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο.

Υπάρχουν τρεις μεγάλες διαδικασίες αδειοδότησης: αδειοδότηση ιδιωτικών επενδύσεων, αδειοδότηση διαγωνιστικών διαδικασιών μεγάλων δημόσιων έργων και διαδικασία αδειοδότησης διαγωνιστικών μεσάων.

Θα σας πάρω την πρώτη, την πιο αθώα. Για τις ιδιωτικές επενδύσεις τι χρειάζεται; Κατάθεση αίτησης εντολής φακέλου ΕΤΕΑΠ από επενδυτή, αξιολόγηση σκοπιμότητας και πληρότητας, απόφαση διυπουργικής επιτροπής κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ..

Το Τεχνικό Επιμελητήριο, το οποίο όπως ξέρετε, εργάζεται στην πράξη -είναι οι άνθρωποι οι οποίοι πραγματικά δίνουν ουσία και πλαισιώνουν- έχει περιγράψει διαδικασίες -και μάλιστα το έγγραφο θα το καταθέσω, γιατί είναι και μεγάλο για να σας το διαβάσω- οι οποίες προβλέπουν ότι για σύμβαση με μελετητή -όπου η σύμβαση με μελετητή είναι ένα αρχικότατο στάδιο βεβαίως, δεκαεννέα με είκοσι μήνες- φτάνουμε για συνολικό απαιτούμενο χρόνο σύλληψης, εκπόνησης και έγκρισης μελέτης ενός δημόσιου έργου κατά το Τεχνικό Επιμελητήριο στους σαράντα με εξήντα οκτώ μήνες. Συνολικός απαιτούμενος χρόνος των διαδικα-

σιών, από τη στιγμή της σύλληψης, μέχρι τη μελέτη και την εγκατάσταση του αναδόχου κατασκευής ενός δημοσίου έργου οδοποιίας: εβδομήντα με εκατόν έξι μήνες.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Επικρατείας κ. Χαράλαμπος Παμπούκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι πάρα πολύ δύσκολο να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση μ' ένα νόμο -και έχω πλήρη συνείδηση- ακόμα κι αν ο νόμος είναι νόμος καλής συνέχειας προηγούμενου νόμου. Τώρα, σε ποιον ανήκει, αν είναι δικός μου ή του κυρίου -ανεφάρθη ο τότε Υφυπουργός- Παπαθανασίου, είναι ασήμαντο. Νόμος όλων των Ελλήνων θα γίνει και θα πρέπει να είναι ένας νόμος ο οποίος θα αποσκοπεί και θα προσπαθεί αποτελεσματικά να επιλύσει το πρόβλημα. Και το πρόβλημα, το μέγεθος του οποίου σας περιέγραψα, είναι εδώ. Αυτό είναι. Είναι πάρα πολύ δύσκολο.

Θα ακολουθήσει, λοιπόν, πολύ σύντομα, ευελπιστώ εντός διμήνου, τριμήνου, νόμος ο οποίος θα προβαίνει και στις ουσιαστικές περικοπές ρυθμίσεων, στην εκλογίκευση των ουσιαστικών ρυθμίσεων. Διότι αυτός είναι ένας νόμος πλαίσιο ο οποίος εντοπίζει το θέμα του χρόνου διαδικασιών.

Ο πρώτος στόχος του, για να είμαστε σαφείς, είναι ένας στόχος προσέλκυσης επενδύσεων, θα έλεγα και υλοποίησης αλλοδαπών επενδύσεων. Έχει την αξία του το αλλοδαπό, είναι φρέσκο χρήμα. Στη συνέχεια, υπάρχουν και οι εγχώριες επενδύσεις, οι οποίες κι αυτές ταλανίζονται από τα ίδια προβλήματα, με μία διαφορά, βέβαια, ότι ο ξένος επενδυτής, αυτός ο οποίος δεν είναι εδώ, δεν ζει εδώ, δεν διαβιώνει εδώ, αυτός ο οποίος προσπαθεί να έρθει στην ελληνική αγορά, είναι λιγότερο προφυλαγμένος από πλευράς γνώσεως των πρακτικών, οι οποίες ισχύουν εδώ. Αυτή είναι η αλήθεια. Και βεβαίως, υπάρχει μία δεύτερη αλήθεια, την οποία τη θίξατε, που είναι ότι έχει και άλλες επιλογές. Δεν είμαστε μόνοι μας στον κόσμο. Θα συγκρίνει.

Τι χρειάζεται; Ποιος θα πρέπει να είναι ο τελικός στόχος μας; Ο τελικός στόχος μας φυσικά, θα πρέπει να είναι να παταχθεί η γραφειοκρατία, όχι σε γενικό αφορισμό, αλλά συγκεκριμένα τι, πώς -είναι δουλειά αυτό πολύ σημαντική και πάρα πολύ δύσκολη- και να δημιουργηθεί ένα σταθερό πλαίσιο. «Σταθερό» σημαίνει στο εργασιακό περιβάλλον, στο φορολογικό περιβάλλον. Δεν μπορεί να αλλάζουν οι νόμοι συνεχώς, διότι δεν μπορεί κανένας να κάνει μία απόσβεση, να υπολογίζει ακόμα κι αν έχει κόστος, ακόμα κι αν σε σχέση με άλλες χώρες, για άλλους λόγους μπορεί να προτιμηθεί την Ελλάδα. Θα πρέπει τουλάχιστον να ξέρει ότι αυτό το οποίο υπάρχει είναι κάπως σταθερό για μία επένδυση, η οποία είναι μεγάλη.

Και για να είμαι και σαφής, εγώ μιλάω για στρατηγικές επενδύσεις, γιατί αυτές θα σύρουν στην πραγματικότητα και αυτές είναι οι μόνες ικανές να σύρουν ένα χορό ανάπτυξης. Γιατί; Διότι μόνο μεγάλες οντότητες, με πολύ μεγάλα έργα, είναι αυτές οι οποίες μπορούν αντιμετωπίσουν και το συστημικό κίνδυνο τον οποίο έχει η χώρα. Θα αναφερθώ και σε παραδείγματα συγκεκριμένα, αν θέλετε κι αν χρειαστεί.

Θέλει, λοιπόν, να είναι σταθερό. Θέλει να είναι και ανταγωνιστικό. Ετέθη το θέμα της φορολογίας. Και εδώ υπάρχει μία προσπάθεια. Η φορολογία τι είναι; Έπρεπε εν μέσω αυτής της πρωτοφανούς κρίσεως, βεβαίως να υπάρξουν έσοδα. Υπήρχε το θέμα των εσόδων. Και αυτό είναι υποχρέωσή μας. Υπάρχει όμως και μια πολιτική μη υποχρεώσών μας, υπάρχει ένα «λίπος», το οποίο -κάποιο προηγούμενος ομιλητής το είπε- δεν μας το επιβάλλει το μνημόνιο. Κάποιος είπε ότι εγώ καλύφθηκα. Όχι, δεν είναι θέμα μνημονίου αυτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εγώ το είπα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εσείς το είπατε, κύριε Σκυλλάκο. Με συγχωρείτε. Είναι κάτι το οποίο αποβλέπει στο να μπορέσουμε να εντοπίσουμε διαρθρωτικά προβλήματα, έστω σε επίπεδο διαδικασιών, τα οποία δεν στοιχίζουν.

Κι είναι ένας νόμος, που στην πραγματικότητα είναι και φθηνός, θα έλεγα. Γιατί δεν στοιχίζει λεφτά αυτός ο νόμος, δεν επιβαρύνει τον προϋπολογισμό. Είναι ένας νόμος που κοινωνικά

μπορεί να αποδώσει δουλειές. Και όταν λέμε «δουλειές», εννοούμε δουλειές. Έχει, λοιπόν, και έναν έντονο κοινωνικό χαρακτήρα, όταν ελπίζω, δημιουργηθεί και κάτι συγκεκριμένο, το οποίο έτσι και αλλιώς θα έρθει προς κρίση στη Βουλή και θα αναλάβει όλη η Βουλή τις ευθύνες της απέναντι στον πολιτισμό, όχι μόνο του autonόητου, αλλά και του συγκεκριμένου.

Πρώτος στόχος, ο τρόπος προσέλλυσης. Δεν είμαστε η μόνη χώρα που θα έχει κάτι τέτοιο και θα σας πω παραδείγματα. Η Ουγγαρία έχει κάτι παρόμοιο, η Ρουμανία, για να μην αναφερθώ στη γείτονα Τουρκία η οποία έχει fast track ρεκόρ, δηλαδή μπορείς με απόφαση του Πρωθυπουργού, χωρίς καμμία διαδικασία, επειδή έτσι αποφασίζει ο κ. Εντοργάν, σε δεκαπέντε μέρες να έχεις άδεια. Ξέρω τουλάχιστον επτά περιπτώσεις μεγάλων επενδύσεων, οι οποίες έφυγαν από μας και πήγαν στην Τουρκία.

Πρέπει να είμαστε και ανταγωνιστικοί. Βέβαια, χρειάζομαστε και ένα θεσμικό πλαίσιο, κάτι να δείξουμε ότι είμαστε ελκυστικοί, ότι κάτι κάνουμε, ότι κάτι μπορούμε να κάνουμε.

Ο δεύτερος στόχος: να είναι λειτουργικός ο νόμος. Εδώ υπάρχει και μια άλλη αρχή. Υπάρχουν, βεβαίως, ορισμένες επιλογές που έγιναν, γιατί πώς θα γίνει η σύντηξη; Οι επιλογές αυτές, λοιπόν, έγιναν στην εξής βάση: Οι Υπουργοί και η Βουλή είναι πιο εξουσιοδοτημένοι, πιο νομιμοποιημένοι -για να είμαι πιο ακριβής- να παίρνουν ορισμένες αποφάσεις έναντι της γραφειοκρατίας. Είναι επιλογή. Το λέω ευθαρσώς. Δεν θεωρώ ότι υπάρχει Υπουργός, ο οποίος θα πάει χωρίς να λάβει υπόψη του την υπηρέση. Χρειάζεται, όμως, όλη αυτή η γραφειοκρατία, η οποία δεν ελέγχεται απαραίτητα σε όλες τις διαδικασίες; Θα δούμε το θέμα και στη συζήτηση των άρθρων.

Ο τρίτος στόχος αυτού του νομοσχεδίου, ο οποίος επαναλαμβάνει είναι μέρος μιας συνολικότερης αναπτυξιακής στρατηγικής, είναι ο παιδευτικός χαρακτήρας του. «Παιδευτικός» σημαίνει ότι αποτελεί παράδειγμα, διότι η τελική ουσία της πολιτικής είναι αυτό νομίζω, είναι το παράδειγμα, το οποίο δίδεται με συγκεκριμένη στάση, αλλά και με συγκεκριμένους λόγους. Και ο νόμος έχει μια παιδευτική αξία. Υπάρχουν καλοί-κακοί. Εκπαιδεύουν καλώς ή κακώς σε νοοτροπίες. Εδώ, λοιπόν, ποια είναι η ουσία του; Η ουσία του είναι ότι πρέπει επιτέλους να αντιληφθούμε ότι πρέπει να είμαστε σ' αυτή τη συγκυρία φιλικόι προς τον κίνδυνο και προς την ορθή, υγιή επιχειρηματικότητα.

Εντυπωσιάστηκα με μια παρατήρηση του εκπροσώπου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο οποίος με παρατήρησε, ίσως και σωστά -θα το λάβω υπόψη- μήπως νοθεύω τον υγιή ανταγωνισμό με αυτό το νομοσχέδιο. Αλλά θα έλεγα ότι το να υπάρχει ένας υγιής ανταγωνισμός, είναι κάτι το οποίο έχει κοινωνικό ενδιαφέρον. Διότι χωρίς τον ανταγωνισμό, χωρίς τον κίνδυνο, θα έλεγα, δεν μπορεί να υπάρξουν επενδύσεις και χωρίς επενδύσεις δεν μπορεί να υπάρχουν δουλειές. Το να γίνει μια συζήτηση, στην οποία λέγονται αυτά τα οποία λέμε σήμερα στη Βουλή, είναι από την άποψη αυτή θετικό. Βεβαίως, σε μια πολιτεία η οποία θα λειτουργούσε άριστα, είναι απολύτως αυτονόητο ότι αυτός ο νόμος δεν θα χρειαζόταν. Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να αναφερθώ περισσότερο.

Όταν λέμε για ανάπτυξη και επενδύσεις, δεν εννοούμε οτιδήποτε συλλήβδην. Κατ' αρχάς, να βάλουμε ένα κριτήριο ποιοτικό και ποσοτικό. Τι συζητάμε; Συζητάμε για μια, δυο, τρεις επενδύσεις -μακάρι- οι οποίες τι θα ήταν δηλαδή; Ε, θα ήταν, αν θέλετε, κάποιας εντάσεως που υπερβαίνει το τοπικό στοιχείο της ανάπτυξης και επηρεάζει το εθνικό επίπεδο. Το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου είναι προφανές ότι δεν ήταν έργα τοπικού χαρακτήρα. Δεν έγινε το αεροδρόμιο για τα Σπάτα. Μιλάμε για τέτοιας εντάσεως έργα. Αυτά είναι στρατηγικά. Δεν μπορεί να υπάρξει και καλύτερος ορισμός.

Θα έλεγα επίσης ότι δεν αφορά προφανώς μόνο τις ξένες επενδύσεις. Αφορά και τις ελληνικές επενδύσεις. Μακάρι, διότι όλοι πρέπει να μπορούν να τύχουν, εφόσον πληρούνται τα κριτήρια, μιας ευεργετικής διαδικασίας, η οποία θα πρέπει στο μέλλον να γενικευθεί.

Δεν θα πρέπει να υποτιμήσουμε και την κοινωνική μεγάλη πτυχή και αξία, την οποία έχει μια επένδυση. Έχει και κοινωνικό χαρακτήρα. Πώς να το κάνουμε; Δημιουργεί θέσεις εργασίας.

Ο νόμος, δεν είναι ένας νόμος τυφλός στα κριτήρια. Έχει μια

δυνατότητα επιλογής για κοινωνικούς λόγους, αρκεί να είναι βιώσιμα. Είναι ένας νόμος, ο οποίος ανταποκρίνεται επίσης και σ' ένα αναπτυξιακό μοντέλο. Θέλεις μια μεταφορά γνώσεως. Την επιδιώκουμε. Μόνο η γνώση θα μας καταστήσει ανεξάρτητους.

Όλα αυτά, επαναλαμβάνω, σε μια αρχή μεσότητας. Βεβαίως, κανένας δεν έχει την πρόθεση ούτε να θίξει ούτε να παραβιάσει το περιβάλλον. Θα έλεγα, ανάπτυξη: «ναι», πράσινη ανάπτυξη: «ναι», αλλά ανάπτυξη κίολας. Δηλαδή, θα πρέπει να βρούμε έναν μέσο όρο.

Ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ στην ομιλία του πριν από λίγο μίλησε για το θέμα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Είναι προφανές ότι όταν ο Μοντεσκιέ -θα μου επιτρέψετε να σας πω- έγραφε το περίφημο πόνημά του, στο οποίο στηρίζονται όλες οι σύγχρονες δημοκρατίες μας, «De l' esprit des lois», διά του πνεύματος των νόμων, στις τελευταίες σελίδες του, όταν σύστησε τις τρεις αυτόνομες, αυτοτελείς μεταξύ τους εξουσίες, αναρωτήθηκε και το διαβάσεις: «Τι θα γίνει εάν αυτές εμπλακούν; Πως θα λυθεί αυτή η διαφορά;» Αυτό που λέγατε. Και απάντησε. «Par la force des choses», έγραψε. Δηλαδή από τη δύναμη των πραγμάτων.

Τι θα σήμαινε αυτό πολιτικά; Διότι δεν μπορεί να αναιρέσει κανένας την ανεξαρτησία του δικαστικού προφανώς. Ούτε η Βουλή. Αυτό θα σήμαινε ότι σε μια εποχή εθνικής κρίσης, βεβαίως χρειάζονται εθνικές συνεννοήσεις, όχι μόνο μεταξύ των κομμάτων -ευκτέον- χωρίς όμως η Αντιπολίτευση να χάνει τον αυθεντικό της ρόλο, που είναι η κριτική, για να γίνεται κάτι καλύτερο. Χρειάζονται, όμως και συνεννοήσεις μεταξύ των εξουσιών στη βάση προγραμματικών, μεγάλων συμφωνιών, όπως είναι το αυστριακό μοντέλο.

Μπορεί να υπάρξει μια προγραμματική σύγκλιση. Δεν υποχρεώνεις το Συμβούλιο της Επικρατείας τι θα κρίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά ξέρουμε όλοι ποιες είναι οι κατευθύνσεις της πολιτείας μας ως σύνολο. Είναι προς σκέψη. Άλλη απάντηση δεν υπάρχει σε αυτό. Πάντως, δεν υπάρχει δυνατότητα εφετείου υπό την έννοια αυτή. Υπάρχει, όμως, δυνατότητα συνεννόησης. Είναι η δύναμη των πραγμάτων. Είναι μια συγκυρία, στην οποία πρέπει να συνεννοηθούμε -πώς θα γίνει- όλες οι εξουσίες, χωρίς να θίγεται η αυτοτέλεια της κάθε μίας.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι εγώ χαιρετίζω την αλλαγή στάσης και λέω ότι είναι απολύτως αναγκαίο σήμερα να φύγουμε από την κουλτούρα του «αντί» και να πάμε εις την κουλτούρα του «συν». Το «αντί» θέλει πρόταση. Αντιπολίτευση: «ναι» με συγκεκριμένη πρόταση. Διότι είναι υποχρέωση να υπάρχει μια, αν θέλετε, δυνατότητα επιλογής. Αλλιώς είναι στείρο.

Άρα, οτιδήποτε έχει σχέση με τη συνεννόηση, με τη συμμετοχή, με τη σύνθεση είναι αξία την οποία ο τόπος σήμερα χρειάζεται. Προσωπικά εγώ, αλλά και η Κυβέρνηση δια στόματος Πρωθυπουργού, το επιδιώκει.

Άκουσα επίσης και περί νεοφιλελεύθερων. Εγώ, λοιπόν, να σας πω κάτι. Νομίζω ότι αυτή η ετικετολογία δεν είναι σωστή. Δεν υπάρχουν ετικέτες. Ας κριθεί κάτι με βάση αυτό το οποίο είναι. Ο νόμος από μόνος του δεν έχει ετικέτα ούτε ιδεολογία. Είναι αυτός που είναι. Βεβαίως, μπορεί να έχει αποτελέσματα προφανώς, ως υπερδομή, αλλά από μόνος τους δεν μπορεί να κριθεί.

Εν πάση περιπτώσει, σ' αυτό το νόμο, που είναι νόμος πλαίσιο, δεν μπορεί να γίνει μια δίκη προθέσεως. Ας δούμε τι θα έρθει, και θα κριθεί. Και εν πάση περιπτώσει, αυτό το οποίο θα κριθεί θα δώσει και την τελική ταυτότητα.

Επίσης, άκουσα μια, θα έλεγα, φιλική κριτική, η οποία αφορά τα θέματα Υπουργών, ποιος έχει το «INVEST IN GREECE AE», το επενδύει στην Ελλάδα κ.λπ.. Λοιπόν, εμείς το κάναμε για οικονομία. Δεν δημιουργούμε νέους θεσμούς. Δεν υπάρχει τέτοια ανάγκη. Προσπαθούμε να αναδιοργανώσουμε και να αξιοποιήσουμε τους, ήδη υπάρχοντες πόρους. Υπάρχει το «ΕΠΕΝΔΥΣΤΕ Α.Ε.». Θα κοιτάξουμε να το κάνουμε καλύτερο. Η διάκριση, η οποία έγινε είναι αρκετά σαφής. Ένα τμήμα θα αφορά στρατηγικές επενδύσεις και θα έχω την πολιτική ευθύνη εγώ και το άλλο τμήμα θα το έχει ο Υπουργός Ανάπτυξης, διότι υπάρχουν και οι άλλες επενδύσεις. Έχει και άλλες λειτουργίες και δεν πρέπει να αναιρεθούν. Δεν με φοβίζει αυτό.

Επίσης, θέλω να σας πω για το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε, θα παρατηρήσατε ίσως ότι είναι ένας καθαρός νόμος, από πλευ-

ράς καλής νομοθέτησης. Είναι ένας νόμος, ο οποίος δεν παραπέμπει σε κανέναν άλλον. Μπορεί να διαβαστεί ο ίδιος ο νόμος αυτοτελώς, πράγμα το οποίο, αν γινόταν συνεχώς, ο νόμος θα είχε καλύτερη ορατότητα και θα υπήρχε και λιγότερο πρόβλημα όσον αφορά τα θέματα της πολυνομίας και της δυσκολίας που έχουμε σε ορισμένες περιοχές του δικαίου, όπως παραδείγματος χάρι στην πολεοδομική νομοθεσία, να βγάλουμε άκρη.

Δεν μπορείς να βγάλεις άκρη. Αδύνατον! Η αλλαγή του στοιχείου τάδε, το ζ' του νόμου τάδε άλλαξε κ.λπ.. Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό είναι ένα θετικό πράγμα.

Επίσης, πρέπει να επιμείνω πάρα πολύ στο εξής. Η διαδικασία στις επιτροπές ήταν πολύ παραγωγική και φυσικά, είμαι ανοικτός σε απόψεις, διότι δεν νομοθετεί κανείς για τον εαυτό του ούτε είναι θέματα εγωισμού. Νομοθετείς για τους Έλληνες, για την πολιτεία και επομένως αυτός ο νόμος είναι νόμος όλων. Είναι προφανές ότι όταν ακούγεται μια ορθή παρατήρηση, είναι υποχρέωση να την κάνεις δεκτή και δεν χρειάζονται εύσημα γι' αυτό, διότι υπάρχει και μια τελική ευθύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα ήθελα να ολοκληρώσω μ' ένα θέμα, για το οποίο και προσωπικά είμαι ευαίσθητος. Είναι το θέμα της διαφάνειας. Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν ακούστηκε τίποτα το οποίο ήταν μία δίκη προθέσεων στην Ολομέλεια. Θέλω, όμως, να σας πω το εξής. Υπάρχουν τρία στάδια αξιολόγησης. Υπάρχει μια προαξιολόγηση, υπάρχει η αξιολόγηση από μια μεγάλη διυπουργική επιτροπή. Τι να κάνω; Η άλλη επιτροπή των επενδύσεων δεν λειτουργήσε ποτέ. Τώρα φτιάξαμε αυτήν. Εντάξει, δεν χάλασε και ο κόσμος! Δηλαδή, δεν αφαιρούμε τίποτα από μια ήδη λειτουργούσα επιτροπή, αλλά υπάρχει αυτή η οποία θα είναι και πιο ειδικευμένη και προσηλωμένη. Υπάρχει, τέλος, μια αξιολόγηση από τη Βουλή.

Υπάρχουν, επίσης, και τέσσερα στάδια διαφάνειας. Τρία στάδια αξιολόγησης και τέσσερα διαφάνειας. Απόφαση της ένταξης στη Βουλή, δημοσίευση και λοιπά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Εδώ φθάσαμε στο εξής σημείο. Δέχθηκα ορθή παρατήρηση από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Προς ποια κατεύθυνση; Ότι δεν έχω το δικαίωμα από το Σύνταγμα για λόγους διαφάνειας –και έχει δικίο η Επιστημονική Επιτροπή– να υποχρεώσω τη Βουλή να ακούει ή να εξετάζει ή να εγκρίνει πράγματα για τα οποία η ίδια δεν υποχρεώνει τον εαυτό της. Έχει δικίο, κατά το Σύνταγμα. Έως εκεί έφτασε η υπερευαισθησία.

Πρώτο στάδιο: Απόφαση ένταξης στη Βουλή. Διαφανές.

Δεύτερο στάδιο: Δημοσίευση αποφάσεων στο διαδίκτυο.

Τρίτο στάδιο: Έγκριση σύμβασης από τη Βουλή. Αυτό, όταν ο νόμος το προβλέπει βέβαια, διότι δεν μπορείς να πηγαίνεις στη Βουλή ό,τι θες. Πρέπει να επιβάλει ο νόμος και αυτό λέει και το Σύνταγμα.

Τέταρτο στάδιο: Σε περίπτωση που υπάρχουν φορολογικά κίνητρα, προφανώς τα ιδιαίτερα φορολογικά κίνητρα, τα οποία είναι και το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, αυτά τα φορολογικά κίνητρα να περνούν υποχρεωτικά από τη Βουλή. Και αυτό το προβλέπει το Σύνταγμα.

Θα πρέπει να μου θυμίσει κάποιος ή να μου δείξει ένα νόμο συγκεκριμένο, που να έχει περισσότερα πεδία διαφάνειας από αυτά. Ποιος άλλος νόμος υπάρχει; Εγώ δεν έχω βρει κανέναν, αλλά εάν υπάρχει, να το εξετάσουμε.

Επίσης, ας μην δημιουργήσουμε μια υπεργραφειοκρατία διαφάνειας, γιατί είπαμε αρχή μεσότητας. Ναι στη διαφάνεια, μεγάλο δημοκρατικό αγαθό, βάση της Δημοκρατίας, αλλά από την άλλη πλευρά, να λαμβάνεται και μια απόφαση, να προχωρεί και κάτι, διότι εάν κάνεις τρία χρόνια σε διαβουλευσεις για διαφάνεια, τελείωσε η επένδυση. Δεν περιμένουν οι επενδύσεις. Κινούνται σε πραγματικό χρόνο ούτε σε πολιτικό ούτε σε κοινοβουλευτικό. Φεύγει ο επενδυτής, όταν βρει αλλού. Δεν θέλω να πω για λόγους προφανείς και εθνικούς, εάν όμως κάποιος ενδιαφέρεται ιδιαίτερος, έχω επτά περιπτώσεις επενδύσεων την τελευταία τετραετία που έφυγαν από εδώ και πήγαν στην Τουρκία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σύνολο θέσεων εργασίας από αυτά; Υπολογίστε πάνω από τρεις χιλιάδες θέσεις. Όμως, ο Ερντογάν δίνει σε δεκαπέντε μέρες. Δεν είμαι υπέρ αυτού του συστήματος. Δεν μπορούμε, δεν το αντέχουμε δημοκρατικά. Η δημοκρατία έχει ένα κόστος. Από την άλλη πλευρά, όμως, να μην πάμε και στο άλλο άκρο. Αρχή μεσότητας.

Εκτός του ότι υποχρεώνουμε για πρώτη φορά δια νόμου να υπάρχει σύμφωνο ακεραιότητας σε όλες τις συμβάσεις, που θα υπογραφούν, που είναι η διεθνής καθιερωμένη πρακτική, για πρώτη φορά δημιουργούνται και κωλύματα, ακόμα και σε επίπεδο Υπουργών, όπως θα παρατηρήσατε. Δεν έχουμε σε τίποτα να φοβηθούμε το νόμο αυτό, όσον αφορά τα θέματα διαφάνειας. Είναι πολύ προχωρημένος. Ο προβληματισμός, μήπως είναι πολύ πιο προχωρημένος θα με προβληματίζε περισσότερο, για να είμαι ειλικρινής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν φιλοδοξώ, προφανώς, και δεν φιλοδοξεί κανείς να λύσουμε όλα τα προβλήματα που υπάρχουν μ' ένα νόμο. Όσον με αφορά, όσον αφορά το Συμβούλιο της Επικρατείας και τις δικαστικές αρχές, θέλω να θυμηθώ και εγώ τον Πλάτωνα –νομίζω ότι η κ. Διαμαντοπούλου αναφέρθηκε στην «Πολιτεία του Πλάτωνα»– λέγοντας αυτό που υπάρχει στον Πολιτικό του Πλάτωνα, στην παράγραφο 294α: «Ο νόμος δεν μπορεί ποτέ, περιλαμβάνοντας με ακρίβεια ό,τι είναι άριστο και δικαιοτάτο για όλους, να επιτάσσει και το καλύτερο για τον καθένα». Και αυτό, γιατί; Οι ανομοίότητες και των ανθρώπων και των πράξεων και το γεγονός ότι η ανθρώπινη ζωή ποτέ δεν ησυχάζει, δεν επιτρέπουν να οριστεί κάτι κατά τρόπο απλό και σε καμμία περίπτωση για όλους.

Αυτό είναι αλήθεια. Γι' αυτό ο νόμος αυτός είναι νόμος-πλάνο. Το συγκεκριμένο είναι εις την κρίση κομμάτων της Βουλής και για την ευθύνη θα υπάρχει έτσι και αλλιώς η ευκαιρία επί του συγκεκριμένου να τοποθετηθούν όλοι. Γιατί εδώ υπάρχουν και λογαριασμοί, με την καλή έννοια. Ποιος είναι υπέρ ή κατά επί του συγκεκριμένου; Τη θέλουμε ή δε τη θέλουμε; Υπάρχει, όμως. Τώρα δεν έχω να σας προτείνω καμμία επένδυση.

Στις διακρατικές συμβάσεις που παρατήρησε ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, κατ' αρχάς, νομίζω ότι ο παραλληλισμός με τον ΟΛΠ δεν είναι εύστοχος. Πρώτα απ' όλα, δεν ήταν διακρατική η σύμβαση, το είπατε και εσείς. Όμως, μη βλέπετε μόνο από τους διαγωνισμούς τον ΟΛΠ, δείτε και τον ΟΛΘ. Μην βλέπετε μόνο το ένα, ας δούμε και το άλλο που απέτυχε. Διαγωνισμοί, όταν είναι κάτι το οποίο επιτάσσει ή, αν θέλετε, περιλαμβάνει συνολικότερο εθνικό συμφέρον, βεβαίως υπάρχουν. Γιατί μπορεί να μην είναι μόνο μια επένδυση. Δεν υπογράφουν τα κράτη, αν θέλετε, συμφωνίες μόνο για μια επένδυση ad hoc. Υπάρχει ένα συνολικό πλέγμα σχέσεων, το οποίο εξελίσσεται.

Διακρατικές συμβάσεις. Εγώ είμαι απολύτως υπέρ. Και βεβαίως, δεν έχει πρόβλημα το κοινοτικό δίκαιο. Είναι προς τιμήν σας που το αναγνωρίσατε, γιατί είστε και γνώστης του κοινοτικού δικαίου. Γιατί όχι διακρατικές; Τι φοβόμαστε; Ίσα-ίσα, στη Βουλή θα έρθουν. Φοβόμαστε ότι η Βουλή δεν μπορεί να κρίνει, να αξιολογήσει ή ότι στη Βουλή μέσα οτιδήποτε υποκρύπτεται δεν θα φανεί, δεν θα αξιολογηθεί, δεν θα κοινολογηθεί και τελικά πολιτικώς δεν θα κριθεί; Τι το φοβόμαστε; Ο καλύτερος δρόμος. Πολλές φορές, αντίθετοι διαγωνισμοί, με τις αξιολογήσεις και κυρίως με τις βαθμολογίες, υποκρύπτουν, θα έλεγα, πλαίσιο όχι μόνο διαφάνειας, αλλά αντίθετα αδιαφάνειας. Και πολλοί διαγωνισμοί είναι προαποφασισμένοι, όχι απαραίτητα με εμπλοκή αρχών, αλλά και μεταξύ ιδιωτών από πριν. Αυτή είναι η αλήθεια. Μη βγάζουμε, λοιπόν, μεγάλες θεωρίες. Όχι στις διακρατικές συμβάσεις, να στους διαγωνισμούς. Δεν είναι πανάκεια, είναι συγκεκριμένο και το συγκεκριμένο να κριθεί σε όλες τις πτυχές.

Η δική μου φιλοδοξία θα είναι, εάν κατορθώσουμε, να επιτύχουμε στο επόμενο οκτάμηνο, που είναι κρίσιμο, την προσέλκυση μιας ή δύο επενδύσεων και σήμερα πρέπει να σας πω όσον αφορά τη συζήτηση η οποία γίνεται στο εξωτερικό –και έχω πλήρη αντίληψη γιατί ερωτώμαι– το ότι υπάρχει αυτός ο νόμος και έρχεται προς ψήφιση στη Βουλή των Ελλήνων, ήδη έχει δη-

μιουργήσει μια θετική ανταπόκριση.

Σας ευχαριστώ πολύ όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ της Επικράτειας, για τη συγχρονότητα, τη διαφορετικότητα και ως προς το βαρβαρισμό που ακούω του fast food κ.λπ. και τη modernité του πολιτικού σας λόγου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει το λόγο για τρία λεπτά, να κάνει μια παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με μεγάλη προσοχή και νομίζω ότι ουσιαστικά είναι η παρθενική σας ομιλία εδώ στη Βουλή στην υπεράσπιση κάποιου νομοσχεδίου.

Διαπιστώνω ότι είναι ένα προσωπικό σας στοίχημα, να «τσουλήσει» αυτή η υπόθεση, γιατί αυτό –όπως το έχετε ονομάσει fast track- μπορεί να είναι «φαστ τράκος» με το κατεστημένο για σας.

Κατ' αρχάς, δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί fast track; Γρήγορες επιδόσεις, τάχιστες διαδικασίες. Έχουμε την πλουσιότερη γλώσσα στον κόσμο. Δεν χρειάζεται να παίρνουμε δάνεια τώρα από γλώσσες, οι οποίες έχουν ένα περιορισμένο λεξιλόγιο, ανεξαρτήτως εάν έχουν μια παγκόσμια απήχηση. Ας τιμήσουμε τη γλώσσα μας. Εγώ θα το χαρώ να το ονομάσετε τάχιστες διαδικασίες, γρήγορες επιλογές.

Προσπαθείτε να φέρετε μεγάλες επενδύσεις. Σκέφτεται κανείς στην Κυβέρνηση, όμως, γιατί φεύγουν ήδη μεγάλες επιχειρήσεις από την Ελλάδα; Πήγε κανείς από εσάς στην «COCA COLA» να τους πει: γιατί φεύγετε, βρε παιδιά, γιατί πάτε στην γειτονική χώρα; Πήγατε στον «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ» να τους πείτε: γιατί φεύγετε, βρε παιδιά, να πάτε απέναντι; Πήγατε στην «ΤΙΤΑΝ», που είναι ιστορία συνδεδεμένη με την Ελλάδα, να τους πείτε: γιατί φεύγουν, βρε παιδιά, τα τιμμένα από εδώ; Ναι, να φέρονται καινούριοι, αλλά άμα χάνουμε τις παλιές επιχειρήσεις, τις δοκιμασμένες; Να πάει να τους πει κάποιος: γιατί φεύγετε; Είπατε για επτά επενδύσεις έτοιμες που πήγαν στην Τουρκία. Γιατί έφυγαν τα μεγαλύτερα κλωστήρια της Ελλάδας «ΝΑΟΥΣΑ» και πήγε στα Σκόπια; Τι συμβαίνει; Εάν δεν διερευνήσουμε για ποιο λόγο φεύγουν όλοι αυτοί, τότε δεν θα βρείτε το λόγο της επιχειρηματολογίας, για να έρθουν κάποιοι καινούριοι.

Δείτε, κύριε Υπουργέ, γιατί έφυγε η «PIRELLI», που έδινε ζωή στην Πάτρα και είχαμε ελαστικά φτηνά;

Γιατί μιλάω για συναινεση; Να υπάρξει και ένα πλαίσιο στις απεργίες. Μην γίνεται απεργία για την απεργία, για να δημιουργούμε εντυπώσεις κομματικής υπερπαραγωγής. Αυτά είναι που διώχνουν. Έτσι έφυγε η «PIRELLI». Και ρωτώ: Ωφελήθηκε η Ελλάδα που έφυγε το μεγάλο εργοστάσιο; Ρωτάει κανείς την Πάτρα που χάθηκαν χιλιάδες θέσεις εργασίας; Ρωτάει τον καταναλωτή, ο οποίος πληρώνει ακριβότερο το εισαγόμενο λάστιχο;

Επομένως, εάν δεν υπάρξει ένα μίνιμουμ εθνικής συνεννόησης, δεν θα βγάλουμε τη χώρα από το τέλμα. Και είναι υποχρέωση όλων μας να καταλάβουμε ότι η Ελλάδα βουλιάζει και η Ελλάδα έχει εχθρούς, όπως η κ. Μέρκελ. Πρέπει να χαιρετήσουμε το ότι και ο Πρωθυπουργός σήκωσε ανάστημα και η Αξιωματική Αντιπολίτευση συμπορεύθηκε και εμείς φωνάξαμε σε όλους τους τόνους. Δεν μπορούμε κάθε φορά, κύριε Υπουργέ, να μας πιέζει η Γερμανία να πάρουμε δικά της προϊόντα, προκειμένου να μην μας κάνει «νταντά». Και προχθές, με αδιαφανείς διαδικασίες -γιατί διαφανής διαδικασία είναι ο διαγωνισμός- το είπατε πριν από λίγο, αναγκαστήκαμε να πάρουμε τα πυρομαχικά από τη Γερμανία, με απειλές ότι θα μας κάνει «νταντά».

Να καταλάβει, λοιπόν, ο κόσμος ότι η Γερμανία «μας τα παίρνει» και όχι εμείς από τη Γερμανία. Γιατί όταν πηγαίνετε, κύριοι Βουλευτές στο «LIDL» και πληρώνετε τρεις φορές επάνω τα προϊόντα που έχει το κατάστημα απ' ό,τι τα πληρώνει ο Γερμανός καταναλωτής, «μας τα παίρνει» η Γερμανία. Η Γερμανία των Ναυπηγείων, η Γερμανία των τηλεπικοινωνιών, η Γερμανία των φαρμάκων στο δρόμο που χαλάνε, η Γερμανία των αξονικών και μαγνητικών τομογράφων, η Γερμανία των leopard, η Γερμανία του αεροδρομίου «HOCHTIEF», με όλα τα συνοδά σκάνδαλα όλα

αυτά τα χρόνια. Η Γερμανία «μας τα παίρνει» και εν συνεχεία λέει ότι μας πετάει λεφτά με τα ελικόπτερα.

Κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό το κράτος δεν έχει βάλει ακόμη κόκκινο φωτάκι, για να έχει ανάγκη τους προαγωγούς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Ο Υπουργός κ. Χάρης Παμπούκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε του ΛΑΟΣ είναι προφανές ότι δεν είναι καθόλου ευχάριστο να κλείνουν επιχειρήσεις. Πρέπει να σας πω ότι το ένα δεν είναι άσχετο με το άλλο. Δεν λέω ότι μπορεί να σου έρθουν όλες, αλλά από τη στιγμή που μία επιχείρηση κλείνει, πρωτού κλείσει πάντοτε ένας επιχειρηματίας σκέπτεται και τη δυνατότητα εξαγοράς του. Δηλαδή η προσέλκυση, δεν έχω καμμία αντίρρηση, επί της αρχής, να βρούμε έναν ωραίο όρο, το έψαξα, ομολογώ ότι απέτυχα, αλλά αν υπάρχουν ιδέες, η Βουλή, βεβαίως πρόθυμη να αλλάξουμε την ονομασία του νομοσχεδίου-δεν είναι εντελώς άσχετη. Είναι γεγονός ότι μπορεί να φύγει κάποιος -δεν θέλω να χρησιμοποιήσω συγκεκριμένα παραδείγματα για προφανείς λόγους- και μπορεί αυτός να εξαγοραστεί από κάποιον άλλον. Αυτό θα έχει ως συνέπεια, αν θέλετε, τη διατήρηση της επιχείρησης, άρα της διατήρησης της δουλειάς. Βεβαίως, υπάρχουν λόγοι, τους είπαμε, τους ξέρουμε. Δεν φτάνει να τα λέμε, πρέπει να γίνουν και πράξεις απ' όλους.

Για το θέμα της εθνικής συνεννόησης βεβαίως, είπα όχι μόνο πολιτική, αλλά και πολιτειακή και μεταξύ των εξουσιών. Πώς να το κάνουμε;

Γερμανία. Δεν έχουμε ξεκινήσει κάποιον ελληνογερμανικό πόλεμο, όχι, και προφανώς δεν υπάρχουν «κόκκινα φώτα». Υπάρχει φρόνημα του ελληνικού λαού, ο οποίος είδαμε ότι έχει αντέξει τις κακουχίες. Δυστυχώς, το πρόβλημα είναι στην Ευρώπη, είναι πιο ευρύ, πιο σημαντικό, υπερβαίνει την Ελλάδα, η οποία θα πάρει θέσεις. Ο κύριος Πρωθυπουργός είχε την τόλμη, όπως συνήθως κάνει, στη διεθνή σκηνή να θέσει τα θέματα όχι εναντίον της Γερμανίας, αλλά προς όφελος της Ευρώπης και δεν είναι η Ελλάδα μόνη σε αυτό.

Θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι σήμερα που η Ευρώπη κλονίζεται, που πάμε σ' έναν κόσμο πολυπολικό, δεν είναι δυνατόν παρά μόνο να προάγεται η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη. Μόνο αυτό θα σώσει την Ευρώπη και μόνο έτσι η Ευρώπη θα μπορεί να μετέξει στο νέο πολυπολικό κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Επικρατείας κ. Χάρη Παμπούκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για ένα δευτερόλεπτο μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο για μισό λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, να συνειδητοποιήσουμε ότι απέναντί μας έχουμε ένα Ράιχ, δεν είναι το τρίτο, αλλά η φρασεολογία της κ. Μέρκελ εις βάρος της χώρας είναι ακριβώς η ίδια με τη φρασεολογία του Γκέρινγκ το 1942 -και παραπέμπω σε βιβλιογραφία- στο Υπουργικό συμβούλιο: «Μέχρι τότε εμείς θα ασχολούμεθα με τους Έλληνες ακαμάτες».

Πρέπει, λοιπόν, κάποια στιγμή η Ελλάδα να σηκώσει το ανάστημα και να εξηγήσουμε ότι αυτές τις συμπεριφορές δεν τις ανεχόμαστε. Η Γερμανία ή θα φύγει η ίδια από το ευρώ ή θα βγάλει όλες τις χώρες που αισθάνεται ότι την κουράζουν από το ευρώ. Η Ευρώπη θα έχει την τύχη της Ιερής Συμμαχίας, δεν θα υπάρχει σε λίγα χρόνια. Επομένως, ας φροντίσουμε εμείς να έχουμε διέξοδο σε αυτά τα αδιέξοδα, τα οποία δημιουργούνται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καρατζαφέρη.

Ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης έχει το λόγο.

Κύριε Πρόεδρε, θέλετε το δεκάλεπτό σας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ: Όχι, όχι.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με πολλή προσοχή και πράγματι

η εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου μπορεί να αποτελέσει την αφετηρία αναστροφής αυτής της κατωφερικής πορείας, που ακολουθεί η οικονομία της χώρας.

Σε ό,τι αφορά, όμως, το Κοινοβούλιο και τις αρμοδιότητές του και από την εμπειρία που έχουμε αποκομίσει μέχρι τώρα, θέλω να θέσω υπόψη σας και υπόψη του Σώματος την εξής παρατήρηση μου: Όταν έρχονται συμβάσεις του δημοσίου προς κύρωση στη Βουλή, κατά κανόνα, εκτός από τη διαδικασία ενώπιων των επιτροπών, όπου ορισμένοι Βουλευτές-μέλη των επιτροπών, έχοντας και ειδική επιστημονική ή επαγγελματική γνώση και εμπειρία, τοποθετούνται εκεί, γίνεται προσπάθεια βελτίωσης, όπως επίσης και κατά την ενημέρωση που πολύ σωστά προβλέπεται εδώ και μάλιστα και γενική και ειδικότερα, όταν πρόκειται να παρεκκλίνετε ακόμη και από τη διαδικασία που ορίζεται από την Κοινότητα, σχετικά με τη διενέργεια κλειστού διαγωνισμού.

Στην Ολομέλεια δυστυχώς -δεν ξέρω αν θα συνεχιστεί, φοβούμαι όμως, ότι θα συνεχιστεί αυτό το φαινόμενο- δεν συζητούνται πολιτικά θέματα. Αυτή είναι η αποστολή της Ολομέλειας, μετά την τροποποίηση του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής το 2001. Η συζήτηση συνήθως δεν τεκμηριώνει για έναν τρίτο ή τον πολίτη, που ίσως παρακολουθεί τις διαδικασίες της Βουλής με τον όγκο του υλικού, των εγγράφων, των μελετών.

Πρέπει να σας πω -το γνωρίζετε ασφαλώς εσείς από την επαγγελματική σας εμπειρία, αλλά και όσοι με παρακολουθούν- ότι κάθε σύμβαση που έρχεται εδώ, συνοδεύεται πολλές φορές από όγκους εγγράφων, σχεδιαγραμμάτων, μελετών, που μπορεί να καταλαμβάνουν ένα ολόκληρο δωμάτιο της Διεύθυνσης Νομοθετικού Έργου.

Είμαστε πια σε μια εποχή όπου οι πλέον καλόπιστες και έντιμες παρουσίες σ' αυτήν την Αίθουσα και γενικότερα στο δημόσιο βίο διασύρονται, επικαλύπτονται από την ανάγκη δημιουργίας εντυπώσεων της στιγμής. Ως σήμερα το πρωί άκουγα στα ραδιόφωνα ότι θα πάρουν 1.000.000 ευρώ τα μέλη αυτής της Επιτροπής για το Βατοπέδι.

Σίγουρα, αυτοί που υπαγορεύουν σε λειτουργούς της ενημέρωσης του λαού, καθιστώντας τους υπαλλήλους καμμία φορά και της μιας χρήσεως, διότι αν δεν ανταποκρίνονται στις εντολές, την άλλη μέρα απομακρύνονται από τα ραδιόφωνα, από την τηλεόραση, από οπουδήποτε, γνωρίζουν την απόφαση του Προέδρου της Βουλής και του Σώματος ότι δεν θα υπάρξει καμμία αμοιβή των μελών αυτών.

Εν τούτοις, το ισχυρίζονται και τον ισχυρισμό αυτόν τον παίρνουν το βράδυ διάφορα υποτιθέμενα ενημερωτικά δελτία και προκαλείται αυτή η τεράστια σύγχυση στη συντριπτική, δυστυχώς, πλειονότητα του λαού.

Είμαστε υποχρεωμένοι, είμαστε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία. Δεν είμαστε το καθεστώς που επιτρέπει στον πρωθυπουργό της γειτονικής χώρας -όπως είπατε και συμβαίνει πράγματι- να αποφασίζει σε δεκαπέντε ημέρες. Εκεί οι συνθήκες -ούτε εσείς το είπατε προφανώς και κανείς δεν το εννοεί σ' αυτήν την Αίθουσα- είναι γνωστές. Εδώ οι συνθήκες είναι εντελώς άλλες και έχουν διαμορφωθεί για το λόγο που συχνά τονίζω σ' αυτήν την Αίθουσα, όπου μόνο μπορώ να ομιλώ, γιατί εκτός αυτής της Αιθούσης είμαι φιμωμένος. Οι συνθήκες, λοιπόν, που έχουν διαμορφωθεί εδώ είναι αυτές που μπορούν να επιτρέψουν στον οποιοδήποτε ανταγωνιστή του οποιοδήποτε επενδυτή που έρχεται, να σας ανασκοποίσει ηθικά και πολιτικά. Και τότε δεν έχει κανένα νόημα η όποια προσπάθεια θα καταβάλλετε. Εκεί, λοιπόν, σε δεκαπέντε ημέρες ο Ερντογάν μπορεί να υπογράψει και κανείς να μην τολμά να πει οτιδήποτε. Εδώ είναι ασύδοτος ο καθένας, ακόμα και όταν υπάρχει πλήρης η εικόνα της λευκότητας και της καθαρότητας.

Βέβαια, για να μην μεταφέρουμε τις ευθύνες σε μία μόνο πλευρά, σε μία από τις τέσσερις εξουσίες, ευθύνες έχουμε πρώτα από όλα εμείς, που είμαστε οι αντιπρόσωποι του λαού και οφείλουμε ακόμα τον τρόπο που ζούμε, τον τρόπο που συμπεριφερόμεθα, τον τρόπο που τοποθετούμεθα εδώ στη Βουλή να τα μετράμε. Διότι η εικόνα την οποία δίνουμε δυστυχώς -αντίθετα, η σημερινή συνεδρίαση για μένα είναι μία αισιόδοξη νότα για το Κοινοβούλιο- όταν η χώρα καταστρέφεται, όταν βρίσκεται αντιμέτωπη μ' έναν οικονομικό πόλεμο, που είναι σκληρότερος

από τον πόλεμο των όπλων, είναι αυτή. Και η εικόνα του λαού είναι αντανάκλαση της δικής μας εικόνας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Γι' αυτό, λοιπόν, θέλω να σας παρακαλέσω να ξαναδείτε το θέμα. Τα είχα πει και στον κ. Σουφλιά, όταν μας έφερε εδώ τις συμβάσεις για τα λεγόμενα μεγάλα έργα, όπως ήμουν αναγκασμένος, με βάση αυτά που πιστεύω και αυτά που τήρησα επί χρόνια ως Πρόεδρος της Βουλής. Διάφοροι χρυσοκάνθαροι του νεοοπλουτισμού ελέγχουν τα πάντα σε αυτήν τη χώρα. Να το πούμε καθαρά, να το τολμήσουμε, για να το καταλάβει ο λαός και να αγκαλιάσει τους εκπροσώπους του και να μην υπόκειται σε αυτήν την ποδηγέτηση αυτών των δυνάμεων.

Είχα την υποχρέωση και ανέβαινα στην Έδρα και παρ' όλο που το κόμμα μου τις εψήφισε, εγώ τις κατεψήφισα. Τη σύμβαση για την υποθαλάσσια σήραγγα της Θεσσαλονίκης την κατεψήφισα και βέβαια, τώρα το ελληνικό δημόσιο καλείται να πληρώσει αποζημιώσεις στον εργολάβο του έργου, διότι η Βουλή κύρωσε τη σύμβαση αυτή.

Και δεν κύρωσε, κύριε Υπουργέ, απλώς τη φορολογική απαλλαγή, τα οποιαδήποτε άλλα κίνητρα, οτιδήποτε συγκεκριμένο, αλλά ψήφισε όλο αυτό το δωμάτιο των εγγράφων, των φακέλων, για τα οποία εγώ πιστεύω ότι δεν μπορεί να έχει άμεση γνώση. Πολιτικές αποφάσεις παίρνει ο οποιοσδήποτε Υπουργός. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν οι σύμβουλοι, οι παρασύμβουλοι, οι υπηρεσίες ενός διαλυμένου κράτους, που δεν επανιδρύθηκε και φοβάμαι ότι θα περάσουν πολλά χρόνια, για να επανιδρυθεί.

Ακούω τώρα ότι θα έρθει τώρα ένα νομοσχέδιο για την επανίδρυση των Υπουργείων. Εντάξει, το αποτολμήσαμε οι πάντες. Και εγώ ως Υπουργός Προεδρίας είχα φέρει για τους οργανισμούς των Υπουργείων. Αμ δε! Στα υπουργεία οι μανδραίνιοι, οι συνδικαλιστές κ.λπ. πάνε και έρχονται, δεν γίνεται ποτέ τίποτα. Μακάρι κάποτε να γίνει.

Αλλά όταν τοποθετούμην ήρθαν δυο-τρεις συνεργάτες του κ. Σουφλιά και είπαν: «Κύριε Πρόεδρε, μας προσβάλλετε. Πώς φαντάζεστε...;» Λέω: «Δεν σας προσβάλλω. Αλλά δεν είναι δυνατόν ο Υπουργός να ξέρει όλον αυτόν τον όγκο εκεί, τι έχετε συμφωνήσει, τι έχετε γράψει, τι έχετε διαπραγματευθεί». Και ο τότε Υπουργός, ο κ. Σουφλιάς, -επαναλαμβάνω- είχε συμφωνήσει ότι ίσως χρειάζεται ένας νόμος. Είπατε ότι αυτόν το νόμο-πλαίσιο θα τον ακολουθήσει και άλλος νόμος.

Εγώ είχα προτείνει το εξής και το προτείνω και σ' εσάς, όσον αφορά αυτά τα ζητήματα, για τα οποία χρειάζεται απόφαση της Βουλής. Δηλαδή η παραχώρηση αιγιαλού, πράγματι, χρειάζεται απόφαση της Βουλής. Να δούμε αν ένα έργο είναι τόσο μεγάλης σημασίας ώστε να μπορούμε να αποφασίσουμε -δεν ξέρω αν συνταγματικώς το εγγυώμεθα, θα το δούμε τότε- ένα πράγμα κοινόκτητο και κοινόχρηστο των πολιτών εμείς κατά τι να το περιορίσουμε ή μια φορολογική απαλλαγή ή οτιδήποτε. Όμως θα ξέρει η Βουλή ότι αυτό εγκρίνει και θα ξέρει ο λαός ότι αυτό εγκρίνει και θα ξέρουν κυρίως όλοι οι εμπλεκόμενοι, σε μια τέτοια επιχείρηση ότι δεν θα είναι ανεύθυνοι, από τον Υπουργό, από τα μέλη της Διυπουργικής Επιτροπής μέχρι τον τελευταίο συνεργάτη. Αυτό θα προστατεύσει και εσάς και τον επόμενο Υπουργό, διότι δεν ξέρω πόσα χρόνια θα χρειαστεί για να βγει η χώρα απ' αυτό το αδιέξοδο.

Η καλύτερη απάντηση για την κ. Μέρκελ και όλους αυτούς σήμερα είναι η ενότητά μας. Πριν από εβδομήντα χρόνια αντίστοιχες απειλές με όπλα και πράξεις τις αντιμετώπισαμε ενωμένοι οι Έλληνες κι όχι με κορόνες, όπως εδώ μέσα.

Τούτα είχα να πω, κύριε Πρόεδρε. Ελπίζω ο κύριος Υπουργός να δώσει μία απάντηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση των τροποποιήσεων του Καταστατικού της Συνδιάσκεψης της Χάγης, όπως αυτές υιοθετήθηκαν από την Εικοστή Διπλωματική Σύνοδο της 30ης Ιουνίου 2005».

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω κι εγώ, ενδεχομένως, την εύνοια του Προεδρείου μετά την καταστρατήγηση όλων των χρόνων, όχι για τίποτε άλλο, αλλά γιατί πρέπει να ειπωθούν μερικά πράγματα, τα οποία -δόθηκε η ευκαιρία εξάλλου- είναι εξαιρετικά ουσιαστικά.

Πρώτα απ' όλα, θα ξεκινήσω με μία παρατήρηση προς το Προεδρείο. Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, η έκθεση των Νομικών Υπηρεσιών της ελληνικής Βουλής και της νομοτεχνικής επιτροπής για ένα σχέδιο νόμου το οποίο έχει συζητηθεί με τη διαδικασία την εξαιρετικά λεπτομερειακή εδώ και ενάμιση μήνα, ένα μήνα, για να μην είμαι απολύτως άδικος, έφθασε μόλις χτες. Έχει έκταση είκοσι δύο σελίδες και, όπως αντιλαμβάνεστε, θα πρέπει να γίνει μια σχετική παρατήρηση, κατά την εκτίμησή μας, διότι προφανώς ούτε οι Έλληνες Βουλευτές, τα μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου ούτε τα κόμματα -τολμώ να πω- ούτε ο αξιότιμος κύριος Υπουργός είχαν την ευκαιρία να τη μελετήσουν.

Υπ' αυτήν την έννοια, παρακαλώ να εγγραφεί χαρακτηριστικά αυτή η παρατήρηση και να τοποθετηθούν και οι συνάδελφοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, διότι διαφορετικά δεν μπορούμε να δουλέψουμε. Διότι πράγματι το σχέδιο νόμου είναι σημαντικό, διότι πράγματι η κρίση την οποία περνάμε απαιτεί αποφάσεις, απαιτεί συνεννόηση, απαιτεί συναίνεση, με τη διαφορά ότι η συναίνεση στην πολιτική, για να είναι υποβοηθητική της κρίσης και των αποφάσεων που έρχονται να ληφθούν, πρέπει να είναι πάνω από το τραπέζι και όχι κάτω από το τραπέζι. Πρέπει να είναι δημόσιος πολιτικός διάλογος στην Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου. Πρέπει να είναι μια συνεννόηση με ανοιχτά χαρτιά για το μέλλον του τόπου. Και υπ' αυτήν την έννοια, η συζήτηση, η οποία γίνεται, είναι πολύ ουσιαστική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΑΦΗ ΖΗΣΗ**)

Ασφαλώς οι Πρόεδροι των κομμάτων, εάν αποφασίσουν και υπάρχει η σχετική πρόσκληση, θα πρέπει να συνεννοηθούν. Αλλά η συναίνεση για το ελληνικό Κοινοβούλιο και για τις αποφάσεις απαιτεί δημόσιο διάλογο, απαιτεί αποφάσεις συλλογικές, οι οποίες θα βρεθούν στον τόπο να βγει από αυτό το αδιέξοδο στο οποίο, ενδεχομένως, έχει μπει, παρά τις όποιες και ουσιαστικές διαφορές έχουμε ανάμεσά μας.

Είμαι νεότερος πολλών σ' αυτήν την Αίθουσα και με πολύ μικρότερη κοινοβουλευτική εμπειρία, αλλά τολμώ να πω ότι εκείνο το παράδειγμα της Συγκυβέρνησης του 1989, όπου οι Υπουργοί, λέει η ιστορία -και εκφράζω την καθαρά προσωπική μου άποψη- δυσκολεύονταν να πάρουν απόφαση για την τιμή του κιλού του ψωμιού, ενώ, έπαιρναν πολύ πιο γρήγορα και πιο εύκολα άλλες αποφάσεις, όπως ήταν οι προμήθειες του ΟΤΕ, το πληρώσαμε μετά από κάποια χρόνια. Άρα, λοιπόν, οι συνεννοήσεις που πρέπει να κάνουμε, πρέπει να είναι εδώ.

Κύριε Υπουργέ, θα διαφωνήσω μαζί σας σε ό,τι αφορά τη δύναμη των πραγμάτων για τη συνεννόηση των εξουσιών. Διότι η συνεννόηση των εξουσιών, της Εκτελεστικής Εξουσίας, της Νομοθετικής Εξουσίας και της Δικαστικής Εξουσίας δεν πηγαινέει με τη δύναμη των πραγμάτων. Πηγαινέει με τη δύναμη του Ελληνικού Συντάγματος, το οποίο είναι και ο καταστατικός χάρτης της δημοκρατίας, το οποίο δεν μπορούμε να το κάνουμε λάστιχο, γιατί δεν επιτρέπεται, γιατί έτσι και αλλιώς δεν γίνεται και γιατί βεβαίως, το Συμβούλιο της Επικρατείας αποφασίζει με βάση τη συνταγματική τάξη.

Άρα, λοιπόν, εδώ έρχεται ένα σχέδιο νόμου το οποίο στην πραγματικότητα προσπαθεί να δημιουργήσει λίγο περισσότερο ευνοϊκές συνθήκες απέναντι στο άρθρο 24, το οποίο είναι αυτό που καθορίζει τον τρόπο χρήσης ή προστασίας, βεβαίως, των δασικών εκτάσεων.

Κύριε Υπουργέ, γι' αυτό το οποίο είναι στο άρθρο 10 περί απαλλοτρίωσης των δασικών εκτάσεων με μία κοινή υπουργική απόφαση, πρέπει να σας πω ότι πρώτον, απαγορεύεται η απαλλοτρίωση για ιδιωτικές επενδύσεις -δεν το λέω εγώ, είστε νομικός, εγώ δεν είμαι- και δεύτερον η μία κοινή υπουργική απόφαση δεν φτάνει για την απαλλοτρίωση δασικών εκτάσεων. Και δεν

είναι ζήτημα εδώ να ανταγωνιστούμε για την πιθανή οριακή ερμηνεία τη συνταγματική του συγκεκριμένου άρθρου, αλλά έχει να κάνει με την ουσία του σχεδίου νόμου, δηλαδή με τις μεγάλες επενδύσεις.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα την οποία οφείλατε να την έχετε αντιμετωπίσει, διότι η έκθεση της αντίστοιχης Υπηρεσίας της Βουλής λέει ρητώς και κατηγορηματικώς ότι πρέπει κατ' αρχάς να υπάρχει ιδιοκτήτης, για να του κοινοποιηθεί η απόφαση και δεύτερον -σας λέω και πάλι ότι είναι γνωστό- ότι δεν επιτρέπεται η απαλλοτρίωση για ιδιωτικούς σκοπούς, ένα ζήτημα το οποίο δεν συζητήθηκε.

Να γιατί, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, διαμαρτύρομαι γι' αυτή την έκθεση που έφτασε εχθές το βράδυ και καθόμασταν όλοι, υποθέτω και εσείς. Δεν αμφιβάλλω για τις καλές προθέσεις. Δεν αμφιβάλλω, δηλαδή, για το γεγονός ότι πρέπει να προχωρήσουμε μαζί. Μόνο που πρέπει να προχωρήσουμε σωστά και πάντως με τη δύναμη του Συντάγματος.

Θέλω να σας πω ότι η Τουρκία και ο κ. Ερντογάν δεν έχει Σύμβαση σαν το δικό μας ούτε υπακούει σε ευρωπαϊκές αναγκαστικές συνθήκες ούτε έχει Ευρωπαϊκό-Κοινοτικό Δίκαιο να αντιμετωπίσει ούτε έχει το βάθος της δημοκρατίας, το οποίο έχουμε. Άρα, η σύγκριση την οποίαν κάνατε, υποθέτω έχει πολύ πιο στενό χαρακτήρα και την αποδέχομαι μέχρι εκεί.

Οφείλω δε να σας πω ότι παραδείγματος χάριν οι μεγάλες τουριστικές εγκαταστάσεις της Τουρκίας στα παράλια που είναι ανταγωνιστικές για λόγους κόστους, δεν έχουν βιολογικούς καθαρισμούς, δεν έχουν προστασία περιβάλλοντος, δεν υπάρχει καμία προστασία για τον πολίτη.

Αυτό το μοντέλο ζηλεύετε; Προφανώς, όχι. Ζηλεύετε το μοντέλο της αδειοδότησης των επιχειρήσεων. Να το συζητήσουμε εδώ, αλλά παρακαλώ, αυτές οι συγκρίσεις μεταξύ της ελληνικής Κυβέρνησης και της δυνατότητας του κ. Ερντογάν να υπογράψει, να μην δίνουν παράδειγμα προς μίμηση για τη δική σας Κυβέρνηση. Παρακαλώ πολύ να ακούσετε τον εισηγητή μας κ. Χατζηδάκη, όταν σας μιλάει για διαγωνισμούς, οι οποίοι υπακούουν στους κανόνες διαφάνειας.

Και δεν είναι οι συνάδελφοι οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα εκ των πραγμάτων και εκ της ουσίας να μελετήσουν μια επένδυση, τα σχέδια, τα κοστολόγια προς το κράτος, τις προσμετρούμενες αξίες ούτε είναι η Βουλή αυτή η οποία θα αποφασίζει. Εσείς έχετε την Εκτελεστική Εξουσία και θα έπρεπε να έχετε τη δύναμη και να έχετε εκείνο το νομοθετικό πλαίσιο, με το οποίο να αποφασίζετε για τις επενδύσεις.

Λυπάμαι πάρα πολύ, γι' αυτά τα οποία ακούω. Βεβαίως, υπάρχει η δικαιοδοσία στον Κανονισμό της Βουλής, πολύ συγκεκριμένη δυνατότητα και η παρατήρηση του κ. Κακλαμάνη, πρώην Προέδρου της Βουλής, ήταν πάρα πολύ σωστή. Θέλει πάρα πολύ προσοχή. Και αν κάποιοι φοβούνται τους ανταγωνιστές μιας επένδυσης, τους άλλους επενδυτές, οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα γνωστά «βαποράκια», για να δημιουργήσουν θέματα, τότε η Κυβέρνηση σας να βάλει το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο να ασχολείται επί της ουσίας με τους χρυσοκάνθαρους της ελληνικής δημοσιογραφίας, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη δυνατότητα, την οποία έχουν για άλλους σκοπούς -ασφαλώς όχι όλοι ή πολλοί λιγότεροι- αλλά αυτοί κάνουν την φασαρία.

Αυτή είναι η ευθύνη μιας Κυβέρνησης και όχι να χρησιμοποιεί τη Βουλή για να ξεκαθαρίζει τις άλλες ανεπάρκειες.

Σε αυτήν τη χώρα κάναμε τα ΚΕΠ, επειδή δεν μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε το τέρας της γραφειοκρατίας. Τώρα κάνουμε το fast track νομοσχέδιο, γιατί δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την έλλειψη κινήτρων για ξένες ή εγχώριες επενδύσεις. Δεν είναι ασφαλώς ο σωστότερος τρόπος για να κυβερνηθεί η χώρα. Και δεν είναι ο σωστότερος τρόπος, στο βάθος της κρίσης και στον φόβο που έχει δημιουργηθεί στους πολίτες να προσπαθούμε να έλκουμε από την Βουλή, να εκμαιεύουμε τέτοια σχέδια νόμου και αποφάσεις, για να προχωρήσουμε σε αυτό τον τόπο σε επενδύσεις.

Σας δίνω ένα παράδειγμα για να δείτε καμμία φορά και τη διγλωσσία, αλλά και τον προβληματισμό που δημιουργούμε στους πολίτες. Η προηγούμενη κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, με δημόσιο διαφανέστατο διαγωνισμό που δεν κατηγορήθηκε ποτέ, σας πα-

ρέδωσε μια επένδυση των Κινέζων, της γνωστής εταιρείας «COSCO», στο λιμάνι του Πειραιά.

Αυτή, λοιπόν, η μεγάλη ξένη επένδυση αντιμετωπίστηκε από το σημερινό αξιότιμο Πρωθυπουργό με κάθοδο ενώπιον γνωστής διαμαρτυρίας. Μπροστά ήταν ο αξιότιμος σημερινός Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου, διαμαρτυρούμενος γι' αυτήν την επένδυση.

Εμείς το χρέος μας το κάναμε. Εσείς το κάνατε; Εμείς τώρα το κάνουμε. Σας στηρίζουμε σε αυτό το νομοσχέδιο. Σας στηρίζουμε για να προχωρήσουν οι μεγάλες επενδύσεις, αλλά θέλουμε διαφάνεια. Δεν θέλουμε «πλυντήριο Βουλής». Θέλουμε αποφάσεις εκτελεστικής εξουσίας. Θέλουμε διαγωνισμούς. Γι' αυτό σας επισείουμε την προσοχή. Προστατεύουμε και εσάς και τον επόμενο Υπουργό και την επόμενη κυβέρνηση, αν δεν αλλάξει αυτός ο νόμος.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, τι θέλουν οι ξένοι επενδυτές για να έρθουν στην Ελλάδα να κάνουν επενδύσεις; Προφανώς, θέλουν μείωση της γραφειοκρατίας, για την οποία η Κυβέρνησή σας δεν έχει κάνει τίποτα μέχρι τώρα. Προφανώς, θέλουν ένα πλαίσιο κινητροδοτήσεων στο πλαίσιο κάποιου αναπτυξιακού νόμου, ο οποίος για τη δική σας Κυβέρνηση δεν υπάρχει. Προφανώς, θέλουν μια καλύτερη φορολογική μεταχείριση, διότι έχουμε τους υψηλότερους δείκτες φορολογίας από ολόκληρη την Ευρώπη.

Και προφανώς εκείνο το άρθρο, το οποίο λέει για κάποια ειδική φορολογική μεταχείριση, είναι σωστό. Αλλά σας ερωτώ: Πόσες μεγάλες επενδύσεις θα γίνουν, κύριε Υπουργέ; Πόσες εκατοντάδες, πόσες χιλιάδες, το πολύ-πολύ, θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν;

Εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους τον προηγούμενο χρόνο. Εκατόν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας θα χαθούν τον επόμενο χρόνο, με βάση το προσχέδιο του προϋπολογισμού, χωρίς τις επαπειλούμενες –δεν έχουν απολύτως διαφευστεί ακόμα– πιθανές απολύσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Πόσες επενδύσεις θέλετε για να τις φέρετε βόλτα αυτές; Προφανώς και δεν τις φέρνεται.

Σας κάνω το πολύ απλό ερώτημα: Αυτός ο ήρωας, ο νέος άνθρωπος που ενδεχομένως να έχει τη δυνατότητα να ξεκινήσει μια προσωπική επιχείρηση –και τον λέω «ήρωα», γιατί εν μέσω τέτοιων συνθηκών κοινωνικών και κυρίως οικονομικών είναι ήρωας– γιατί δεν πρέπει να έχει μια διαφορετική μεταχείριση; Γιατί πρέπει να είναι σε αυτούς τους υψηλούς φορολογικούς συσχετισμούς;

Τι θα πούμε σε αυτόν τον πολίτη, που δεν μπορεί να κάνει μεγάλη επένδυση; Θα του πούμε ότι θα έρθει «ο θεός από την Αμερική» ή «ο σουλτάνος από το Κατάρ», που δεν ήρθε ποτέ, να σώσει τον τόπο; Να έρθει, εάν είναι μια μεγάλη επένδυση, να την κάνει. Αλλά να την κάνουμε με συγκεκριμένο τρόπο, να την κάνουμε με διαφανείς διαδικασίες. Να μην την κάνουμε σε τόσο μεγάλη διαφορά από το μέσο πολίτη. Είναι πολύ μεγάλη η αδικία. Να κάνουμε αυτά που πρέπει να κάνουμε, κυρίως στην κατεύθυνση της καινοτομίας, της έντασης εργασίας, αλλά να κοιτάξουμε και το δόλιο Έλληνα πολίτη, που σήμερα δεν έχει τη δυνατότητα να πάει πουθενά. Αυτά είναι ερωτήματα τα οποία, κύριε Υπουργέ, είναι αναπάντητα από τη δική σας την Κυβέρνηση.

Είναι επίσης αναπάντητο το τι έγινε με το Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, το οποίο εξαερώθηκε και το οποίο είχατε στα χέρια σας. Είναι, επίσης, αναπάντητο γιατί δεν έχει προχωρήσει η ΔΕΗ στη διαδικασία, όπως της λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση, της εκχώρησης πάνω από το 40% των λιγνιτικών αποθεμάτων σε ιδιώτες. Είναι αναπάντητο, διότι αυτά είναι άμεσα αναπτυξιακά και αφορούν και τους ξένους και ενδεχομένους τους εγχώριους.

Βεβαίως, είναι σωστό το σχέδιο νόμου επί της αρχής. Έχουμε παρά πολλές διαφωνίες στα άρθρα. Γιατί, όμως, δεν τα έχετε κάνει όλα αυτά; Αυτά είναι έτοιμες δουλειές. Τίποτα από αυτά δεν προχωράει.

Εσείς μπορεί να έχετε καλές προθέσεις. Αλλά, εμείς βλέπουμε στο πρόσωπό σας το σύνολο μιας Κυβέρνησης, η οποία κινείται με ρυθμό χελώνας, σε εξαιρετικά επιτακτικές οικονομικές συνθήκες.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι οι συνθήκες είναι πιο επείγουσες

απ' όσο μπορεί να αντιληφθεί κανένας και ότι με νομοθετικές πρωτοβουλίες δεν λύνονται τεράστια ζητήματα τα οποία έχουν υπάρξει στον τόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, εάν είχα δύο λεπτά, θα το εκτιμούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Βεβαίως, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κύριε Υπουργέ, κατηγορήθηκε η Νέα Δημοκρατία, γιατί πολλές φορές ήρθε σε απόλυτη αντιπαράθεση και καταψήφισε το μνημόνιο και μάλιστα, αυτό δίνει τη δυνατότητα σε ορισμένους να μιλούν για την αντιμνημονιακή πολιτική.

Να, λοιπόν, που χθες οι εκπρόσωποι της τρόικας είπαν στην κ. Κατσέλη που διαφώνησε –δικαίως, κατά την άποψή μας– ότι το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της χώρας δεν είναι το εργασιακό κόστος. Και δεν είναι, διότι δεν μπορεί να είναι πιο ανταγωνιστική η Γερμανία με διπλάσιους μισθούς στη γερμανική βιομηχανία από εμάς. Σε όποια βιομηχανία έχουμε, γιατί δεν έχουμε πια. Οι εκπρόσωποι της τρόικας της απάντησαν πάρα πολύ απλά: «Το υπογράψατε, ας φροντίζατε να προσέχατε όταν το υπογράφατε».

Να, λοιπόν, γιατί λέμε –και το αντιλαμβάνεσθε και εσείς τώρα–, βεβαίως, έπρεπε να δανεισθεί η χώρα. Ασφαλώς, έπρεπε να υπάρξει κάποια συμφωνία, αλλά θα έπρεπε να προσέξετε αυτή τη συμφωνία. Διότι αυτή η συμφωνία σήμερα σας καταδυναστεύει, όπως καταδυναστεύει τη χώρα το απόλυτο έλλειμμα αλληλεγγύης μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για το οποίο είμαστε αλληλέγγυοι σε εσάς σε ό,τι αφορά στο να αντιμετωπίσετε όλους εκείνους τους εκπροσώπους του βορρά που θέλουν να καθυποτάξουν το νότο.

Όμως, προσέξτε. Προσέξτε, γιατί αυτά που είπε, δικαίως, ο Πρωθυπουργός –και στηρίζουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης– θα πρέπει να τα πει και στη Διάσκεψη Κορυφής και όχι στη Σύνοδο του Σοσιαλιστικού Κόμματος ή της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, αλλά εκεί, που πρέπει να αντιμετωπίσει κατάματα την αλήθεια. Και θα τον στηρίξουμε, αλλά το απαιτούμε να το κάνει αυτό. Διότι, οι φήμες της ελεγχόμενης χρεοκοπίας θέλω να σας πω ότι δεν είναι καλές. Διότι η ελεγχόμενη χρεοκοπία, είναι χρεοκοπία για το κράτος που την κάνει και ελεγχόμενη για τους άλλους.

Αφού φρόντισαν, λοιπόν, να μεταθέσουν και στους ιδιώτες την πιθανή χρεοκοπία, δηλαδή, να αυξήσουν το δανειακό κόστος μιας χώρας, στη συνέχεια έχουν αλλάξει το «τραγουδί» σε άλλο ρυθμό.

Προσέξτε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ και κλείνω μ' ένα λίγο πιο ιδιαίτερο θέμα, το οποίο δεν αφορά μόνο την περιφέρειά μου, την περιφέρεια της Ευβοίας, αλλά και πάρα πολλές περιοχές της χώρας. Με βάση το άρθρο 10 για τις απαλλοτριώσεις, πρέπει να ξέρετε ότι εγγιζετε ένα τεράστιο ζήτημα διακατεχόμενων δασικών εκτάσεων που σήμερα βρίσκονται στην Επιτροπή Επίλυσης Ιδιοκτησιακών Διαφορών. Αυτές οι εκτάσεις αφορούν δεκάδες περιοχές σε ολόκληρη τη χώρα και πάντως, το σύνολο του Νομού Ευβοίας και τη Σκύρο.

Εάν προχωρήσει το άρθρο 10, χωρίς να εξαιρεθούν οι διακατεχόμενες, οι οποίες είναι στην Επιτροπή Ιδιοκτησιακών Διαφορών, τότε έχετε κάνει δύο πράγματα μαζί. Πρώτον, είναι οι εταιρείες εκείνες, οι οποίες έχουν νοικιάσει εδώ και δεκαετίες από τους ιδιώτες, για τους οποίους υπάρχει αμφιβολία εάν τους ανήκουν τα κτήματα. Αδίκως τους έχουμε βάλει και πληρώνουν και από την άλλη πλευρά, εάν το κράτος κάνει απαλλοτρίωση γι' αυτές, ενώ ανήκουν σε ιδιώτες, όπως καταλαβαίνετε, θα φέρει διπλό κακό.

Σας ζητώ, λοιπόν –υποθέτω ότι αύριο και οι συνάδελφοί μου από το Νομό της Εύβοιας θα τοποθετηθούν– να εξαιρέσετε από αυτό το άρθρο –το οποίο έτσι κι αλλιώς είναι οριακό συνταγματικά, σας το είπα και πριν– εκείνες τις δασικές εκτάσεις οι οποίες βρίσκονται στην Επιτροπή Επίλυσης Ιδιοκτησιακών Διαφορών, για έναν απλούστατο λόγο: Ότι έτσι κι αλλιώς, με βάση το σχέδιο νόμου, θα πρέπει η απαλλοτρίωση να κοινοποιηθεί στον ιδιοκτήτη. Όταν δεν υπάρχει, λοιπόν, ιδιοκτήτης, αλλά το κράτος νομίζει ότι είναι δικά του, δεν μπορεί να γίνει απαλλοτρίωση.

Και γι' αυτό σας έχω και τη συγκεκριμένη νομική γνωμοδότηση, καθώς επίσης -και δυστυχώς- αποφάσεις του κράτους που έχουν αναστείλει αδειοδοτήσεις αιολικών πάρκων σε αυτές τις περιοχές, γιατί ακριβώς οι ιδιοκτησίες αυτές βρίσκονται σε αμφιβολία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω λέγοντας το εξής. Στις πρόσφατες τοπικοαυτοδιοικητικές εκλογές θέλω να ξέρετε ότι, κατά την άποψή μας, δεν πήρατε πράσινο φως για τη συνέχιση του συγκεκριμένου έργου το οποίο έχετε ξεκινήσει. Λάβετε υπ' όψιν σας πολύ καλά την άποψη της κοινωνίας που σήμερα ζει σε ένα φόβο, σε μία μιζέρια που δεν είναι ο καλύτερος τρόπος για να προχωρήσουμε σε αυτές τις σωστές αποφάσεις, αλλά που πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε. Πρέπει να δούμε κατάματα ότι τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ που μας ζητάει το μνημόνιο το 2011 συν τα 4,1 που έπεσε έξω ο δικός σας προϋπολογισμός -θα το συζητήσουμε και αύριο που θα κατατεθεί το σχέδιο νόμου του προϋπολογισμού- είναι πάνω από 13 δισεκατομμύρια για το 2011. Είναι η απόλυτη ύφεση. Είναι η δυσκολότερη χρονιά μετά τη Μεταπολίτευση.

Πρέπει να συνεννοηθούμε γι' αυτό, αλλά πρέπει και εσείς να αντιληφθείτε ότι πρέπει να αλλάξετε μείγμα οικονομικής πολιτικής, για πρόσθετο πλούτο που δεν τον φέρνουν οι νόμοι σαν και αυτόν τον νόμο, αλλά που τον φέρνει η ενεργητική πολιτική, για την οποία πρέπει να σας πω ότι στην Κυβέρνηση υπάρχει μία πολύ μεγάλη «μαύρη τρύπα» απραξίας και φόβου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

Για να απαντήσω στον πρόλογό σας, έχει ανοχή το Προεδρείο, δεν καταστρατηγεί το χρόνο.

Παρακαλώ τον Υπουργό Επικρατείας κ. Παμπούκη να λάβει το λόγο.

Έχετε τρία λεπτά, κύριε Παμπούκη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Μαρκόπουλε, αφού έχετε αποφασίσει να στηρίξετε μία προσπάθεια, γιατί δεν το κάνετε με ευρυκαρδία; Θέλετε να με παρασύρετε σε ατραπούς συγκρίσεων και παραδειγμάτων, τα οποία θα είναι επώδυνα αν αρχίσω να τα αναλύω; Θα δώσω μερικά παραδείγματα μόνο και θα σταματήσω εδώ.

Μιλήσατε για την «COSCO». Τη χειροκροτήσαμε εμείς την «COSCO».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μετά ως Κυβέρνηση, γιατί ως Αντιπολίτευση την πυροβολήσατε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Είπα πριν και στον κ. Χατζηδάκη, μην παίρνετε την «COSCO». Πάρτε και τον ΟΛΘ. Να μη μιλήσουμε για την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ». Να μη μιλήσουμε για τον Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, το οποίο ήταν virtual, εικονικό από την αρχή. Δεν θέλω, όμως, να μιλήσω περισσότερο. Έχουμε ένα καλό κλίμα. Ναι, έτσι είναι και με στοιχεία. Ας μη συνεχίσουμε εκεί.

Είπατε αυτό για την Εύβοια. Εγώ σας λέω αμέσως ότι θα το κάνω δεκτό αυτό, γιατί μου φαίνεται λογικό, για να κάνουμε κάτι εποικοδομητικό.

Τώρα, τρέχετε σαν λαγός. Περιμένετε τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Σας θυμίζω ότι τον αγώνα τον κέρδισε η χελώνα. Περιμένετε. Αύριο είναι ο προϋπολογισμός. Σήμερα συζητάμε το fast track.

Θέλω να σας πω και κάτι τελευταίο. Μην κάνουμε αυτήν την πρακτική η οποία είναι πραγματικά δυσάρεστη για τον ελληνικό λαό που είναι νοήμων. Δεν μας παραδώσατε κάποιον παράδεισο. Μη φτάσουμε έως εκεί. Ξαφνικά εντός αυτού του έτους έχουν γίνει τα πάντα άσχημα λόγω ακινησίας, λόγω βαλτώματος. Γίνεται προσπάθεια. Χειρίζομαστε μία πρωτοφανή εθνική κρίση. Χρειάζεται φρόνημα και ομοψυχία.

Αυτό δεν αφαιρεί από την Αξιωματική Αντιπολίτευση την υποχρέωσή της να γίνονται εποικοδομητικές παρατηρήσεις οι οποίες

θα βελτιώνουν την ποιότητα του νομοθετείν. Εποικοδομητικές. Θα δείτε ότι και η Κυβέρνηση -και το έχω αποδείξει κιόλας σε όλη αυτή τη διάρκεια της συζήτησής- αν είναι κάτι εύλογο και σοβαρό, το κάνει δεκτό. Ας μείνουμε, λοιπόν, σε αυτήν τη γραμμή και να μην προσπαθούμε να φύγουμε σε άλλα παραδείγματα.

Θέλω, όμως, να πω κάτι βασικό, γιατί βλέπω ότι επανέρχεται το θέμα και από εσάς. Επανήλθε και από τον κ. Χατζηδάκη και το θεωρώ σοβαρό, κορυφαίο. Γιατί υπάρχει αυτή η καχυποψία απέναντι στις διακρατικές συμβάσεις; Αγνοούμε ότι τεράστια ποσά αποφασίζονται επί όλων των κυβερνήσεων και από τη δική σας για τα αμυντικά; Με ποιες διαδικασίες;

Τώρα συζητάμε δηλαδή για μία επένδυση την οποία μπορεί να κάνει το Κατάρ ύψους 4 δισεκατομμυρίων ευρώ και λέμε ότι αυτό είναι το πρόβλημα, αν θα γίνει με διακρατική σύμβαση και αν αυτό θα είναι αδιαφανές; Έχετε την εντύπωση ότι για τέτοιου είδους έργα δεν θα υπάρχει ένας κοινωνικός έλεγχος από την πρώτη στιγμή; Δεν θα παρουσιαστεί το σχέδιο; Δεν θα συζητηθεί; Δεν θα ενημερωθεί η Βουλή; Δεν θα έχετε τη δυνατότητα όλοι να εκφραστείτε; Δεν θα υπάρξει οικονομικός έλεγχος; Έχουμε άλλες περιπτώσεις πολύ πιο σημαντικές και οι οποίες είναι πολύ πιο διαφανείς. Το Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη πώς έγινε; Με διαγωνισμό; Πώς τον κάναμε; Ασχέτως της ατυχούς τύχης του, μάλλον. Πώς έγιναν τα μεγάλα, τα στρατηγικά;

Δεν συζητάμε και δεν συζητώ -επαναλαμβάνω- για επενδύσεις που ο καθένας έχει στο μυαλό του και μπαίνει και το πονηρό. Είπε πριν και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, ότι υπάρχει ένα θέμα δημοκρατίας. Εγώ δεν φοβάμαι. Τελείωσε. Είμαι καθαρός και τα πράγματα θα γίνουν καθαρά. Πρέπει, όμως, να παίρνουμε και αποφάσεις.

Αγνοείτε ότι υπάρχουν διαγωνισμοί οι οποίοι έχουν κριθεί από πριν; Θέλετε να με αναγκάσετε να φέρω παραδείγματα και να ενεργοποιηθεί η ευαισθησία της Εισαγγελικής Αρχής; Δεν θέλω να το κάνω. Είναι γνωστά πράγματα αυτά και το πώς γίνονται οι περιφημες βαθμολογήσεις και τα τεχνικά κριτήρια. Όταν γίνονται διαγωνισμοί, πρέπει να τελειώνει πλήρως η τεχνική φάση όταν αποφασιστεί.

Ξέρετε ποιο ήταν πρότυπο διαγωνισμού; Ο διαγωνισμός της κινητής τηλεφωνίας. Καθαρά. Ένα φακελάκι στο τέλος με το ποιος έχει την καλύτερη προσφορά. Αλλά δεν είναι όλοι διαγωνισμοί. Δεν είναι διαγωνισμός η μέθοδος από την οποία -ξέρετε- προφυλασσόμαστε από την αδιαφάνεια. Ούτε η διακρατική σύμβαση είναι αδιαφάνεια. Για όνομα του Θεού και της Παναγίας!

Θα σας φέρω στοιχεία για να σας αποδείξω ότι επί κυβερνήσεών σας -αν θέλετε, αν επιμένουμε σε αυτό το θέμα- το μεγαλύτερο κονδύλι το οποίο καταναλώθηκε ήταν με βάση διακρατικές συμφωνίες και όχι με βάση διαγωνισμούς. Γι' αυτό, σας παρακαλώ, ας μείνουμε στην καλλιέργεια του συγκεκριμένου. Το άλλο θέλω να το εξετάσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Μισό λεπτό, μισό δευτερόλεπτο, κυρία Πρόεδρε, γιατί για τη συγκεκριμένη ρύθμιση είπα κάτι συγκεκριμένο ο κ. Μαρκόπουλος το οποίο αξίζει, νομίζω, συγκεκριμένης απαντήσεως.

Έχετε δίκιο. Όταν έχει επιληφθεί μια δικαιοδοτική αρχή, δεν είναι σωστό ο νομοθέτης να παρεμβαίνει. Αυτό είναι μια πάγια αρχή.

Γι' αυτό το λόγο νομίζω ότι θα εξαιρέσουμε αυτές παράλληλα, θα κοιτάξω από πιο κοντά τι ακριβώς τις περιπτώσεις και γίνεται. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

Χωρίς να θέλω να μιλήσω για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο που είναι στο Βήμα, θέλω να σας παρακαλέσω, όπως συμφωνήθηκε, να τηρηθούν οι χρόνοι για να μπορέσουμε να έχουμε ολοκληρώσει στις 15.30'. Σήμερα είναι η επέτειος του Πολυτε-

χνείου και είναι και η πορεία και έχουμε συμφωνήσει όλοι γι' αυτό στο Σώμα.

Κύριε Πρωτόπαπα, ζητώ συγγνώμη. Έχετε όλο το χρόνο δικό σας στα δώδεκα λεπτά που δικαιούστε για την αγόρευσή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Και τα δύο λεπτά του κ. Μαρκόπουλου, αν χρειαστεί.

Όμως, κυρία Πρόεδρε, καλό θα είναι για τη διευκόλυνση της διαδικασίας και από τη στιγμή που έχει αρχίσει ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων -αν και ο Υπουργός, βεβαίως, έχει το δικαίωμα να παρέμβει όποτε θέλει- να δίδονται οι απαντήσεις άπαξ στο τέλος, προκειμένου να έχουμε εξοικονόμηση και χρόνου και ουσίας της διαδικασίας.

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω στον κ. Μαρκόπουλο να είναι σίγουρος ότι βεβαίως κι ο Πρωθυπουργός θα κάνει το καθήκον του. Εξάλλου, είναι ο ίδιος που ως Υπουργός Εξωτερικών πέτυχε τη συμφωνία του Ελσίνκι μαζί με τον τότε Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη και την είσοδο της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ο ίδιος είναι ως Πρωθυπουργός που πέτυχε να δημιουργήσει το μηχανισμό διάσωσης της τρόικας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης νοδό και όχι μόνο θα τα πει στη Σύνοδο, αλλά έχει αποδείξει σε κάθε περίπτωση ότι αυτά τα ζητήματα μπορεί να τα πετυχαίνει σύμφωνα με τα εθνικά συμφέροντα.

Αρα, δεν πρέπει να δημιουργούμε προβλήματα την ώρα μιας τέτοιας μάχης. Βεβαίως, λέτε ότι στηρίζουμε, αλλά υπάρχει και η αμφισβήτηση «να τα πει και στη Σύνοδο». Θα τα πει στη Σύνοδο και εν συνεχεία με τη συμβολή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο έσωσε τη χώρα από τη χρεοκοπία.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό, θα έχουμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε από αύριο και μετά. Εκείνο που θέλω να τονίσω για να γίνει κατανοητό, είναι ότι ο προϋπολογισμός ο οποίος θα συζητηθεί στη Βουλή, είναι ένας προϋπολογισμός σε μια ιδιαίτερα δύσκολη στιγμή, για τον οποίο φαντάζομαι ότι κανείς δεν θα πανηγυρίσει και τον οποίο φαντάζομαι ότι πρέπει να εφαρμόσουμε και να εφαρμόσουμε σωστά, προκειμένου η χώρα να ελπίζει ότι μπορεί να μπει ανεπίσημα σε μία τροχιά ανόρθωσης και δημιουργίας της Ελλάδας που όλοι ονειρευόμαστε.

Αρα θα έχουμε να επιλέξουμε μεταξύ του να συμβάλουμε σε μια προσπάθεια ή να σταθούμε μακριά ή ακόμη και να υπονομεύσουμε αυτήν την προσπάθεια -σε κανέναν δεν καταλογίζω τέτοια πρόθεση εξ ορισμού, ομιλώ γενικώς- που, όμως, είναι φυσικό ότι θα οδηγήσει σημαντικά πίσω τη χώρα. Κι αυτό δεν έχει ίσως κανείς το δικαίωμα να το κάνει.

Σε αυτή την πορεία ανόρθωσης της χώρας υπάρχουν δύο κινήσεις που πρέπει να γίνουν από την Κυβέρνηση κατά τη γνώμη μου. Η μία αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές και η άλλη αφορά τη βελτίωση του επενδυτικού κλίματος.

Όσον αφορά τις διαρθρωτικές αλλαγές, θα έχουμε την ευκαιρία να τις κουβεντιάσουμε και στη διάρκεια του προϋπολογισμού. Σήμερα κουβεντιάζουμε ένα σοβαρό θέμα που αφορά τη βελτίωση του επενδυτικού κλίματος. Καλείται ο πολίτης να βάλει τα χρήματά του.

Θα συμφωνούσα με τον κ. Βορίδη, ο οποίος ρώτησε: «Πώς είναι δυνατόν να εξασφαλιστεί ένα υγιές επενδυτικό κλίμα, εάν θεωρητικώς το κράτος μαστίζεται από τη διαφθορά, την αναξιοκρατία, δεν υπάρχει ένα σταθερό ασφαλιστικό και φορολογικό σύστημα;».

Μα, αυτά επιχειρούμε να αλλάξουμε, κύριε Βορίδη. Αυτά ακριβώς επιχειρούμε να αλλάξουμε. Θα έχετε προσέξει ότι εδώ και ένα χρόνο δεν έχουν «σκάσει» ζητήματα διαφθοράς, κεντρικά τουλάχιστον, στο επάνω μέρος του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα. Και θέλω αυτό να το σημειώσετε και να το σημειώσετε ιδιαίτερα.

Θα έχετε προσέξει ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα στον τομέα της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο δημόσιο. Ακόμη και ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της καλύτερης οργάνωσης και λειτουργίας του κράτους. Έχουμε πια ένα σταθερό ασφαλιστικό σύστημα. Έχουμε πια ένα φορολογικό σύστημα σταθερό.

Έχουμε φθάσει εκεί που θέλουμε; Όχι. Αλλά, όταν αδυνατίζουμε την προσπάθεια που γίνεται, όταν μηδενίζουμε την προσπάθεια που γίνεται, δεν προσφέρουμε καλή υπηρεσία. Ουσια-

στικά γυρίζουμε προς τα πίσω. Χρειάζεται να ενισχύσουμε και να φθάσουμε στο επιθυμητό σημείο.

Βεβαίως, θέλουμε να δώσουμε περισσότερες φοροαπαλλαγές. Θα ήμασταν όλοι -θα έλεγα- πάρα πολύ ικανοποιημένοι αν μπορούσαμε να πούμε ότι χαμηλώνουμε ιδιαίτερα τους φορολογικούς συντελεστές σε εκείνους που έρχονται να κάνουν επενδύσεις στην Ελλάδα. Ποιος δεν θα το ήθελε σε μία τέτοια κρίσιμη στιγμή;

Υπάρχουν, όμως, και τα μίγματα πολιτικής. Όταν καλείσαι επειγόντως να βρεις χρήματα, προκειμένου να καλύψεις άμεσες δανειακές ανάγκες, όταν καλείσαι επειγόντως, κυριολεκτικά με το «μαχαίρι στο λαιμό», να μπορέσεις να καλύψεις όλες τις αμαρτίες του παρελθόντος, τότε είναι φυσικό ότι αυτό το μίγμα πολιτικής δεν είναι το καλύτερο δυνατό. Και είναι ένα ζήτημα, το οποίο, βεβαίως, μπορεί να διορθωθεί και να βελτιωθεί σημαντικά στο μέλλον.

Θα έλεγα ότι στον τομέα της ανάπτυξης, για τον οποίο συζητάμε σήμερα, η προσπάθεια πρέπει να αφορά κι άλλα θέματα.

Για παράδειγμα, σημειώσαμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ξανάνοιξε τις γραμμές χρηματοδότησης κατευθείαν προς τις ελληνικές τράπεζες. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, αρκεί αυτή η χρηματοδότηση τώρα -και νομίζω ότι είναι το επόμενο βήμα- να έχει να κάνει με τη βελτίωση της παρεχόμενης ρευστότητας προς την οικονομία.

Σημειώνουμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση τις εξαγγελίες του Υπουργού Ανάπτυξης -χθεσινές είναι- για την κατάθεση του νομοσχεδίου που αφορά τη μετεξέλιξη του ΤΕΜΠΜΕ στη Βουλή και για την κατάθεση του νέου αναπτυξιακού νόμου.

Σημειώνουμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση τις κινήσεις που έχουν γίνει στους τομείς του τουρισμού, της έρευνας, της αγροτικής παραγωγής, στον τομέα της ενέργειας.

Κι έρχομαι στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο για τις μεγάλες επενδύσεις. Η Κυβέρνηση έκρινε σκόπιμο να διακρίνει, να δημιουργήσει ένα ειδικό Υπουργείο. Ανέθεσε στον Υπουργό Επικρατείας το πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα των μεγάλων επενδύσεων και το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα γίνουν αυτές οι μεγάλες επενδύσεις ερχόμαστε να συζητήσουμε σήμερα.

Είναι ένα θέμα από το οποίο τα περιμένουμε όλα; Θέλω να το κάνω κατ' αρχάς σαφές. Δεν μπορεί να τα περιμένει κανείς όλα από δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε, δέκα μεγάλες επενδύσεις που θα γίνουν μέσα σε μία περίοδο ετών, εκ των πραγμάτων. Όμως αυτές οι επενδύσεις έχουν ένα σημαντικό πολιτικό ζητούμενο, έχουν έναν ισχυρό συμβολισμό.

Εάν πετύχει, εάν προχωρήσει -και θα προχωρήσει, είμαι βέβαιος- μία τέτοια μεγάλη επένδυση, δημιουργεί ένα διαφορετικό κλίμα. Δημιουργεί ένα διαφορετικό πολιτικό και οικονομικό κλίμα. Αυτό χρειαζόμαστε.

Λένε μερικοί: «Περιμένετε να έρθει το Κατάρ να σας σώσει ή η Κίνα να σας σώσει;». Όχι, κανένας δεν περιμένουμε να μας σώσει. Θέλουμε να μας σώσουν οι δικές μας δυνάμεις και η δική μας προσπάθεια, στηριγμένη στις θυσίες του ελληνικού λαού.

Αλλά εάν μία τέτοια επένδυση -με τη βοήθεια κι αυτού του νομοσχεδίου και με την βοήθεια της δουλειάς που γίνεται κι από την Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή και είναι σημαντική- πετύχει, δημιουργούμε διαφορετική εικόνα, διαφορετικά δεδομένα. Διευκολύνουμε να υπάρχει η βεβαιότητα και στους μικρότερους και στους καθημερινούς ακόμα, ότι «βάλτε τα λεφτά σας», εφόσον ο συμβολισμός πετυχαίνει κι από κάτω οι επενδύσεις μπορούν να πολλαπλασιαστούν. Βεβαίως και γι αυτούς πρέπει να υπάρχει μέριμνα. Είναι σαφές -το έχει πει το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης- ότι θα υπάρχουν ανάλογες νομοθετικές παρεμβάσεις-πλαίσιο και για το χώρο αυτό.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι είναι σημαντικό πως σήμερα από τις περισσότερες πτέρυγες της Βουλής, με τις αιτιάσεις τους, με τις διαφοροποιήσεις τους, με τις κριτικές τους υπάρχει μία θετική στάση απέναντι σ' αυτήν την προσπάθεια. Δεν είναι τυχαία αυτή η στάση. Και πρέπει σ' αυτό το σημείο να συγχαρούμε τον Υπουργό Επικρατείας για τις κινήσεις που έκανε και στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής.

Θέλω να τονίσω ότι το νομοσχέδιο το οποίο φθάνει σήμερα στην Ολομέλεια ή διαμορφώνεται στην Ολομέλεια -διότι κι εδώ,

όπως είδατε, γίνονται τροποποιήσεις- δεν είναι το ίδιο με το νομοσχέδιο που ξεκίνησε. Αυτό το θεωρώ μία σημαντική επιτυχία, που έχει να κάνει και με τη δουλειά των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, αλλά και με τη δουλειά των Βουλευτών όλων των κομμάτων, που ήταν ιδιαίτερα σημαντική, αν θέλετε, και με την αντίληψη που έδειξε ο Υπουργός Επικρατείας, ο οποίος δεν είχε πρόβλημα να αλλάξει σημεία, να δεχτεί παρατηρήσεις, να καταξιώσει εν τοις πράγμασι την πρωτοβουλία η οποία έγινε από τον Πρόεδρο και το Προεδρείο της Βουλής για την εφαρμογή –και πρέπει να σας συγχαρούμε κυρία Πρόεδρε, που εκπροσωπείτε το Προεδρείο σήμερα- του νέου Κανονισμού. Πέτυχε ο νέος Κανονισμός σ' αυτή τη δοκιμασία. Μακάρι να πετύχει και στις άλλες.

Αν, λοιπόν, έτσι κινηθούμε κι αν δημιουργήσουμε αυτές τις συναινέσεις μεταξύ μας πάνω στην πολιτική, πάνω στην πράξη δίνουμε κι ένα στίγμα στον κόσμο ότι κάποια πράγματα θα πετύχουν, ότι κάποια πράγματα θα γίνουν, κάποια πράγματα που έχουν ένα διαχρονικό χαρακτήρα, που όταν αύριο η δημοκρατία όπως επιβάλλει, όταν το επιβάλλει, αλλάζει από εμάς η Κυβέρνηση για να έρθει κάποιος άλλος, αυτός ο άλλος θα πατήσει σε καλύτερες βάσεις απ' ό,τι πατήσαμε εμείς, σε σταθερότερες βάσεις απ' ό,τι πατήσαμε εμείς, σε πολύ καλύτερο έδαφος στην οικονομία, απ' αυτό που βρήκαμε. Με αυτήν την έννοια είναι σημαντικό αν πετύχουμε συναινέση και σήμερα σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνουμε.

Βεβαίως, εγώ πάλι εκπλήσσομαι με τη στάση δυνάμεων της Αριστεράς. Εντάξει, έχουμε μία διαφορετική φιλοσοφία. Σεβαστό. Σέβομαι απόλυτα τη φιλοσοφία των δυνάμεων της Αριστεράς, αλλά κάπου, σε μία προσπάθεια που γίνεται γι' αυτή τη χώρα, σε μία κρίσιμη στιγμή, σε ένα θέμα που εν πάση περιπτώσει, όλοι παραδεχόμαστε ότι κάτι πρέπει να γίνει, έχουμε και μία υποχρέωση να συμβάλλουμε.

Η ανεργία έχει φθάσει σε εφιαλτικά ύψη. Βεβαίως, δεν φταίει η Αριστερά γι' αυτό. Σύμφωνοι. Πολύ καλά κάνει και διεκδικεί και πιέζει και κάνει τις ερωτήσεις, τις επερωτήσεις και τις πορείες της. Άριστα πράττει από την πλευρά της, με τις απόψεις της και με τις προτάσεις της.

Όμως, δεν μπορεί από τη μία να λέμε ότι έχουμε τόσο πολύ μεγάλη ανεργία και τόσο πολύ μεγάλα προβλήματα και από την άλλη, όταν έχουμε να κάνουμε μερικές επενδύσεις, κρίσιμες για την εικόνα της χώρας, που σηματοδοτούν τη γενικότερη αλλαγή την οποία θέλουμε –νομίζω ότι όλοι θέλουμε να υπάρχει επενδυτικό κλίμα στην Ελλάδα- αυτή, τουλάχιστον με την ανοχή μας, να μην τη στηρίζουμε.

Θέλω να κάνω έκκληση σε αυτήν την κατεύθυνση και αυτή η έκκληση ας μη γίνει αποδεκτή σήμερα, αλλά ας σημειωθεί για ανάλογες περιπτώσεις στο μέλλον. Έχουμε όλοι ανάγκη να ανοίξουν δουλειές. Έχουμε όλοι ανάγκη να μας εμπιστευθούν άνθρωποι που θα έρθουν ναβάλουν τα λεφτά τους, είτε είναι από το εσωτερικό –λιγότεροι- είτε είναι από το εξωτερικό –περισσότεροι- τουλάχιστον για να μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά και για να μην –συγχωρέστε με για την έκφραση- «βράζουμε μια ζωή στο ζουμί μας» και να μπορούμε να έχουμε την ελπίδα και να κοιτάμε τους νέους ανθρώπους στα μάτια ότι κάτι καλύτερο μπορεί να γίνει γι' αυτούς αύριο. Τουλάχιστον, αυτό είναι το ενδιαφέρον μας.

Κλείνω, λέγοντας ότι αναμφίβολα απ' όλες τις πλευρές –φαινόμαστε και από τις τοποθετήσεις των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων- ακούστηκαν και θα ακουστούν και άλλες θετικές παρατηρήσεις. Θέλω να σημειώσω με ικανοποίηση την αποδοχή του Υπουργού στην παρέμβαση του κ. Μαρκόπουλου, τουλάχιστον στο θέμα που έθεσε όχι μόνο για την εκλογική του περιφέρεια, αλλά και για ανάλογες περιπτώσεις. Και δική μου έκκληση είναι να εξεταστεί και μάλιστα θετικά.

Όπως επίσης, να σημειώσω ότι το επίπεδο του διαλόγου πραγματικά θεωρώ ότι αρμόζει σε μια τέτοια προσπάθεια που γίνεται. Σήμερα θα ψηφιστεί ως πλαίσιο, αλλά τα πλαίσια είναι η βάση και η έναρξη. Το πλαίσιο αυτό πρέπει να εφαρμοστεί. Το πλαίσιο αυτό πρέπει να γίνει πράξη και θα κριθεί, όταν γίνει πράξη, όταν μπορέσει να δημιουργήσει τη βάση, για να ενισχύσει την προσέλκυση των επενδύσεων και να φέρει τα μεγαλύτερα και θετικά αποτελέσματα που θέλουμε.

Σε τελική ανάλυση, θα έχουμε την ευκαιρία και εδώ να συζητήσουμε, όταν έρθει με το καλό η ώρα –ελπίζω να είναι σύντομα- και τις συγκεκριμένες συνθήκες και τους συγκεκριμένους όρους, κατά τους οποίους θα γίνονται –και πρέπει να γίνονται και εκτιμώ ότι θα γίνονται- αυτές οι επενδύσεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς είμαστε ιδιαίτερα θετικοί, όπως είπα –ιδιαίτερα σημαντικό, κατά τη γνώμη μου- και ο εισηγητής μας κ. Θανάσης Παπαγεωργίου σε αυτό το νομοσχέδιο. Θέλω και πάλι να σας καλέσω, ώστε να καλυφθούν οι τελευταίες επιφυλάξεις και το νομοσχέδιο να ψηφιστεί με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πλειοψηφία στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα και για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυριδωνα Χαλβατζή να λάβει το λόγο. Έχετε δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η συζήτηση για τις επενδύσεις και για την ανάπτυξη δεν είναι καινούργια. Σήμερα, όμως, ήταν πάρα πολύ αποκαλυπτική. Στα προηγούμενα χρόνια είχαμε ανάπτυξη και μάλιστα σε υψηλά ποσοστά. Μεγάλωσε η πίτα. Ποιος την έφαγε; Ποιος ωφεληθήκε; Ποιος πλήρωσε γι' αυτήν την ανάπτυξη;

Το μεγάλο κεφάλαιο, όπως πάντα, αποκόμισε τη μερίδα του λέοντος. Έφαγε την πίτα. Η εργατική τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα έχασαν και συνεχίζουν να χάνουν.

Ποια είναι σήμερα η τιμή της εργατικής δύναμης; Έχει πέσει στα επίπεδα προηγούμενων δεκαετιών. Και δεν είναι μόνο τα μεροκάματα και οι μισθοί που μειώνονται. Με την παραπέρα ιδιωτικοποίηση της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, της κοινωνικής ασφάλισης, με την αύξηση των τιμών στις υπηρεσίες, στο ηλεκτρικό ρεύμα, στο πετρέλαιο, στα διόδια, στα καταναλωτικά αγαθά ευρείας λαϊκής κατανάλωσης μειώνεται περισσότερο το εργατικό εισόδημα και χειροτερεύει το επίπεδο ζωής των εργαζομένων.

Κάθε οικογένεια έχει τουλάχιστον και έναν άνεργο. Η λογική σας, η πολιτική πρακτική σας είναι σκληρή, ταξική. Όλα τα μέτρα γίνονται στην κατεύθυνση ενίσχυσης της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου. Θα δώσω μερικά στοιχεία παρακάτω. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σήμερα ακούστηκαν ύμνοι για το μεγάλο κεφάλαιο και απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί για τους εργάτες και για τους εργαζόμενους από τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ. Απορρίπτουμε αυτούς τους ύμνους και τους χαρακτηρισμούς.

Είναι χαρακτηριστικό ότι επειδή πολλές φορές με ευκολία λέμε, πως έρχεται ο άλλος, δίνει τα «λεφτουδάκια» του και δίνει δουλειά και φαί θέλω να επισημάνω πως χωρίς τους εργάτες δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Τα λεφτά, όσα λεφτά και να υπάρχουν, δεν αβγατίζουν από μόνα τους. Μόνη υπεραξία είναι η πρόσθετη εργατική δύναμη!

Με το σημερινό νομοσχέδιο αλλάζουν άρδην οι χρήσεις γης, οι περιβαντολογικοί όροι δόμησης, οι πολεοδομικές ρυθμίσεις, οι αιγιαλός, οι διατάξεις γι' αυτόν και η καταστροφική εκμετάλλευσή του. Οι δασικές εκτάσεις αλλάζουν πλέον χαρακτήρα προς χάριν των μεγάλων επενδύσεων. Εδώ πρόκειται για παρεκκλίσεις που θα πάρουν πλέον μόνιμο χαρακτήρα. Στο όνομα των όποιων επενδύσεων, οι αλλαγές της χρήσης γης και η καταστροφή του περιβάλλοντος θα έχουν μακροχρόνιο χαρακτήρα.

Το φορολογικό καθεστώς αλλάζει προς όφελος των επενδυτών. Τις υποδομές που το ελληνικό κράτος είναι πρόθυμο να δημιουργήσει, να κατασκευάσει για την όποια επένδυση, αυτές τις υποδομές θα τις πληρώσει το ίδιο το κράτος. Δηλαδή, με λεφτά του ελληνικού λαού θα γίνουν οι υποδομές που θα υπηρετήσουν πρωτίστως και κυρίως και θα διευκολύνουν τους επενδυτές.

Τα πάντα, λοιπόν, στο όνομα των επενδύσεων. Ας καταστραφεί το περιβάλλον, ας παραβιαστεί η όποια νομοθεσία για την υπερέκταση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Δίνεται γη και ύδωρ στο όνομα των επενδύσεων.

Αναφερθήκατε πολύ στη γραφειοκρατία. Αναφέρθηκε και ο Υπουργός. Είναι υπαρκτή. Η γραφειοκρατία είναι αυθύπαρκτη;

Είναι αυτοφυής; Γιατί δεν την αντιμετωπίζετε χρόνια και χρόνια και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ; Δεν αντιμετωπίζεται, γιατί αυτή καθ' αυτή η γραφειοκρατία βοηθάει και ενισχύει πάρα, πάρα πολλές λειτουργίες του αστικού κράτους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ μίλησε για ένα καθεστώς αντικινήτρων και αγκυλώσεων που υπάρχει στην Ελλάδα. Τώρα το ανακάλυψαν. Όλοι μιλούν για την ανάγκη αλλαγής του επενδυτικού πλαισίου.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Χατζηδάκης τόνισε «συμφωνούμε να δουλέψουμε, για να φέρουμε επενδύσεις». Μίλησε για την αξιοποίηση της δασικής περιουσίας. Πώς; Με την πώληση; Με την εκχώρηση; Τόνισε ότι «θα είμαστε δίπλα σας, δίπλα στην Κυβέρνηση, γιατί είμαστε Έλληνες». Κύριε Χατζηδάκη, όσοι δηλαδή είναι ενάντια σε αυτό το νομοσχέδιο, όσοι είναι ενάντια στις κυβερνητικές αποφάσεις, όσοι αντιπαλεύουν την καταστροφή του περιβάλλοντος, τι είναι; Ανθέλληνες; Εν πάση περιπτώσει, ας μάθουμε να κουβενιάζουμε.

Ο εισηγητής του ΛΑΟΣ λέει: «ζητάμε επενδύσεις, να γίνουν δουλειές, να μειωθεί η ανεργία». Μάλιστα. Είναι κανένας που δεν θέλει δουλειές για να μειωθεί η ανεργία; Και έθεσε το ερώτημα: Όποιος θέλει κολεκτιβιστικό σύστημα, να μας το πει καθαρά. Μα, την πρόθεσή του το ΚΚΕ την έχει καταθέσει ξεκάθαρα. Μιλούμε για μια πολιτική ριζικά διαφορετική. Παλεύουμε για μια άλλη εξουσία, για μια λαϊκή εξουσία, για μια λαϊκή οικονομία που θα υπηρετεί τα συμφέροντα της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας του λαού. Το λέμε, το δηλώνουμε και το έχουμε και δημοσιευμένο.

Τώρα, σχετικά με ορισμένες άλλες τοποθετήσεις του εισηγητή του ΛΑΟΣ που αναφέρουν ότι δεν θα ρισκάρει το χρήματά του ο επενδυτής. Μέχρι σήμερα, άμα ψάξετε όλες τις επενδύσεις, σχεδόν κανένας δεν ρισκάρει χρήματα. Πάντα οι όποιες επενδύσεις γίνονται με τις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, με εγγυήσεις και τη διασφάλιση των κερδών του. Οι επενδυτές, μέχρι σήμερα, αυτό πάντα αποκοιμίζουν. Θέλετε παραδείγματα;

Το αεροδρόμιο των Σπάτων εξασφαλίστηκε μέχρι την τελευταία γραμμή, σε απόσταση εκατό χιλιομέτρων ευθεία να μην γίνει άλλο αεροδρόμιο. Δεύτερον, η Αττική Οδός εξασφαλίστηκε και διασφαλίστηκε και κατάφερε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να κάνει απόσβεση. Τρίτον, στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου εξασφαλίστηκε πλήρως η επένδυση. Και να σας θυμίσω ότι όταν έγινε αυτή η συμφωνία, χαρακτηρίστηκε από το ΤΕΕ αποικιοκρατική και δεν χαρακτηρίστηκε έτσι μόνο από το ΚΚΕ.

Ούτε λίγο ούτε πολύ, ζητήθηκε η κατάργηση ή ο παραμερισμός του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τελικά, υπάρχει μια γραμμή άμυνας, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το περιβάλλον, στο 5ο τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας και αυτό πάμε να το καταργήσουμε, να το παραμερίσουμε.

Και παραμερίστηκε. Στο όνομα της επιτάχυνσης των έργων στους Ολυμπιακούς Αγώνες παραμερίστηκε. Παραμερίστηκε και καταργήθηκε, όπως καταργήθηκαν και άλλες διατάξεις του Συντάγματος.

Τα ίδια ρητορικά σχήματα είχαν χρησιμοποιηθεί και στην περίοδο των αρχών της δεκαετίας του '60 όταν με την αντιπαροχή καταστράφηκε η Αθήνα, όταν τσιμεντοποιήθηκε η Αθήνα, όταν έγινε η Πεντέλη, όταν έγινε το κέντρο της Αθήνας τέτοιο που έγινε. Και έρχονται όλοι σήμερα και οικτίζουν αυτή την κατάσταση, την οποία τότε χειροκροτούσαν.

Μιλήσατε για το εργασιακό καθεστώς, για την ανάγκη εργασιακής ειρήνης, για την αλλαγή της εργατικής νομοθεσίας. Δηλαδή πού πρέπει να φθάσουμε; Να φθάσουμε στις Ινδίες, σε μεροκάματα Κίνας, σε μεροκάματα Μπαγκλαντές; Ε, όχι, ο Έλληνας εργάτης και εργαζόμενος δεν θα ζήσει για μια χούφτα ρύζι ή για μια χούφτα πατάτες.

Η σημερινή επίθεση του Προέδρου του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών είναι χαρακτηριστική. Τι ζήτησε; Απολύσεις στο δημόσιο, αλλά και κατάργηση των κοινωνικών παροχών. Ε, έλεος! Έλεος! Κάποια στιγμή θα πρέπει κι αυτός να μπει στη θέση του.

Όσον αφορά τα κέρδη συγκεκριμένων επιχειρήσεων, επειδή

όλοι εδώ μίλησαν για τη χειμάζουσα βιομηχανία, για τους φτωχούς βιομήχανους, γι' αυτούς που υποφέρουν, θα σας διαβάσω χθεσινό δημοσίευμα στην εφημερίδα «Το Χρηματιστήριο». Θα σας διαβάσω ορισμένα πράγματα, γιατί κακά τα ψέματα, δεν είναι κρίσιμες στιγμές για όλους, δεν βουλίζει η Ελλάδα, οι εργαζόμενοι βυθίζονται καθημερινά.

Ας δούμε ορισμένα συγκεκριμένα στοιχεία. Σελίδα πρώτη στην εφημερίδα «ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ»: «Κράτησε γερά στο εννιάμηνο η «AUTOHELLAS». Κατέγραψε σημαντικά κέρδη 15,3 εκατομμυρίων ευρώ παρά την κρίση». Σελίδα οκτώ: «Βελτίωση μεγεθών για τη «FRIGOGLOSS». Κατά 192,2% αυξήθηκαν τα καθαρά κέρδη στο εννιάμηνο». Στην ίδια σελίδα λίγο παρακάτω: «Αύξηση κερδών για την «ALLIANCE» Ελλάδος. Λειτουργικά κέρδη αυξημένα κατά 47,5%». Σελίδα εννέα: «Ανοδος 15,8% στα κέρδη Μύλοι Λούλη». Στην ίδια σελίδα ακριβώς δίπλα: «Περαιτέρω αύξηση της λειτουργικής κερδοφορίας στα 38 εκατομμύρια ευρώ εμφάνισε στο εννιάμηνο του 2010 η «HELLAS ON LINE»». Σελίδα δέκα: «Αύξηση εσόδων στο τρίτο τρίμηνο της FORTHNET. Ανήλθαν στα 102 εκατομμύρια ευρώ ενισχυμένα κατά 9,24%». Στην ίδια σελίδα: «Εκτίναξη κερδών για τη «MER-MEREN». Τα καθαρά κέρδη μετά από φόρους, ενισχυθήκαν σημαντικά κατά 175%».

Αυτή είναι η πραγματικότητα και ειδικά για τον όμιλο της «FRIGOGLOSS», ο οποίος όμιλος το Γενάρη του 2009 ξεκίνησε μια διαδικασία για τη μείωση του εργασιακού κόστους και μέσα στο 2010 απέλυσε ενενήντα τρεις εργαζόμενους και αύξησε τα κέρδη του κατά 192,2%. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτή είναι η σημερινή εικόνα.

Βεβαίως, αυτοί που χειμάζονται, αυτοί που συνθλίβονται στις μυλόπετρες των πολυεθνικών, είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι αυτοαπασχολούμενοι.

Ειπώθηκε με στόμφο ότι πολλές επιχειρήσεις έφυγαν από την Ελλάδα. Προς τι η απορία; Ανακάλυψη είναι αυτή; Πριν μερικά χρόνια διάφορες εταιρείες έπαιρναν και επιδότηση –ναι– από τις ελληνικές κυβερνήσεις και μετανάστευαν είτε στη Βουλγαρία είτε στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, στην Αλβανία και αλλού.

Επιβεβαιώνεται μια ρήση του Μαρξ ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα, πάει εκεί που έχει τα πιο υψηλά κέρδη.

Εμείς δεν μπορούμε να αποδεχτούμε αυτήν τη λογική να συνεχίζουν να κερδίζουν, να βυθίζουν την εργατική λαϊκή οικογένεια στη φτώχεια, στην ανασφάλεια και σε μια κατάσταση αθλιότητας και την ίδια στιγμή να δίδονται καινούργια προνόμια στο μεγάλο κεφάλαιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αδωνis Γεωργιάδης έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΣΥΝΠΡΟΕΔΡΟΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μπαίνω γρήγορα στα θέματα μια και διαδέχομαι τον κ. Χαλβατζή. Να πω ότι πάντα θεωρούσα το χώρο του Κοινοβουλίου ένα χώρο ανταλλαγής και συνθέσεως απόψεων, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να πω ότι για πρώτη φορά κριτική από πλειούρας ΚΚΕ για τον υγιή ανταγωνισμό είναι μια πολύ εποικοδομητική κριτική, εξαιρετικά ευπρόσδεκτη.

Εγώ, ομολογώ ότι ήταν εντυπωσιακή εκ μέρους του ΚΚΕ αυτού του τύπου η κριτική, την οποία εγώ την καλωσορίζω ως ένα πρώτο δείγμα συνθέσεως απόψεων εις αυτό το Κοινοβούλιο.

Τώρα, κύριε Χαλβατζή, ως προς τις θεωρίες του Μαρξ, που βεβαίως εγώ δεν τον απορρίπτω καθόλου συνολικά, ίσα-ίσα που σέβομαι ιδιαίτερα έναν φιλόσοφο αυτού του βεληνεκού, πρέπει να σας πω ότι είναι ένας φιλόσοφος προ δύο αιώνων περίπου. Άρα, έχει αλλάξει αρκετά ο κόσμος.

Παραδείγματος χάριν, θα ήθελα να σας θέσω ένα ερώτημα: Όταν ο διανοητής αυτός ο αμερικάνος, ο οποίος σκέφτηκε το facebook και πούλησε την ιδέα του facebook ένα δισεκατομμύριο δολάρια, που ακριβώς βρέθηκε από την ιδέα του μέχρι την πώληση της ιδέας του η εργατική υπεραξία; Πουθενά. Υπήρχε η υπεραξία της ιδέας του. Η υπεραξία του ατόμου, δηλαδή. Η ερ-

γατική υπεραξία είναι ένα τμήμα του παραγόμενου πλούτου στο σύγχρονο κόσμο, όμως, πια όχι το μείζον. Ήταν το μείζον στην εποχή του Μαρξ. Δεν είναι το μείζον σήμερα. Είναι τμήμα και αυτό δεν το έχετε ακόμη καταλάβει.

Κύριε Υπουργέ, παρακολούθησα με τρομερό ενδιαφέρον την ομιλία σας, ειλικρινά το λέω, χωρίς ίχνος ειρωνείας, καταπληκτική ομιλία. Θα μπορούσα και να την χειροκροτήσω, γιατί πραγματικά θέσατε θέματα, όλα στην ατζέντα. Θα μπορούσα να σας καλωσορίσω στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Εμείς τα λέγαμε αυτά χρόνια, τότε με τον Αλογοσκούφη, τα ίδια λέγαμε, δεν μας άκουγε.

Μόνο που σκεφτόμουν παραδείγματος χάριν, κύριε Μαρκόπουλε, πέντε χρόνια η Νέα Δημοκρατία στην εξουσία και έχει παραμείνει το να γίνει μια επιχείρηση εβδομήντα μήνες, εκατό μήνες, εκατόν πέντε μήνες. Μα τι κάνατε πέντε χρόνια;

Εσείς εκλεχτήκατε το 2004 για να πατάξετε τη γραφειοκρατία. Πέντε χρόνια εσείς και ένα χρόνο αυτοί και ακόμα είναι εκατόν δύο μήνες για να γίνει μια επιχείρηση. Δηλαδή, «πιάσε το αυγό και κούρευτο!» Λοιπόν, πολύ ωραία η ομιλία.

Ξέρετε, όμως, εμείς εδώ συζητάμε τα πολύ υψηλά, «fast track», ταχεία οδός. Μιλάμε για τον Μοντεσκιέ. Να πω ότι ο Αριστοτέλης πρώτος καθόρισε τη διάκριση των εξουσιών εις το έργο του τα «Πολιτικά», δηλαδή το «βουλευόμενον», «το περί τας αρχάς» και το «δικάζον», αλλά και το συνέχισε ο Αριστοτέλης.

Γιατί; Γιατί στην Αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία υπήρχε η εκκλησία του Δήμου που έδινε την τελική λύση εάν μεταξύ των εξουσιών υπήρχε διαφωνία. Ενώ εδώ στην Ελλάδα μπορούμε να νομοθετούμε όλοι εμείς μαζί και να έρχεται ένα κομμάτι δικαστών του ΣτΕ -εγώ αναρωτιέμαι, οι απλοί αστυνομικοί, λένε, που έχουν ένα πιστόλι, πρέπει να περνάνε ψυχιατρική εξέταση- εκεί στο ΣτΕ μπορούν να πυροβολούν τη χώρα ανεξέλεγκτα;

Διότι θα ήθελα να μου εξηγήσει κάποιος στα σοβαρά. Όταν ο κ. Κωνσταντακόπουλος έφερε στην Ελλάδα τρία-τέσσερα δισεκατομμύρια, έκανε μια επένδυση και μετά από δεκαπέντε χρόνια την έβγαλαν αντισυνταγματική, πως θα τον προστατεύσετε;

Πως θα τον προστατεύσετε από αύριο από τους κακούς ανταγωνιστές του που θα τρέχουν να του κάνουν τώρα δικαστήρια, αφαίρεση αδειάς; Θα τα υποστεί ο άνθρωπος, να μην κοροϊδευόμαστε.

Και άντε εγώ και να πειστώ -και πείθομαι- ότι εσείς με τις τρομερές σας ρητορικές ικανότητες θα ψήσετε πέντε-έξι μεγαλοεπενδυτές να έρθουν στην Ελλάδα. Πείθομαι. Θα τους ψήσετε.

Ναι, αλλά ο κάθε μεγαλοεπενδυτής θα έχει και έναν άνθρωπο που θα τον συμβουλεύει. Θα πηγαίνει και θα του λέει: «Κωνσταντακόπουλος». Θα βλέπει το παράδειγμα «Κωνσταντακόπουλος» και όσο θα έχει ψηθεί από εσάς, κύριε Υπουργέ, τόσο θα τρέχει από την άλλη. Αν δεν λύσουμε αυτά, όλα τα άλλα είναι τελειώς δευτερεύοντα.

Βγαίνοντας, λοιπόν, έξω -για να δείτε πως προσγειωνόμαστε στην πραγματικότητα- με παίρνει τηλεφώνω ένας επιχειρηματίας πολίτης που με έψαχνε από το γραφείο μου και μου λέει, επείγον, ο οποίος κάνει εισαγωγές τσιγάρων από την Ολλανδία και πάει πάρα πολύ καλά, βγάζει πολλά λεφτά και πληρώνει πολλούς φόρους σε εσάς αυτήν την εποχή που χρεοκοπεί η Ελλάδα. Αλλά τι έχει πάθει Μάκη;

Αυτή η ταινία ασφαλείας που βάζουν στα τσιγάρα, που τη δίνει το κράτος, έχει έλλειψη γιατί δεν έχετε κάνει, λέει, τη σύμβαση με το τυπογραφείο που εκτυπώνει την ταινία, και δεν μπορεί ναβάλει ταινία στα πακέτα. Δεν μπορεί ναβάλει ταινία στα πακέτα, δεν μπορεί ναβάλει τα τσιγάρα στα περίπτερα, δεν μπορεί να πουλήσει τσιγάρα, δεν μπορείτε να εισπράξετε φόρους.

Τι να την κάνω εγώ την ταχεία οδό, τα μεγάλα όνειρα και τους μεγαλοεπενδυτές, εάν δεν μπορείτε να λύσετε τα βασικά, τα αυτονόητα, να τυπώσετε το χαρτάκι, για να μπαίνει στο πακέτο με τα τσιγάρα; Λύστε το αυτό μέχρι αύριο. Θέλω μία απάντηση γι' αυτό, γιατί είναι συγκλονιστικό, εάν το σκεφθείτε. Χάνετε λεφτά τώρα που δεν έχουμε, διότι δεν μπορείτε να τυπώσετε την ταινία. Να σας την τυπώσω εγώ στις εκδόσεις «ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ», βρε αδερφέ, τζάμπα, να σας την κάνω δώρο, για να τελειώνουμε, αν είναι να καταστραφεί το κράτος για την ταινία!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Πολύ χουβαρντάς είστε σήμερα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πολύ χουβαρντάς, κύριε Πρωτόπαπα, εδώ που φθάσαμε!

Απευθύνομαι και προς τη Νέα Δημοκρατία, για να μη λέμε μόνο για την Κυβέρνηση. Επαναλαμβάνω, τα είπα πολύ ωραία ο κύριος Υπουργός, αλλά εγώ δεν βλέπω τίποτα από όλα αυτά να γίνεται στην πράξη, εάν δεν λύσουμε το αυτονόητο -και παίρνω το παράδειγμα της ταινίας- και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε ότι το ΣτΕ κυβερνά. Δεν κυβερνάμε εμείς, εσείς δηλαδή, αλλά το ΣτΕ κυβερνά στην Ελλάδα. Θα ήθελα πολύ να μάθω και να ακούσουν οι πολίτες -θα κάνω και σχετική ερώτηση προς την Κυβέρνηση- πόσο έχει κοστίσει στον Έλληνα φορολογούμενο το ΣτΕ τα τελευταία είκοσι χρόνια. Εγώ αυτό θέλω να καταλάβω. Ακούω για το μισθό των Βουλευτών, κύριε Πρωτόπαπα. Λένε: «Τι παίρνουν οι Βουλευτές, τι κάνουν, τι ράνουν, τι παίρνουν οι υπάλληλοι της Βουλής...». Χαμός! Έχετε καταλάβει, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο κάθε Σύμβουλος Επικρατείας του ΣτΕ κοστίζει όσο ο Ροκφέλερ στην Ελλάδα; Το μισό δημόσιο χρέος είναι το ΣτΕ.

Θα σοβαρευτούμε, λοιπόν; Εάν δεν καταλαβαίνουν με το καλό, να καταλάβουν με έναν άλλο τρόπο. Δεν ξέρω ποιον τρόπο θα βρει η πολιτεία, αλλά δεν μπορούν να μας καταστρέψουν. Να πεινάσουν τα παιδιά μας, γιατί θέλει το Σ.τ.Ε. να συγκυβερνήσει; Δηλαδή, επειδή ήθελε ο κύριος Σύμβουλος της Επικρατείας να κατέβει στις εκλογές, να βγει Βουλευτής και δεν τα κατάφερε, είναι στο ΣτΕ και μπλοκάρει την επένδυση στην Ελλάδα; Πρέπει να τα συζητήσουμε αυτά. Εάν δεν τα καταλάβουμε αυτά, δεν μπορούμε να βρούμε άκρη ποτέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να συγχαρώ τη Νέα Δημοκρατία για την ευόδωση του αντιμνημονιακού τους αγώνα. Όπως ξέρετε, σήμερα οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν να μη μας δώσουν την τρίτη δόση μέσα στο Δεκέμβριο και την πάνε τον Ιανουάριο. Είμαι βέβαιος ότι εάν ο κ. Σαμαράς μπορούσε να εντείνει την αντιμνημονιακή πίεση, θα το μετανιώσουν παντελώς οι εταίροι μας, δεν θα μας δώσουν καθόλου αυτά τα λεφτά, δεν θα μπειτε στη δυσάρεστη θέση να πρέπει να τηρήσετε τη διεθνή σας υποχρέωση, γιατί θα έχουν οι άλλοι αποσύρει την υπογραφή τους από το μνημόνιο και άρα, πεδίο δόξης λαμπρό, θα μπορούσατε να φέρετε, κύριε Μαρκόπουλε, τα δισεκατομμύρια που έχετε από άλλες πηγές! Δεν χρειάζεται τίποτα, δύο-τρεις μέρες ακόμα αντιμνημονιακής Σαμαράς και το μνημόνιο κατηργήθη στην πράξη και όλα πάνε καλά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο-τρεις τοποθετήσεις ακόμα και σας βλέπω Υφυπουργό στην Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να καταλάβετε η ανευθυνότητα που οδηγεί, για να συνεννοούμαστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω. Για να δείτε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, πώς στην Ελλάδα όλα διαστρεβλώνονται, επί μήνες ακούμε «η καλή Ευρωπαϊκή Ένωση και το κακό ΔΝΤ». Πόσες φορές το έχουμε ακούσει αυτό; Δείτε τι αποδεικνύεται στην πράξη. Το ΔΝΤ μας δανείζει φθηνότερα, με επεικότερους όρους και μας τα δίνει και στην ώρα τους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μας δανείζει ακριβότερα, με σκληρότερους όρους και για να μας τα δώσει, μας βγάζει την ψυχή. Ποιος είναι ο καλός και ποιος ο κακός σε όλη αυτήν την ιστορία; Και το λέω ως παράδειγμα μόνο για ένα λόγο, κύριε Μαρκόπουλε, γιατί πρέπει να έρθει η ώρα στην Ελλάδα που θα μιλάμε σοβαρά. Η χώρα στο χείλος του γκρεμού δεν σηκώνει άλλες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μην αναφέρεστε στη σοβαρότητα, γιατί γίνεστε προσβλητικός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν λέω για εσάς προσωπικά. Είναι δυνατόν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για την παράταξη. Η σοβαρότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ πολύ, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν μιλάτε εδώ, να ξέ-

ρετε ότι όλοι οι συνάδελφοι και τα κόμματα είναι σοβαρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Μαρκόπουλε, μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το Προεδρείο τους χαρακτηρισμούς περί σοβαρότητας να τους προσέχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ζήσαμε εξήντα ημέρες προεκλογικής εκστρατείας με σημαία το αντιμνημόνιο. Προσπάθησαν να κάνουν εκλογές, να θέσουν τέτοια θέματα. Αντιμνημόνιο, αντιμνημόνιο, αντιμνημόνιο! Δεν μας δίνει, λοιπόν, αυτά τα λεφτά. Τι θα κάνετε; Θα τα βρείτε από αλλού; Για να δείτε, επαλαμβάνω, τι θα πει σοβαρότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, κύριε Άδωνι Γεωργιάδη, θα γίνετε σιγά-σιγά Υφυπουργός της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης κλείνει με την αγόρευση του τη συνεδρίασή μας για σήμερα.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή η χώρα είναι μία χώρα των θαυμάτων. Εμένα με εντυπωσιάζει το γεγονός ότι έχουμε τρία κόμματα που αντιπροσωπεύουν τη συντηρητική πλειοψηφία, υποθέτω, του ελληνικού λαού και τη συντηρητική πλειοψηφία της Βουλής, τα οποία συμφωνούν σε ένα νομοσχέδιο, αυτό το οποίο καταθέσατε. Πώς έχετε αυτήν την τέχνη, ενώ συμφωνείτε επί της ουσίας και υπερθεματίζετε, ταυτόχρονα να δημιουργείτε ένα κλίμα εντάσεων και αντιπαράθεσεων εκ του μη όντος;

Διότι αναζητάει, λέει, η Κυβέρνηση συναινέσεις. Μα, πού ζείτε, κύριοι συνάδελφοι; Πού ζείτε; Δεν έχετε τη στοιχειώδη πολιτική εμπειρία δεκαετιών σ' αυτή τη χώρα; Συναινέση επί της ουσίας πάντοτε υπήρχε σ' αυτόν, τον τόπο. Συναινέση επί της ουσίας. Δεν υπήρχαν ουσιαστές διαφορετικές εναλλακτικές πολιτικές επιλογές, ανάμεσα σε Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ. Ακόμη και σε περιόδους αιχμής της δεκαετίας του '80, πάλι δεν υπήρχαν. Οι μεταθέσεις του άξονα που έγιναν στη Μεταπολίτευση από έναν παραδοσιακό καπιταλισμό –να το πω έτσι, μπορεί να μην είναι δόκιμος ο όρος– στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο και αυτές έγιναν συναινετικά. Και αυτές οι μετατοπίσεις έγιναν συναινετικά. Και τώρα η συναινέση είναι τεράστια. Υπάρχει επί της ουσίας, αλλά υπάρχει και ένας ανταγωνισμός. Ο ανταγωνισμός, όμως, ποιος είναι; Όχι για τις πολιτικές επιλογές. Διότι το ένα κόμμα διαδέχεται το άλλο και η χώρα βαδίζει από το κακό στο χειρότερο, με τις επιλογές οι οποίες κλιμακώνονται επί το χειρότερο. Ποιος είναι ο ανταγωνισμός; Ποιος θα έχει τη νομή και τη διαχείριση της εξουσίας, γιατί η διαχείριση της εξουσίας είναι νομή και διανομή λαφύρων. Είναι νομή και διανομή λείας. Και αυτό το θέατρο παίζεται συνεχώς, σε βάρος βεβαίως της χώρας και σε βάρος του ελληνικού λαού και καταστρέφει πρώτα απ' όλα τις νέες γενιές, οι οποίες βλέπουν ότι δεν υφίσταται τίποτα σ' αυτό τον τόπο και δεν υπάρχει προοπτική.

Το δεύτερο που θέλω να πω. Καλά, δεν παρακολουθείτε τις εξελίξεις; Τις παγκόσμιες εξελίξεις, τις ευρωπαϊκές εξελίξεις; Να τις παρακολουθήσετε λιγάκι να βγάλουμε κάποτε ένα συμπέρασμα σ' αυτό τον έρμη τον τόπο. Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που ξέσπασε, δεν ξέσπασε από την Ελλάδα, πώς να το κάνουμε; Από την κοιτίδα του καπιταλισμού. Από τη μεγάλη δύναμη του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού. Από τον ηγεμόνα του πλανήτη ξέσπασε αυτή η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, από εκεί ξεκίνησε. Δεν το βλέπετε αυτό;

Την Ιρλανδία τη γνωρίζετε; Τι fast track φέρνετε εδώ πέρα; Τα έχει ξεσκίσει αυτά τα πράγματα η Ιρλανδία. Η Ιρλανδία είναι το μοντέλο που τα έχει αποθεώσει. Έλεγαν οι Ιρλανδοί, το θαύμα, το θαύμα! Τι έλεγαν; Επενδυτής είστε; Περάστε. Φορολογική ειδική νομοθεσία; Μάλιστα. Κίνητρα; Όσα θέλετε. Ειδικές ρυθμίσεις; Απεριόριστες. Έγιναν πόλος έλξης οι Ιρλανδοί, κύριε Υπουργέ, των διενθών επενδύσεων. Έσπασαν όλα τα ρεκόρ και σε μια φάση απογειώθηκαν κιόλας. Τεράστιο θαύμα. Και βλέπαμε ρυθμούς αναπτυξιακούς θαυματουργούς, αλλά Κίνας.

Άλλο θαύμα αυτό. Αλλά ξέρετε ότι τα θαύματα κρατούν τρεις μέρες, άντε τα μεγάλα τέσσερις. Δεν βλέπετε, λοιπόν, τι γίνεται στην Ιρλανδία; Την Ιρλανδία πάτε να μιμηθείτε; Καταρρέει αυτή τη στιγμή η Ιρλανδία. Χειρότερο πρόβλημα από την Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, η Ιρλανδία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Από άλλο λόγο.

Το πρόβλημα της Ιρλανδίας δεν ήταν το αναπτυξιακό της μοντέλο, όπως ξέρετε ασφαλώς, αλλά ήταν οι τράπεζες και τα τοξικά. Αυτό να το διευκρινίσουμε. Και δεν ήταν το κομμάτι των επενδύσεων το αποτυχημένο της Ιρλανδίας. Τώρα μπορεί να υπάρχουν επιφυλάξεις για το μοντέλο αυτό, το αντιλαμβάνομαι, το έχουν και άλλες χώρες, η Ουγγαρία κ.λπ., αλλά δεν ήταν εκεί. Αυτό, αν μου επιτρέπετε μόνο, για να έχουμε τη συζήτηση στο πλαίσιο που πρέπει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πρώτον, η μορφή εκδήλωσης μια κρίσης σε κάθε χώρα διαφέρει. Η Ιρλανδία, καταρρέει το τραπεζικό της σύστημα. Όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες η κρίση ξεκίνησε από το τραπεζικό της σύστημα, την κατάρρευση της αγοράς των επισφαλών στεγαστικών δανείων. Από εκεί ξεκίνησαν.

Όταν τα έλεγα εγώ αυτά εδώ, κύριε Υπουργέ, με περνούσαν για τρελό. Ήμουν ο άνθρωπος των σπηλαίων. Το 2007, όταν έκανα την εισήγηση για τον προϋπολογισμό, μιλούσα για την παγκόσμια κρίση και τις συνέπειές της στην Ελλάδα και οι καθηγητές, οι μορφωμένοι με τα ντοκτορά, οι οικονομολόγοι κ.λπ., ερχόντουσαν στα τετρίμμενα της χώρας και δεν έβλεπαν τη θύελλα που επέρχεται.

Δείτε τα Πρακτικά, κύριε Χατζηδόκη, αν νομίζετε ότι λέω υπερβολές. Ούτε μια λέξη δεν υπήρχε για κρίση, ενώ η κρίση επέλαυνε και όλος ο κόσμος άρχισε να την βλέπει. Εδώ τα μικρά μας, οι αντιπαράθεσεις, αυτό το άγονο παιχνίδι εξουσίας.

Η μορφή, λοιπόν, διαφέρει, αλλά η ουσία της κρίσης παραμένει ίδια. Αυτά τα μοντέλα τα οποία τροφοδοτούν την κερδοσκοπία νομίζουν ότι αν ανοίξουν το δρόμο στην απεριόριστη ασυδοσία του κεφαλαίου και του κάνουν όλα τα χατίρια, θα ανοίξουν και οι δρόμοι και οι λεωφόροι της ανάπτυξης. Δεν αντιλαμβάνονται ότι απλώς δημιουργούν το θεμέλιο κρισιακών φαινομένων, τα οποία θα ξεσπάσουν εκεί πρώτα απ' όλα και πολύ γρήγορα διότι το πρόβλημα δεν είναι αυτό και θα σας το πω απλά, ως μη καθηγητής οικονομολόγος.

Μπορεί να πάρετε μια απόφαση αύριο και να πείτε «αυξάνω τους φόρους ή τους μειώνω». Γίνεται αυτό με απόφαση. Μπορεί να πάρετε απόφαση, πιο δύσκολα βεβαίως γιατί θα υπάρχουν ίσως και αντιστάσεις, και να πείτε «μειώνω τους μισθούς ή τους αυξάνω». Για να φέρετε, λοιπόν, επενδύσεις μπορείτε να τους πείτε «Τι θέλετε; Περιβάλλον; Εγώ το γράφω στα παλιά μου τα παπούτσια. Τι άλλο θέλετε; Πολεοδομικές ρυθμίσεις; Στα παλαιότερα των υποδημάτων μου. Φόρους; Μηδέν...». Ιρλανδία. Το Ιρλανδικό θαύμα έχει φόρους μηδέν σχεδόν. «Τι θέλετε; Μισθούς; Τίποτα». Αυτά όλα αποφασίζονται. Αυτό που δεν μπορείτε να αποφασίσετε είναι οι ουσιαστές και από αυτό κρίνονται τα πράγματα. Δεν μπορείτε να αποφασίσετε, να πατήσετε ένα κουμπί και να πείτε αυξάνεται η παραγωγικότητα. Πατήστε όσα κουμπιά θέλετε. Πάρτε αποφάσεις. Δεν αυξάνεται η παραγωγικότητα.

Δεν μπορείτε να διαμορφώσετε όρους παιδείας. Δεν μπορείτε να κάνετε καινοτομίες με αποφάσεις, με κουμπιά και με υπουργικές αποφάσεις. Δεν μπορείτε να εισάγετε τεχνολογία. Δεν μπορείτε να εισάγετε νέα οργανωτικά πνεύματα και οργανωτικές διαρθρώσεις. Δηλαδή με δυο λόγια αυτό που δεν αντιγράφεται, που δεν αποφασίζεται και θέλει υποδομές, θέλει εργασία, θέλει άποψη και αντίληψη δεν μπορείτε να το δημιουργήσετε με fast track. Δεν γίνονται με fast track αυτά.

Βεβαίως αυτά και μόνο αρκούν για να διαμορφώσουν θετικές εξελίξεις σε μια χώρα; Όχι. Γιατί αυτά μεν είναι πολύ σοβαρά πράγματα αλλά μιλάμε πάντοτε όχι μόνο για οικονομία, αλλά και για πολιτική οικονομία. Και η παραγωγικότητα και τα συμπαρομαρτούντα πολύ καλά, αλλά θέλει και δίκαιη κατανομή του πλούτου και απασχόληση. Τίποτα από όλα αυτά δεν φροντίζετε.

Εσείς εφαρμόζετε εδώ ένα μνημόνιο και στο όνομα του μνημονίου ένα fast track και μας υμνείτε και τον κ. Ερντογάν, ότι δεν

έχει δεσμεύσεις και με μια απόφασή του μπορεί να φέρει οποιαδήποτε επένδυση στην Τουρκία. Μπράβο στον κ. Ερντογάν! Αυτό όμως το μοντέλο το μιμείται εύκολα οποιαδήποτε χώρα. Αν η Τουρκία το κάνει, να βγάλουμε και εμείς ένα Πρωθυπουργό που αμέσως θα τα κάνει όλα, περίπου δικτάτορα. Εντάξει, αυτά μιλούνται εύκολα. Αυτό που δεν μπορείτε να κάνετε εύκολα είναι άλλα πράγματα που σας περιέγραφα προηγουμένως.

Εδώ τι κάνετε τώρα; Κάνετε ό,τι το χειρότερο. Φέρνεται ένα αντισυνταγματικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο κατακρεουργεί το Σύνταγμα. Διαβάστε την έκθεση της Επισημοτικής Επιτροπής της Βουλής. Τι λέει; Τουλάχιστον έξι διατάξεις τις βγάξει αντισυνταγματικές. Το λέω και για εσάς που συναινείτε και ψηφίζετε. Τι ψηφίζετε; Την κατακρεοσύνηση του Συντάγματος; Είναι δυνατόν;

Έρχομαι εδώ και λέω, παρακάμψτε -τρέχετε fast track- περιβάλλον και πολεοδομικές ρυθμίσεις. Άρθρα 7 και 8, κατακρεουργούνται και κουρελιάζονται. Με προεδρικό διάταγμα μπορεί να γίνεται το οτιδήποτε. Λέει ο κύριος Υπουργός, δεν έχει δημοσιονομικό κόστος το νομοσχέδιο. Μάλιστα. Το κόστος του δημοσίου συμπεριφέροντος και το κόστος της χώρας έτσι μόνο το μετράτε; Εάν δηλαδή καταστρέψετε δάση, παραλίες, κοινωφελείς εκτάσεις, όταν διαμορφώσετε περιβαλλοντικούς όρους και πολεοδομικούς οι οποίοι είναι πάρα πολύ δυσβάσταχτοι και κάνουν τη ζωή μας πάρα πολύ δύσκολη, όπως έχει γίνει στο Λεκανοπέδιο -με fast track έγινε το Λεκανοπέδιο- μπορεί να μην έχει ένα τρέχον δημοσιονομικό κόστος, να το μετράς, αλλά έχει τρομερό κόστος για τη χώρα, για τον τόπο, για το λαό, για την κοινωνία και κόστος προοπτικής που το πληρώνουν γενιές επί γενεών.

Αιγιαλός και παραλία: Εδώ γίνονται τερατουργήματα. Δηλαδή θα μπαίνει εδώ ο επενδυτής, θα κάνει προσχώσεις μέσα στη θάλασσα και θα διαμορφώνει προέκταση της γήινης κατάστασης, όπου θέλει και όπως θέλει. Ποιος θα τα αποφασίζει αυτά; Ένα προεδρικό διάταγμα και θα μπαίνουν χίλια μέτρα μέσα στη θάλασσα. Έτσι γίνονται οι επενδύσεις; Έτσι θα φέρετε επενδύσεις; Με τέτοιου είδους διατάξεις;

Δίνετε τη δυνατότητα ταχυτάτων απαλλοτριώσεων σε όλα τα ακίνητα του δημοσίου, απαλλοτριώσεων σε κοινόχρηστους και κοινωφελείς χώρους -δηλαδή ακόμα και πλατείες θα μπορούν να απαλλοτριώνονται- και μάλιστα απαλλοτρίωσης ευρύτερων ζωνών υπέρ του δημοσίου, από ό,τι διαβάζω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δάση. Τι είναι αυτό που κάνετε με τα δάση; Αυτό που γίνεται με τις δασικές εκτάσεις είναι εντελώς απαράδεκτο. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις δεν μπορούν να αλλάξουν χαρακτήρα και λειτουργία κατά το Σύνταγμα. Απαγορεύεται, δεν μπορούν. Οι εξαιρέσεις που λέει ο νόμος, είναι πάρα πολύ συγκεκριμένες και έχουν πάρα πολύ αυστηρές προδιαγραφές. Πουθενά δεν μπορείτε να καταργήσετε το Σύνταγμα και να πείτε ότι με κοινές υπουργικές αποφάσεις μετατρέπουμε τις δασικές εκτάσεις και τις κάνουμε εκτάσεις προς επένδυση κάθε μορφής και κάθε κερδοσκοπικής διαθέσεως.

Είναι δυνατόν να φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο και να λέτε εδώ: «Συναίνεση, τρία κόμματα το ψηφίζουμε»; Πώς γίνονται αυτές οι διαδικασίες; Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα.

Βεβαίως είναι περιέργες και οι αναθέσεις οι οποίες γίνονται και οι διαγωνισμοί οι οποίοι γίνονται. Μπορεί να επιλέγεται διαγωνισμούς κάθε μορφής και στο τέλος αφήνετε και ένα υπονοούμενο ότι μπορεί να κάνετε και άλλα πράγματα πέραν των διαγωνισμών.

Εάν κατάλαβα καλά -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- πήρατε πίσω τη διάταξη για τις διακρατικές συμφωνίες;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Όχι. Καθόλου!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, αυτό είναι εξοργιστικό. Γιατί δεν το παίρνετε πίσω; Σχεδόν οποιαδήποτε μεγάλη επένδυση μπορείτε να τη βαφτίζετε «διακρατική επένδυση».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Δεν γίνεται. Το ξέρετε αυτό. Υπάρχει και το άλλο κράτος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως άλλο κράτος.

Οι σχέσεις οι οποίες αναπτύσσει εσχάτως η χώρα και μάλιστα οι επενδυτικές σχέσεις είναι «δυστυχώς» ή «ευτυχώς» κυρίως με τα Εμιράτα και με τις χώρες της Ασίας. Αυτές οι επενδυτικές σχέσεις μπορούν κάλλιστα να μετατραπούν σε κρατικές σχέσεις.

Στο Σκαρामαγκά ξεκινήσαμε από το Άμπου Ντάμπι και φτάσαμε στο Λίβανο. Τελικά Λιβανέζος πήρε το Σκαρामαγκά, χωρίς να το πάρουμε χαμπάρι. Κάλλιστα θα μπορούσαμε -κρατική είναι η εταιρεία, κρατικά είναι τα Ναυπηγεία- να κάνουμε μία διακρατική συμφωνία και «ούτε γάτα ούτε ζημιά». Γι' αυτό σας λέω για διακρατική συμφωνία. Και ήρθε και στη Βουλή. Δεν ήταν διακρατική, ήταν με επιχείρηση η συμφωνία, αλλά κάλλιστα επειδή είναι κρατική εταιρεία, μπορούσε να είναι και διακρατική και να καλύπτονταν ακόμα περισσότερο.

Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι δυνατόν να μας λέτε ότι οι διακρατικές συμφωνίες, ακόμα και αυτές οι διάτρητες διατάξεις διαγωνισμών που έχετε, δεν θα υπόκεινται ούτε και σε αυτές τις διαδικασίες.

Και γιατί επιμένετε σε αυτό; Γιατί έχετε κλείσει κάποια συμφωνία με το Κατάρ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Λαφάζανη, έχετε κλείσει τρίλεπτο επιπλέον. Παρακαλώ πολύ θα πρέπει να ολοκληρωθούν οι εργασίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό είναι απαράδεκτο νομοσχέδιο. Το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να το πάρετε πίσω. Δεν θα βοηθήσει καθόλου την ανάπτυξη της χώρας. Η ανάπτυξη της χώρας περιέγραφα περίπου τι χρειάζεται. Χρειάζεται άλλα πράγματα, άλλες προτεραιότητες και πολύ φοβάμαι ότι θα μας μείνουν στα χέρια όχι μόνο τα μνημόνια -θα την πάρουμε την τρίτη δόση, μην ανησυχείτε- αλλά και το ευρώ και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία θα ολοκληρωθεί με τις σύντομες παρεμβάσεις του Υπουργού Επικρατείας και του Υφυπουργού κ. Ρόβλια. Ο κ. Ρόβλιας θα έχει ένα τρίλεπτο.

Ορίστε κύριε Ρόβλια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Και λιγότερο από τρίλεπτο.

Θέλω να απαντήσω σε δύο σημεία της τοποθέτησης του κ. Γεωργιάδη. Έχετε απόλυτο δίκιο για τις ταινίες φορολογίας κτηνίου. Και πραγματικά αυτό το οποίο παραλίγο να γίνει ήταν τραγικό. Υπάρχουν τρεις διαγωνισμοί σε εξέλιξη για το ίδιο θέμα στο Υπουργείο οι οποίοι είχαν υποστεί διάφορες εμπλοκές και καθυστερήσεις εν πολλοίς αδικαιολόγητες. Μόλις ενημερώθηκα ασχολήθηκα προσωπικά. Ήρθαν στο γραφείο μου ο γενικός διευθυντής, ο διευθυντής και ο τμηματάρχης, έδωσα οδηγίες και κατευθύνσεις και παρακολούθησα την πορεία. Από χθες έχουμε μειοδότη στο διαγωνισμό. Είναι θέμα ημερών υπογραφής της σύμβασης εκτός εάν παρέμβει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Για να περάσω στο δεύτερο θέμα. Ελπίζω ότι δεν θα παρέμβει γιατί πραγματικά δεν έχει προβλήματα νομικά ο διαγωνισμός τουλάχιστον κατά την προσωπική μου εκτίμηση.

Θέλω όμως να «συζητήσουμε» για το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η προσωπική μου δικηγорική εμπειρία μου λέει ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι ένα κατ' ουσίαν ανεξάρτητο δικαστήριο με δικαστές υψηλής νομικής κατάρτισης και ποιότητας. Αυτό είναι το ένα που θέλω να πω.

Δεύτερον, ο ρόλος του τον οποίο τιμά είναι να προστατεύει τον πολίτη από τις αυθαιρεσίες της διοίκησης και του κράτους και έχει εκδώσει ιστορικές αποφάσεις. Κορυφαία είναι εκείνη που ακύρωσε τα διατάγματα του δικτάτορα Παπαδόπουλου που απέλυσε δικαστές. Και μετά ο Παπαδόπουλος απέλυσε και αυτούς βέβαια, του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε δίκιο στο θέμα ορισμένων αποφάσεων που έχουν σχέση με το περιβάλλον. Έχει παγιωθεί μια πολύ αυστηρή νομολογία. Βέβαια εκτιμώντας το Ε' Τμήμα ότι το περιβάλλον δεν προστατεύεται επαρκώς στην Ελλάδα, έφτασε η νομολογία τους στο άλλο άκρο, της υπερπροστασίας. Προσω-

πικά το έχω ζηήσει με το θέμα της αξιοποίησης του Αχελώου. Εγώ δεν την ονομάζω εκτροπή. Την ονομάζω αξιοποίηση του Αχελώου. Αυτό δεν σημαίνει ότι η νομολογία δεν αλλάζει και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να ενταχθεί σε ένα τυπικό ή άτυπο σύμφωνο που είπε ο κ. Παμπούκης προηγουμένως, των τριών εξουσιών.

Παρ' όλα αυτά θέλω να πω ότι προσωπικά σέβομαι αυτό το δικαστήριο διαφωνώντας με ορισμένες του αποφάσεις και ελπίζοντας ότι στις συγκεκριμένες εξαιρετικά δύσκολες στιγμές που ζει η πατρίδα μας και η οικονομία μας θα διαμορφωθεί αναλόγως και η νομολογία η οποία οφείλει να προσαρμόζεται προς τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, ο Πρόεδρος της Βουλής με ενημέρωσε ότι έχετε συμφωνήσει όλες οι πτέρυγες της Βουλής και η Κυβέρνηση να ολοκληρώσουμε στις 15.30'. Έχετε δικαίωμα δευτερολογίας. Θα παρακαλούσα να μην εξαντλήσετε το εννιάλεπτο, γιατί αλλιώς θα πάρουν το λόγο για να δευτερολογήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και δεν θα τηρήσουμε τη συμφωνία που έγινε ομοφώνως με προεδρεύοντα τον Πρόεδρο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας κ. Χάρης Παμπούκης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Δεν θα εξαντλήσω το χρόνο. Τρεις κουβέντες θα πω.

Το πρώτο είναι ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι πράγματι ένα δικαστήριο υψηλού κύρους –συμφωνώ και εγώ– και αποστολής. Αυτό που προσπαθούμε και κάνουμε με το νομοσχέδιο είναι ότι επεμβαίνουμε απλώς στις προθεσμίες. Βεβαίως και αυτό θα είναι υπό την κρίση του. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος εκτός από αυτόν που ανέφερα πριν από έδρας.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να πω είναι στον κ. Λαφαζάνη τον οποίο ενθυμούμαι πάντοτε. Κάναμε κοινούς αγώνες για την κατάργηση του άρθρου 19. Με τρυφερότητα οφείλω να το πω αυτό. Με αδικείτε όταν μου βάζετε στο στόμα για το πρότυπο το δικό μας. Άλλα είπα. Δεν είπα εγώ ότι θέλουμε να γίνουμε σαν την Τουρκία αυτή τη στιγμή.

Είπα ακριβώς το αντίθετο. Η δημοκρατία έχει ένα κόστος και αυτό το κόστος όλοι θέλουμε να το πληρώνουμε.

Όμως θα ήθελα να παρακαλέσω επίσης και για κάτι άλλο. Δεν πρέπει να γίνεται μία δίκη προθέσεως. Το έχω επαναλάβει χίλιες πεντακόσιες φορές και θα το λέω μέχρι τέλους. Αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο επιταχύνει τις διαδικασίες. Υπάρχει κάποια αντίρρηση όσον αφορά αυτό; Δεν αλλάζει την ουσία της νομοθεσίας. Επιφυλαχθείτε, διότι σας ανακοινώνω ότι θα έρθει τέτοιο νομοσχέδιο σε τρεις μήνες, το οποίο θα ρυθμίζει την ουσία των ρυθμίσεων. Δεν είναι όμως εδώ ο τόπος για να κάνουμε δίκη προθέσεως. Μακάρι να υπήρχε μια συμφωνία με το Κατάρ, μεγάλου ύψους, γιατί το χρειαζόταν η Ελλάδα αυτή τη στιγμή. Ούτε εμείς είμαστε υπέρ μίας ανάπτυξης χωρίς χαρακτηριστικά, άναρχης ανάπτυξης την εποχή των πρώτων επενδύσεων τη δεκαετία του '50 στη χώρα μας. Το γνωρίσαμε αυτό το μοντέλο, το δόθεν αναπτυξιακό.

Εμείς λέμε: «έχουμε αναπτυξιακό μοντέλο». Δεν είμαστε κι εμείς λιγότερο ευαίσθητοι ως προς το περιβάλλον από άλλους, ούτε πρόκειται να γίνουν τίποτε «εγκλήματα» για το περιβάλλον. Είναι μια δίκη προθέσεως την οποία την αρνούμαι κατηγορηματικά και η Κυβέρνηση το ίδιο, η οποία, όπως διαπιστώσατε, είναι μια fast track Κυβέρνηση, κύριε Γεωργιάδη, διότι είχατε απόφαση μέσα σε λιγότερο από ένα λεπτό.

Θα ήθελα όμως να πω και το εξής. Η πληθώρα των ρυθμίσεων,

αυτός ο πληθωρισμός των ρυθμίσεων δεν προστάτευσε κατ' ουσίαν το περιβάλλον στην Ελλάδα. Δηλαδή δεν είναι ούτε αυτό το μοντέλο. Αλίμονο! Δεν πρέπει να είμαστε δογματικοί σ' αυτό. Μπορεί να κάνουμε βόλτες και να σας δείξω η νομοθεσία αυτή που έχει οδηγήσει. Τα ξέρετε υποθέτω. Δεν είναι εκεί η λύση.

Η λύση είναι, όπως είπα, στη μεσότητα, στη σωφροσύνη όταν θα γίνει κάτι συγκεκριμένο να σταθμίσει, όπως απαιτεί το γενικό συμφέρον, το ένα και το άλλο και να βρεθεί μία στάθμιση η οποία ακριβώς να το εξυπηρετεί κατ' ουσίαν. Δεν υπάρχει πανάκεια, ούτε θέλει να καταργήσει κανείς τη νομοθεσία. Πρέπει να ελαττωθεί αυτό το «λίπος» της νομοθεσίας –το λέω εγώ που είμαι καθηγητής Νομικής– και το «λίπος» της διαδικασίας. Μέσα εκεί εμφιλοχωρούν τα χειρότερα αμαρτήματα δυστυχώς και έχουμε φθάσει στο σημείο να διασύρεται σήμερα η πολιτεία και ενώ υπάρχουν θαυμάσιοι δημόσιοι υπάλληλοι να εμπλέκονται και αυτοί στις διαδικασίες αυτές από διάφορες πιέσεις. Ο νόμος είναι αυτό το πράγμα, η πολυνομία, την οποία όμως ποιος τη δημιουργήσει; Προσθετικά όλοι. Ούτε αυτή η νομοθεσία προστάτευσε το περιβάλλον, δυστυχώς. Δεν είναι τα πράγματα τόσο απλά.

Και πάντως θέλω να σας παρακαλέσω να πιστέψετε –μην κάνουμε δίκες προθέσεων– ότι θα έρθει κάτι συγκεκριμένο. Το ελπίζω. Δεν υπάρχει κάποια συμφωνία. Μακάρι να υπήρχε. Θα σας το έλεγα ως παράδειγμα. Όταν έρθει, να το δούμε και επ' αυτού να γίνει κριτική, βεβαίως, εάν υπάρχει χώρος κριτικής. Όμως μην κάνουμε δίκη προθέσεως.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 11 Οκτωβρίου 2010, της Πέμπτης 14 Οκτωβρίου 2010, της Παρασκευής 15 Οκτωβρίου 2010 και της Δευτέρας 18 Οκτωβρίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 11 Οκτωβρίου 2010, της Πέμπτης 14 Οκτωβρίου 2010, της Παρασκευής 15 Οκτωβρίου 2010 και της Δευτέρας 18 Οκτωβρίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.55' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 18 Νοεμβρίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτάχυνση και διαφάνεια υλοποίησης Στρατηγικών Επενδύσεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

